

Občina Ivančna Gorica
Sokolska 8
1295 Ivančna Gorica
T 01 781 21 00

Klasje

Aktualno dogajanje v občini.
Vabljeni na internetne strani:
www.ivančna-gorica.si

Prijetno domače. Občina Ivančna Gorica

Na pot

S prvo številko Klasja se podajamo na pot leta 2018 tudi v uredništvu Klasja. Upamo, da se nam boste na tej poti čim večkrat pridružili tudi vi, spoštovani bralci. Tudi letos bomo veseli vašega sodelovanja. Skupaj bomo kot bi mignil na cilju leta, upam, da z izpolnjenimi pričakovanji.

Pot v takšni in drugačni obliki je v teh dneh, ko nas je vendarle obiskala tudi zima, še posebej pogosto v naših mislih. Upajmo, da bo neprilik, ki jih prinesejo zasnežene ceste, čim manj. Zagotovo pa zimske radosti prinesejo tudi obilo veselja, zlasti najmlajšim. Tako bo obratovala marsikatera vaša žičnica, pripravljene so tudi proge za tek, velja pa obiskati tudi smučišče oz. sankališče na Polževem.

S tokratno številko pa utiramo pot v našem časopisu tudi prav posebni »gostji«, kranjski čebeli. Ker letos praznujemo prvi svetovni dan čebel, v sklopu katerega bodo slovesnosti tudi v naši občini, bomo vse leto spremljali to marljivo in vestno živalco. V tokratni številki tako začnemo z zgodovinskim podlistkom, s katerim vas želimo seznaniti o pomenu naše občine za razvoj kranjske čebele in čebelarstva.

Matej Šteh, urednik

V januarju je gradnja krožišča pri Akrapoviču uspešno napredovala

Občina Ivančna Gorica,
ZKD Ivančna Gorica,
Zavod Prijetno domače in
Plesna šola Guapa

**PUSTNA POVORKA
NA
SOKOLSKI
SOBOTA, 10.2.2018 ob 10h**

NASMEJANO!
IZBOR SKUPINSKIH MASK
PUSTNA TRŽNICA!

bogate praktične in denarne NAGRADE!
ZABAVNO!
NORČAVO!!!

ZA PIAČO IN JEDAČO BO POSKRBLJENO!

INFORMACIJE IN PRIJAVE SKUPINSKIH MASK (OBVEZNO) POTEKAJO NA:
turizem@ivančna-gorica.si ali 041 437 382

str. 4

Razglasitev športnikov leta 2017 ob dnevu samostojnosti in enotnosti

Enostavno na 12 obrokov

SVETOVANJE, PRODAJA IN SERVIS
RAČUNALNIŠKE OPREME

Lamas Since 1989

Sokolska ulica 5
1295 Ivančna Gorica
T: 01/7869-040, 051/612-923
www.lamas.si

RENAULT

Avtoservis Blatnik d.o.o.
Vodotučine 7
1295 Ivančna Gorica
Tel: 031 568 666

Senčila Oven

SENČILA OVEN, Pot v resje 1, Ivančna Gorica
Tel.: +386 1 7878 266 • Mob.: +386 31 679 079
www.sencila-oven.si

KOČJANČIČ **EUROSERVIS**

AVTO MOTO CENTER Kocjančič

- ★ POPRAVILO VOZIL
- ★ AVTOVLEKA
- ★ TRGOVINA Z AVTODELI **adel**

Tel: 01/78 77 333 GSM: 041 777 333, 041 651 722
www.amc-kocjancic.si Naj bo vaš avto naša skrb!

Županova beseda

Čeprav so nas v prvem mesecu novega leta razvajale nenavadno visoke temperature, so nas minule snežne padavine opozorile, da je vendarle čas zime in da bo na čisto pravo pomlad treba še počakati. Žal novozapadli sneg vedno pomeni tudi številne težave tako za uporabnike kot tudi za vzdrževalce lokalnih in krajevnih cest ter pločnikov, ki so se tudi tokrat potrudili po najboljših močeh. Ob takih količinah snega je nemogoče vse urediti naenkrat, zato je potrebnega malce potrpljenja in razumevanja. Vzdrževalci so dolžni upoštevati vrstni red in najprej poskrbijo za lokalne ceste, nato za krajevne in na koncu pločnike in parkirišča. Vsak od nas pa mora biti toliko pameten, da se v zimske razmere ne odpravlja po nepotrebnem in brez zimske opreme na avtomobilu. Takih primerov je bilo tudi tokrat kar nekaj, to pa je povzročilo dodatne zastoje in stroške.

Leto 2017 smo zaključili praznično s počastitvijo dneva samostojnosti in enotnosti in podelitvijo priznanj našim najbolj uspešnim športnikom. Tudi v minulem letu smo prepoznali posameznike, ki s svojim delovanjem še posebej pripomorejo k pozitivni družbeni klimi, razvoju in prepoznavnosti naše občine. Novi ambasadorji občine so postali Maja Zrilič, Primož Jerlič in Simon Muhič. Za pomemben prispevek pri utrjevanju bralne kulture naših občanov pa sta spominski kovanec Prijetno domače prejela Ksenija Medved in Tadej Trnovšek. Vedno znova se izkaže, kako pomembno je sodelovanje v čim širši možni meri, saj le tako lahko skupaj gradimo in ustvarjamo dobre pogoje za bivanje in delo.

Da je naš trud upravičen, dokazuje novo priznanje naši občini. Začetek leta je namreč prinesel spodbudno novico, da je naša občina ponovno izbrana med finaliste za priznanje Zlati kamen, ki se podeljuje najbolj razvijajočim občinam v Sloveniji. Že nominacija med dvanajst občin finalistk je velik uspeh, predvsem pa potrditev, da pravilno načrtujemo in uspešno izvajamo razvojne projekte.

Bliža se tudi že prva seja Občinskega sveta v letu 2018. Realizacija številnih projektov, ki jih načrtujemo, bo možna ob stabilnem finančnem planiranju. Na tokratni seji bo tako na dnevnem redu tudi rebalans proračuna za leto 2018. Pričakujem, da bo Občinski svet ob konstruktivni razpravi podprl predlog rebalansa in bomo na ta način omogočili nadaljnji razvoj naše občine.

V prihajajočih dneh nas bo spet zajela »olimpijska mrzlica«. Tudi tokrat bomo ob vsakodnevnih obveznostih preko različnih medijev spremljali tudi dogajanje na drugem koncu sveta. Prav šport nas je Slovence že večkrat povezal. Naj nas ta povezanost medsebojno bogati in spodbuja k sodelovanju tudi na drugih področjih.

V teh dneh odmeva slovenski kulturni praznik, zato vsem občankam in občanom ter vsem našim kulturnim ustanovam in društvom želim obilo kulturnega zadovoljstva in tudi bližajoči pust naj bo širokih ust.

Vaš župan Dušan Strnad

Priprave na jubilejni 25. pohod po Jurčičevi poti so v polnem teku

Letošnji jubilejni 25. pohod po Jurčičevi poti bo potekal v soboto, 3. marca.

Letos mineva 25 let od prvega organiziranega množičnega pohoda po Jurčičevi poti, s katero se občani in številni Slovenci leto za letom poklanjamo svojemu rojaku, avtorju prvega slovenskega romana. Prav roman Deseti brat bo osrednja tema letošnjega pohoda. Pohodniki bodo lahko ob spremljanju naše čudovite narave spoznavali tudi Jurčičeve literarne junake. V Višnji Gori, kjer se pohod začne, bodo v ospredju letošnji jubilej, 540 let mestnih pravic Višnje Gore, in slovesnosti, ki bodo tu potekale maja v počastitev svetovnega dne čebel. Na Jurčičevi domačiji, kjer je cilj poti, bo pripravljen bogat spremljevalni program, med drugim bo za otroke organiziran tudi t. i. otroški »escape room«, nastopila pa bo tudi Nina Pušlar.

Pohodniki bodo tudi letos lahko izbrali daljšo različico poti, ki jih bo peljala na Krko in nato na cilj na Muljavi, krški organizatorji pa zanje že pripravljajo ponudbo v stilu priljubljene TV serije Reka ljubezni.

Hranite stare fotografije Jurčičevega pohoda?

Organizacijski odbor pripravlja ob jubileju razstavo fotografij, zato vabljeni vsi, ki še hranite zanimive stare fotografije pohoda, da jih posredujete po elektronski pošti (matej.steh@ivančna-gorica.si) ali pa jih osebno prinesete v sprejemno pisarno občine Ivančna Gorica.

V naslednjem mesecu vabljeni, da spremljate spletno stran www.jurcicevapoti.si in FB profil in izvedeli boste še veliko zanimivosti o jubilejnem 25. pohodu po Jurčičevi poti.

Matej Šteh

Imamo tri nove »Ambasadorje občine Ivančna Gorica«

Četrtekovo popoldne, 21. decembra 2017, je bilo namenjeno novoletnemu sprejemu župana Dušana Strnada za predstavnike gospodarstva, občinskega sveta, občinske uprave, krajevnih skupnosti, javnih zavodov, društev in zvez. Slovesni dogodek je tudi letos gostila naša priznana gostilna Pri Japu.

Na prireditvi so podžupan Tomaž Smole in strokovni sodelavci iz občinske uprave predstavili izzive Občine Ivančna Gorica v letu 2018. Predstavili so projekt Hiše kranjske čebele, ki je povezan s praznovanjem svetovnega dne čebel. Tu ne gre zgolj za projekt prenove stare šole v Višnji Gori, ampak tudi za oživitve mestnega jedra. Vsekakor si Višnja Gora to zasluži, saj bo letos praznovala tudi 540-letnico mestnih pravic. Predstavljen je bil tudi projekt Reka ljubezni, trenutno najbolj gledane televizijske slovenske serije, ki se snema tudi na Krki. Vsekakor je to priložnost za turistični razvoj tega dela naše občine. Navzoče goste so seznanili tudi z nedavno prejetim certifikatom Branju prijazna občina.

Župan Dušan Strnad se je zbranim podjetnikom zahvalil za njihovo delo, saj brez njih ne bi dosegli takšnih uspehov, kot jih dosegamo. Leto 2017 je po njegovem mnenju izjemno uspešno, predvsem na področju investicij in infrastrukture, veliko je bilo vloženega v šolske in predšolske objekte. Kot je še dodal, bo leto 2018 usmerjeno v temelje, ki zagotavljajo nadaljnji razvoj občine.

Svečani dogodki pa je bila priložnost tudi za priznanja nekaterim našim občanom. Župan Dušan Strnad spominski kovanec Prijetno domače posameznikom in organizacijam ob jubilejih in posebnih dosežkih, ki pripomorejo k prepoznavnosti in razvoju občine. Kovanec je sta prejela Ksenija Medved, vodja enote Knjižnice Ivančna Gorica in Tadej Trnovšek, kustos iz Muzeja krščanstva na Slovenskem. Ksenija Medved je spominski kovanec prejela kot priznanje za doprinos pri dvigu bralne kulture v občini Ivančna Gorica. V precejšnji meri je zaslužna

tudi za to, da je bila občina nedavno prepoznana kot branju prijazna občina. Tadej Trnovšek pa je pred kratkim javnosti predstavil razstavo in publikacijo Stiški urbarji iz 16. Stoletja. Prav tako je avtor poučne slikanice Zaklad pisarja Bernarda. Kovanec je prejel kot priznanje za doprinos pri raziskovanju lokalne zgodovine in širše.

Najbolj slovesen del sprejema pa je bila podelitev nazivov »Ambasador občine Ivančna Gorica«. Naziv se podeljuje izjemnim posameznikom, ki so s svojim delovanjem na različnih področjih veliko pripomogli k ugledu in prepoznavnosti občine tudi zunaj njenih meja. Tako so se dosedanji ambasadorji Jerneju Lampretu, Igorju Akrapoviču, Pavlu Grozniku, Simoni Petrič, Stanislavu Kralju in Nini Pušlar, pridružili še Maja Zrilič, dr. Simon Muhič in Primož Jerlič.

Maja Zrilič je ustanoviteljica Plesne šole Guapa, ki se lahko pohvali s številnimi državnimi in mednarodnimi lovorikami. Šola pa danes šteje blizu 350 plesalk in plesalcev. Kot sama pravi, razvoj plesne šole in ustvarjanje plesnih predstav ter uspešnih tekmovalnih rezultatov ni samo njena zasluga. Ob tem ima vedno podporo s strani ekipe plesnih učiteljic, ki so vse občanke Ivančne Gorice in tudi njene nekdanje plesalke ter plesnega trenerja in koreografa. Največjo podporo pa ima pri svoji družini. Prav zato je župan Strnad prepoznal njeno poslanstvo in jo imenoval za ambasadorko občine na področju plesa, plesne kulture in vzgoje.

Naziv ambasador občine na področju znanosti in izobraževanja je prejel dr. Simon Muhič. Kot sam pravi, se ima s čim pohvaliti, a raje vidi, da namesto njega govorijo rezultati dela. Je visokošolski učitelj in dekan

Fakultete za tehnologije in sisteme iz Novega mesta. Fakulteta je pomemben steber novonastajajoče Univerze v Novem mestu, saj je konec novembra postala pravnomočna odločba, s katero je Novo mesto dobilo šesto slovensko univerzo. Je tudi direktor Inštituta za obnovljive vire energije in učinkovito rabo energije INOVEKS d. o. o., vse od leta 2007 pa uspešno vodi lastno podjetje SIMUTEH, ki deluje na področju računalniško podprtega inženiringa ter energetike.

Primož Jerlič si je drznil in je svojo zgodbo in načinom življenja vzor in ponos občine Ivančna Gorica, zato ga je župan imenoval za ambasadorja Občine Ivančna Gorica na področju športa in človeških vrednot. Je človek, ki strmi za zastavljenimi cilji in podira meje nemožnega. Primoža lahko dnevno srečujemo po cestah naše občine kot ročnega kolesarja. Prav po njegovi zaslugi ima ročno kolesarstvo v Sloveniji danes večjo prepoznavnost in se pojavlja na različnih maratonih. Vse to mu je prineslo uvrstitve in nastopa na paraolimpijskih igrah v Riu, kjer je v kategoriji cestne dirke in kronometra osvojil izvrstno 10. mesto. Niso pa zgolj dosežki tisti, ki krasijo Primoža. Pooseblja človeške vrednote kot so odločnost, vztrajnost, osredotočenost, predanost in še bi lahko naštevali.

Novoletni sprejem so popestrili člani novo nastale zasedbe v naši občini, imenovana Big Band Stična in duo na kitari Matic in Marcel. Prireditve je povezovala televizijska voditeljica Ajda Mlakar. Predbožični čas pa so obogatili grosupeljski skavti, ki so prinesli Luč miru iz Betlehema.

Gašper Stopar

Kolofon

Klasje - Glasilo prebivalcev občine Ivančna Gorica; **Ustanovitelj časopisa**: Občinski svet Občine Ivančna Gorica; **Sedež uredništva**: Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, telefon: 781 21 30, faks: 781 21 31, e-pošta: klasje.casopis@siol.net, spletna stran: www.klasje.net; **Uredniški odbor**: Matej Šteh - glavni in odgovorni urednik, Leopold Sever - kratkočasnik, Siva in Severna stran, Simon Bregar, Jože Glavič, Franc Fritz Murgelj, Janko Zadel, Jožefa Železnikar; **Lektoriranje**: Mateja D. Murgelj; **Oblikovna zasnova**: Robert Kuhar; **Priprava za tisk**: AMSET, d. o. o.; **Tisk**: Delo Časopisno založniško podjetje d.o.o., Časopis KLASJE izhaja v 6.150 izvodih mesečno in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo do 23. februarja.

Državni svet ima pomemben nadzor nad državnozbornimi poslanci pri sprejemanju zakonodaje, ki kroji vsa naša življenja

Pogovor z državnim svetnikom Dušanom Strnadom

Župan Dušan Strnad je konec lanskega leta že drugič zasedel svetniško klop Državnega sveta kot predstavnik lokalnih interesov. Zanimalo nas je, kakšen je njegov pogled na delo tega pomembnega predstavniškega telesa, ki ima v naši državi pomembnejše poslanstvo, kot se morda zdi na prvi pogled.

Tokrat niste bili prvič izvoljeni v Državni svet. Kdaj in zakaj se je začela plesti vaša zgodba s to institucijo?

Čutil sem potrebo po povezovanju, sodelovanju in vključevanju preko meja lokalne skupnosti. Za doseganje ciljev in razvoj lokalne skupnosti je treba včasih spreminjati zakone, ki so neživljenjski. Zato sem iskal možnost, kako to doseči in tako pomagati tudi drugim. V Državni svet sem bil tokrat izvoljen že drugič, prvič sem na svetniško klop drugega doma slovenskega parlamenta sedel konec leta 2012. Mandat traja pet let, zastopam pa občine Grosuplje, Dobropolje, Ribnica, Sodražica, Loški potok, Kočevje, Kostel, Osilnica in Ivančna Gorica.

Kako se razlikuje vaš pogled na Državni svet zdaj in kakšen je bil ob prvi izvolitvi?

V Državni svet sem kandidiral zato, ker sem menil, da lahko s svojimi izkušnjami pomagam lokalnim skupnostim in prenesem njihova stališča, težave in pričakovanja do tistih, ki sprejemajo zakonodajo in seveda obratno s prenosom informacij z državnega na lokalno raven. V mandatu, ki sem ga pravkar zaključil, mi je to dobro uspelo.

Na kaj ste bili v preteklem mandatu še posebno ponosni?

Ne vem, ali je to pravi izraz. Sem

pa zadovoljen, da mi je nekajkrat uspelo prodreti s svojimi predlogi in prispevati k spremembi zakonodaje v dobro lokalnih skupnosti in njenih prebivalcev. Včasih moraš biti malo bolj vztrajen in glasen, a se je splačalo. Tako je na primer zdaj precej bolj prijazna zakonodaja glede davčnih blagajn za društva in druge neprofitne organizacije. Tudi na področju odvajanja in čiščenja odpadnih voda je bilo nekaj sprememb na bolje. Uspešni smo bili tudi pri obrambi financ za občinske potrebe. Precej dela in energije sem vložil v spremembo zakonodaje na področju nezakonitega plakatiranja in urejanja lastništva javnih cest, a delo še ni dokončano in ga bom nadaljeval v tem mandatu. Vesel sem, da smo z drugimi predstavniki lokalnih interesov povečini presegli politične delitve in bili pomemben del Državnega sveta. Verjamem, da bo tako tudi v tem mandatu.

Kateri pozitivni prispevek Državnega sveta nasploh bi lahko izpostavili iz prejšnjega oziroma prejšnjih mandatov?

Državni svet je pomembna varovalka in nekakšna kontrola in zavora poslancem Državnega zbora pri sprejemanju zakonodaje, ki kroji življenje vsem državljanom. Na politiko svetniki gledamo z drugega zornega kota in zato lahko pravočasno opozorimo na napačne rešitve. V preteklem mandatu smo sprejeli veliko predlogov, opozoril in mnenj, veliko so jih poslanci upoštevali že v postopku sprejemanja zakonodaje. V primeru, da nas poslanci niso upoštevali in sprejeli zakon v nasprotju z našim mnenjem, smo na

zakon sprejeli veto in poslanci so morali o zakonu ponovno glasovati. Kar v nekaj primerih smo z vetom uspeli in slab zakon ni bil sprejet.

Kakšne smernice ste si zadali ob tokratni kandidaturi za državnega svetnika?

Z izkušnjami tako na županskem mestu kot v preteklem mandatu v Državnem svetu bom lahko še bolj suvereno opravljal svetniško poslanstvo. Kolegi in kolegice svetniki so mi zaupali mesto predsednika Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, s tem pa še večjo odgovornost tako do Državnega sveta kot tudi do tistih, ki so me vanj izvolili. Po najboljših močeh se bom trudil, da bom pri tem uspešen.

Kako boste pomagali občinam, ki jih zastopate?

Čarobne palice nimam, bom pa z župani, svetniki in občani v stikih in na voljo, če bodo potrebovali mojo pomoč. Zavedam se, da bo potrebne tudi precej lastne iniciative in spodbude. V stikih z njimi bom preko svetniške pisarne, ki bo v Ivančni Gorici, najlažje pa bodo z menoj navezali stik preko elektronske pošte na dusan.strnad@ds-rs.si.

Ali interesne skupine v Državnem svetu držite skupaj in pomagate druga drugi, ko se ena skupina zaradi kakšnega novega zakona čuti spregledano? Jim vsi pomagate pri izglasovanju veta?

Pravila tukaj ni. Včasih se tudi zgodi, da morda rešitev, ki je dobra za katero izmed drugih interesnih skupin, ni dobra za lokalne skupnosti. Takrat seveda soglasne rešitve ni in sklepe sprejemamo s preglasova-

»Čarobne palice nimam, bom pa z župani, svetniki in občani v stikih in na voljo, če bodo potrebovali mojo pomoč«.

njem. Kadar pa ocenimo, da bi neki zakon utegnil biti slab za vse državljanke, pa seveda sodelujemo.

Kako lahko interesi posameznih interesnih skupin premagajo politične interese?

Državni svet naj bi presegal politične interese, vendar se politiki vedno in popolnoma ni mogoče izogniti. Po mojem mnenju je to tudi nemogoče, saj smo vsi svetniki pripadniki katere izmed političnih opcij. Se pa vsaj večina izmed nas trudi, da to nima prevelikega vpliva na delo Državnega sveta in to nam povečini tudi uspe.

Pogosto v javnosti prevladuje mnenje, da sta moč in vpliv Državnega sveta izjemno majhna. Kje tičijo razlogi za tako mnenje? Mogoče javnost premalo pozna delo Državnega sveta in njegov vpliv?

V preteklosti je bilo morda res tako.

Zato smo se svetniki v minulem mandatu zelo trudili, da s svojim dobrim delom spremenimo to slabo mnenje o nas. Menim, da nam je to v določeni meri že uspelo in v javnosti in med politiki skoraj ni več slišati zahtev po ukinitvi Državnega sveta. Če pa že pride kakšna kritika na račun našega dela s strani poslancev zaradi sprejetega veta, je to za nas samo pohvala in spodbuda.

Morda še zaključna misel ob najinem pogovoru?

Svetniška funkcija mi prinaša dodatne obveznosti ob že tako natrpanem županskem urniku. Prepričan pa sem, da je za to vredno žrtvovati čas in energijo, saj lahko na ta način dodatno pomagam tudi občini Ivančna Gorica. Hvala uredništvu Klasja za priložnost, da lahko predstavim delo Državnega sveta.

Franc Fritz Murgelj

Kako dobro poznate Državni svet in njegove pristojnosti?

Slovenski državljanji slabo poznajo vlogo in pomen delovanja tega predstavniškega telesa. Zato vam ga na kratko predstavljamo, v tej in prihodnji številki Klasja pa bomo objavili tudi pogovora z dvema predstavnikoma sveta. V tokratnem sestavu državnega sveta sta bila konec lanskega leta izvoljena kar dva svetnika iz naše občine. Župan Dušan Strnad je član interesne skupine lokalnih interesov, Cvetko Zupančič pa je član interesne skupine kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev.

Državni svet Republike Slovenije je drugi dom slovenskega parlamenta in v odnosu do Državnega zbora opravlja vlogo korektivnega organa. Pluralna interesna struktura sveta koristno dopolnjuje državni zbor, ki deluje po strankarski logiki. Sestavo državnega sveta določa Ustava Republike Slovenije, ki ga opredeljuje kot zastopstvo nosilcev socialnih, gospodarskih, poklicnih in lokalnih interesov. Sestavlja ga 40 članov - štirje so predstavniki delodajalcev, štirje predstavniki delojemalcev, štirje predstavniki kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev, šest pred-

stavnikov negospodarske dejavnosti ter dvaindvajset predstavnikov lokalnih interesov.

Svetniki imajo pravico in dolžnost, da se udeležujejo sej sveta in delovnih teles, katerih člani so, in da sodelujejo pri njihovem delu. Svetniki svojo funkcijo opravljajo neprofesionalno oz. častno. Svetniška funkcija je nezdružljiva s funkcijo poslanca v državnem zboru, lahko je zaposlen v državnih organih, se ukvarja s pridobitno dejavnostjo in poklicno opravlja funkcije v organih lokalne skupnosti. Državni svet lahko predlaga Državnemu zboru sprejem zakonov, mu da mnenje o vseh zadevah iz svoje pristojnosti, zahteva, da Državni zbor pred razglasitvijo katerega zakona o njem še enkrat odloča ali zahteva preiskavo o zadevah javnega pomena. Zelo pomembna je pravica Državnega sveta, da zahteva od Državnega zbora razpis zakonodajnega referenduma. To je lahko zelo močno orožje Državnega sveta nasproti Državnemu zboru, saj mu daje možnost, da posredno uveljavi svojo voljo proti sicer mnogo številčnejšemu Državnemu zboru. Državni svet je

eden od subjektov, ki lahko zahtevajo uvedbo parlamentarne preiskave, ki obvezuje Državni zbor, da jih tudi izvede. Ta pristojnost je zelo pomembna, saj lahko parlamentarna preiskava privede celo do uveljavljanja politične odgovornosti predsednika vlade in vladnih ministrov. V praksi najbolj vplivna pristojnost Državnega sveta pa je možnost izglasovanja t. i. odločilnega veta. Zahteva lahko, da Državni zbor še enkrat odloča o zakonu, ki ga je že sprejel. Državni svet lahko Državnemu zboru po lastni presoji ali na njegovo zahtevo daje mnenje o posameznih zadevah, ki pa za Državni zbor ni zavezujoče. Lahko tudi zahteva postopek pred ustavnim sodiščem glede skladnosti zakonov in drugih splošnih aktov z ustavo in zakoni. Poleg omejenih pristojnosti se Državni svet ukvarja še z drugimi dejavnostmi, kot je organiziranje posvetov, javnih razprav, okroglih miz, delovnih srečanj, tiskovnih konferenc, predstavitev strokovnih knjig, strokovna predavanja o aktualnih temah in izdaja publikacije.

Franc Fritz Murgelj

Še zadnji metri asfalta

Še pred zaključkom leta 2017 in pred začasnim prenehanjem delovanja asfaltnih baz je Občina Ivančna Gorica v sklopu investicijskega vzdrževanja in gradnje občinskih cest za leto 2017, asfaltirala še nekatere odseke cest. V dolžini približno 600 metrov je bila asfaltirana na novem na cestnem odseku Krka – Gradiček, kjer je potekala popolna rekonstrukcija in razširitev ceste od krške cerkve do mostička pri izviru potoka Poltarica. Preostanek del ceste bo asfaltno plast dobilo spomladi oziroma ko bodo obratovanjem začele delovati asfaltna baze. Prav tako se bo z začetkom obratovanja asfaltnih baz zaključila izvedba modernizacije ceste v Bukovici v Krajevni skupnosti Temenica.

Krajevna skupnost Šentvid pri Stični pa je bogatejša za dve pridobitvi, in sicer se je v dolžini 700 metrov asfaltiral del ceste iz Petrušnje vasi proti zaselku Culka ter parkirišča na območju novega pokopališča.

Krajani zaselka Culka se ob tej priložnosti zahvaljujejo županu Dušanu Strnadu, ki je prisluhnil njihovim potrebam in pripomogel, da je bila dolga makadamska cesta, ki pelje navkreber proti Culki, po večletnih prizadevanjih uspešno asfaltirana.

Matej Šteh

Razglasitev športnikov leta 2017 ob dnevu samostojnosti in enotnosti

V petek, 22. decembra 2017, je v športni dvorani Osnovne šole Stična potekala svečanost ob dnevu samostojnosti in enotnosti s podelitvijo priznanj športnikom občine Ivančna Gorica za leto 2017. Prireditelja, Občina Ivančna Gorica in Zveza športnih organizacij Ivančna Gorica, sta v sodelovanju z Zavodom Prijetno domače in Zvezo kulturnih društev Ivančna Gorica, ponovno pripravila bogat športno – kulturni program.

Zbrane je sprva nagovoril župan Dušan Strnad, ki je ob državnem prazniku spomnil na pomen dogodkov iz leta 1990 in 1991. Občina Ivančna Gorica je ena tistih lokalnih skupnosti, kjer se dan samostojnosti in enotnosti s ponosom praznuje že od samega začetka. Zelo simbolično pa je to praznovanje združeno s prireditvijo nagrad in priznanj najboljšim športnikom, kolektivom in zaslužnim delavcem v športu. »V naši občini radi poudarjamo, da smo na mnogih področjih drugačni od drugih. Zavedamo se, da je rezultate mogoče dosežati le s sodelovanjem in povezovanjem vseh, ki želijo nekaj pripomoči v skupno dobro. Takih ljudi je v občini Ivančna Gorica res veliko, zato se tudi lahko pohvalimo z imenitnimi rezultati.« V nadaljevanju je predstavil še zaključene infrastrukturne projekte in tiste, ki se bodo realizirali v prihajajočem letu, kot so gradnja krožišča na zahodni obvoznici v Ivančni Gorici in pridobivanje dokumentacije za gradnjo kulturno upravnega centra v centru Ivančne Gorice. Kot je še povedal, je priložnosti za razvoj še veliko, v prihajajočem letu bo občina aktivno vključena v prvo praznovanje pred kratkim razglašenega svetovnega dne čebel, priložnost za razvoj turizma pa, ne nazadnje, predstavlja tudi snemanje popularne nadaljevanke Reka ljubezni na Krki.

Člani

Članice

Na letošnji svečanosti smo razglasili tudi najboljše športnike, ekipe ter zaslužne športne delavce občine v letu 2017. Laskavi naslov za najboljša športnika v članski kategoriji sta osvojila motokrosist Luka Kutnar iz Moto kluba Fire Group in Mojca Obreza iz Univerzitetnega Savate kluba Ivančna Gorica. V kategoriji šolske ekipe je naslov prejela atletska ekipa OŠ Stična, ekipa malega nogometa – Futsal club Ivančna Gorica je postala ekipa leta v kategoriji klubska ekipa in ekipa AMD Šentvid pri Stični v kategoriji ekip v individualnih športih. Med veterani je športnik leta postal Janez Erčulj, med športniki invalidi pa Kenan Husejinović. Športniki občine Ivančna Gorica za leto 2017 so postali še: Živa Batis (OŠ Stična) med mlajšimi deklicami, Jaka

Peklaj (AMD Šentvid pri Stični) med mlajšimi dečki, Zoja Peteh (OŠ Stična) med starejšimi deklicami, Žan Zupančič (Taekwondo klub Kang) pri starejših dečkih, atletinja Ela Tekavec med mladinkami in Jan Pancar (AMD Šentvid pri Stični) v kategoriji mladinci.

Med zaslužnimi športnimi delavci so priznanje prejeli Boštjan Košir (RK SVIŠ Ivančna Gorica), Janez Piškur (Kajak kanu klub Krka) in Tatjana Šturbaj (Planinsko društvo Polž). Ob 40-letnici delovanja pa je jubilejno priznanje prejel Sankukai karate klub Ivančna Gorica. Prav karate klub je s spektakularnimi vajami poskrbel za posebno točko večera.

V programu je sodeloval tudi gost večera, selektor slovenske košarkarske reprezentance, Rado Trifunović, ki je eden izmed tvorcev slovenske košarkarske pravljice na lanskem evropskem prvenstvu. V pogovoru s predsednikom Zveze športnih organizacij Mitjem Hrenom je med drugim povedal, kako se je prvič spoznal s košarko ter koliko dela je treba vložiti, da si lahko najboljši in da lahko s ponosom zastopaš barve lastne države. V Ivančno Gorico je prinesel tudi tri košarkarske žoge s svojim podpisom, ki so jih na dobrodelni rokometni tekmi prodajali z licitacijo. Dobrodelnosti se je pridružil tudi župan Strnad. Skupaj s selektorjem Trifunovičem sta med prireditvijo s prostimi meti na koš zbirala finančna sredstva.

Bogat kulturni program so oblikovali Otroška folklorna skupina OŠ Stična, Big band Stična in plesna para Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica.

Podelitvi priznanj sledila še dobrodelna rokometna tekma »ROKOMETNO SRCE«, na kateri so se revijalno pomerili zdajšnji in nekdanji člani RK SVIŠ Ivančna Gorica ter tudi ekipa veteranov RK SVIŠ. Prostovoljni prispevki, ki so se zbirali čez celoten večer, bodo namenjeni poletnemu letovanju otrok iz občine Ivančna Gorica na Debelem Rtiču.

Gašper Stopar

Mlajše deklice

Mlajši dečki

Starejše deklice

Starejši dečki

Nagrajeni športnik invalid

Mladinci

Ekipe v individualnih športih

Mladinke

Športni delavci

Veterani

Pred dobrodelno tekmo Rokometno srce

Marjan Potokar prejemnik plakete Olimpijskega komiteja Slovenije

V soboto, 16. decembra 2017, so bila v Zrečah podeljena priznanja Olimpijskega komiteja Slovenije. Za dolgoletno delo na področju športa in rokometu v občini Ivančna Gorica je plaketo Olimpijskega komiteja Slovenije in Združenja športnih zvez prejel Marjan Potokar.

Marjan Potokar se z rokometom ukvarja vse od rane mladosti. Svoje prve rokometne korake je začel v rodni Višnji Gori v tamkajšnjem Športnem društvu Polž. Leta 1990 je bil glavni pobudnik ustanovitve Rokometnega kluba SVIŠ, v katerem je združil igralce, trenerje in ljubitelje rokometu iz krajev Stična, Višnja Gora, Ivančne Gorice in Šentvida pri Stični, ki so nastopali v slovenski rokometni ligi. V rokometnem klubu je vsa leta do danes glavna gonilna sila tako na strokovnem kot organizacijskem področju, saj v klubu deluje tako kot trener in kot predsednik kluba. S svojim strokovnim delom v klubu je dosegel, da klub tekmuje in deluje na najvišjem kvalitetnem nivoju v Sloveniji ter da se s športom ukvarja veliko število otrok.

Predlog Zveze športnih organizacij Ivančna Gorica je podprla tudi Rokometna zveza Slovenije, kjer je s svojim nesebičnim in predanim delom pripomogel k popularizaciji športa v lokalnem okolju ter tudi k vrhunskim športnim dosežkom na mednarodnem okolju. Kot član predsedstva Rokometne zveze Slovenije je aktiven pri udeležanju strokovnih novitet v sisteme delovanja Rokometne zveze Slovenije in drugih rokometnih klubov.

Marjanu Potokarju za prejeto priznanje s strani Olimpijskega komiteja Slovenije iskreno čestita tudi župan Dušan Strnad s sodelavci.

Sankukai karate klub Ivančna Gorica

Slovesno odprtje pločnika in javne razsvetljave v Zgornji Dragi

V predprazničnih dneh minulega leta, 19. decembra 2017 je v Zgornji Dragi potekalo slovesno odprtje novozgrajenega pločnika in javne razsvetljave.

Župan Strnad je ob tej priložnosti dejal, da je Zgornja Draga končno le dobila dolgo pričakovano pridobitev, ki leži neposredno ob zelo prometni regionalni cesti med Ivančno Gorico in Višnjo Goro. »Lahko rečem, da je danes vas Zgornja Draga še bolj prijazna do vseh udeležencev v prometu in domačinov, ki ob tej cesti živijo«. Zbranim krajanom je ob uspešno realiziranem projektu zaželel vesele prihajajoče praznike ter jim zaupal, da bo že spomladi naslednje leto v bližini postavljeno novo avtobusno postajališče.

Janez Radoš iz oddelka občinske uprave za investicije in upravljanje infrastrukture pa je zbranim še natančneje predstavil potek izgradnje. Povedal je, da je sočasno s izgradnjo pločnika in javne razsvetljave Javno komunalno podjetje Grosuplje obnovilo na tej trasi tudi vodo- vod. Hkrati pa so uredili še dovoze do hiš. Tudi sam se je krajanom za-

hvalil za tvorno sodelovanje pri investiciji, ki bo bistveno pripomogla k varnosti pešcev v prometu.

Zahvalo v imenu krajanov je Občini izrekla Albina Nosan, ki je poudarila, kako pomembne so nove pridobitve za tamkajšnje krajanke, ki živijo ob prometni regionalni cesti.

Slovesni prerez traku so opravili žu-

pan Dušan Strnad, direktor izvajalskega podjetja Eltim d. o. o. Darko Perko, predsednik KS Višnja Gora Luka Šeme in predstavnik JKP Grosuplje Janez Virant. Skupaj s krajanom so si nato ogledali nove pridobitve in druženje zaključili pri gostoljubnih Nosanovih.

Gašper Stopar

Livar odgovarja na »okoljske« pomisleke krajanov Ivančne Gorice

Kot smo že poročali v decembrski številki Klasja, je na zadnji seji Občinskega sveta potekala tudi razprava o investicijah in vplivih na okolje našega ivanškega podjetja Livar. Pred meseci se je namreč med krajanom Ivančne Gorice, zlasti v neposredni okolici Livarja razširil strah, da podjetje s svojo dejavnostjo krši predpisane okoljske normative. Pogost dim, ropot zlasti v nočnem času, zastoji na prometni Ljubljanski cesti zaradi tehtanja tovornih vozil na vhodu v podjetje in ne nazadnje gradnja novega objekta, so bili razlogi za preplah in številna vprašanja. Z namenom, da podjetje predstavi delovanje v zadnjih mesecih, sta bila tako na sejo Občinskega sveta povabljeni član uprave Jože Strmole in direktor proizvodnje Andrej Selan.

Kot je povedal Strmole, v podjetju že peto leto poteka finančno prestrukturiranje, kar je podjetju omogočilo, da je izšlo iz krize, v kateri se je znašlo pred približno desetimi leti. Podjetje tako v lanskem letu beleži visoko rast prodaje. Odločilno za obstoj podjetja in napredek je bilo tudi ustrezno načrtovanje investicij v opremo in varovanje okolja. Podjetje po besedah direktorja Selana posodablja opremo, tako je bila v zadnjem obdobju zamenjana filtrna naprava kupolne peči in filtrna naprava v čistilnici. Menjajo tudi številne dušilce zvoka na napravah. Glavna investicija je novogradnja objekta za pripravo peska, ki je potekala ravno v zadnjih mesecih minulega leta. Kot je zatrnil Selan, je prav ta investicija ena ključnih, ki bo zagotavljala še dodatno zmanjšanje škodljivih vplivov na okolico. Za novo napravo so se odločili, ker bi rekonstrukcija dosedanje pomnila zaustavitev proizvodnje, poleg tega pa bo nova oprema omogočala kvalitetnejše delo in manjše obremenjevanje okolja.

Zavedajo se tudi problematike ropota, zato z raznimi drobnimi investicijami načrtujejo tudi zmanjšanje teh motečih vplivov. Nočno pokanje delovnega stroja, ko se iz kesona prekucne material, bo z posodobitvijo opreme v kratkem odpravljeno. Kot je poudaril Selan,

se osrednje dvorišče livarne redno vsak dan pometa, saj na ta način preprečujejo odlaganje prahu. V preteklosti se je namreč dogajalo, da je prav ta prah ob vetru raznašalo po okolici. Sicer pa proizvodnja obratuje v treh izmenah, pri čemer v nočni izmeni dela samo ena linija. Oba predstavnika podjetja sta tudi poudarila, da ne izvajajo tehtanja za zunanja vozila, res pa je da zaradi varnosti stehatajto vsako vozilo, ki vstopi v podjetje in ponovno, ko izstopi. Oviranje prometa je bilo posledica gradnje, ki je onemogočala običajen promet znotraj podjetja. Teh težav naj bi sedaj ne bilo več, center Ivančne Gorice pa bo dodatno razbremenjen tovornega pro-

meta po izgradnji nadvoza in krožišča na ivanški obvoznici. Zaključek razprave je minil ob podarku nekaterih dejstev in sicer podjetje je izrednega pomena za naše gospodarstvo in že več kot šest desetletij daje kruh tudi našim občanom. Ker gre za težko industrijo znotraj naselja, je torej skrb za čim manjše vplive na okolje obvezna. Iskanje novih in novih posodobitev se ne sme ustaviti, saj bo le tako možna še nadaljnja simbioza. Tako bo litoželezni pokrov za jaške še naprej ostal pomemben promotor Ivančne Gorice širom po Sloveniji in tujini.

Matej Šteh

Občina Ivančna Gorica med finalistami izbora za najbolj prodorno občino v Sloveniji

Občina Ivančna Gorica je znova med razvojno najbolj prodornimi občinami Slovenije. V okviru slovenske ISSO raziskave projekta Zlati kamen, ki že sedmo leto identificira razvojno najbolj prodorne občine, je znanih dvanajst finalistk iz štirih regij.

Poleg Ivančne Gorice so kandidatke za nagrado Zlati kamen 2018 še občine Ajdovščina, Kobarid, Postojna, Murska Sobota, Kočevje, Logatec, Brežice, Radlje ob Dravi, Žalec, Ruše in Hoče - Slivnica.

V regiji, ki združuje osrednjo in jugovzhodno Slovenijo, so se v finale uvrstile občine Ivančna Gorica, Kočevje in Logatec. Na portalu Zlati kamen so v utemeljitvi za Ivančno Gorico zapisali: »Ivančna Gorica je primer dobro upravljanje občine, kjer so dobre prakse pripeljale do merljivega uspeha.« Katere občine bodo zmagale po regijah in katera je prejemnica nagrade Zlati kamen 2018 bodo organizatorji slovesno razglasili na konferenci Zlati kamen, 13. februarja v Festivalni dvorani v Ljubljani. Pričakuje se, da bo občina Ivančna Gorica po letu 2014, ko je bila četrta najbolj razvojno prodorna občina v Sloveniji, spet dosegla visok rezultat.

Gašper Stopar

Kratke občinske

Prednovoletno srečanje z duhovniki iz občine Ivančna Gorica

Župan Dušan Strnad se že tradicionalno ob koncu leta sreča z duhovniki, ki delujejo v naši občini. Tudi pred koncem minulega leta je na srečanje povabil župnike iz sedmih župnij in predstavnike stiškega samostana. Posebno dobrodošlico je izrekel župniku s Krke Dejanu Pavlinu in župniku Slavku Judežu iz Višnje Gore, ki sta lani začela delovati v naši občini in sta bila na srečanju prisotna prvič. Župan je ob tej priložnosti predstavil glavne občinske projekte in pa tiste, ki so se v minulem letu izvajali v sodelovanju z župnijami; praznovanje 1000-letnice župnije Šentvid, maša za domovino ob dnevu državnosti na Polževem, obdarovanje otrok po župnijah in obnove na cerkvah, ki imajo status kulturnih spomenikov. Leto 2017 sta zaznamovala tudi izgubi med duhovniškimi vrstami. K večjemu počitku sta odšla duhovni pomočnik Ciril Berglez iz Šentvida pri Stični in policijski vikar Janko Novak, tudi iz župnije Šentvid pri Stični.

Z novim letom otroci tudi v Podružnični šoli Ambrus

Konec minulega leta se je uspešno zaključila energetska prenova podružnične šole v Ambrusu. Tako kot podružnični šoli na Muljavi in Stični je tudi zgradba v Ambrusu dobila novo podobo v okviru projekta celovite energetske sanacije javnih objektov. Dela so se na tej lokaciji nekoliko zavlekla, saj so dodatni pregledi pokazali, da je stanje šole slabše, kot je bilo za pričakovati. Največje težave so se pojavile pri propadajočih se lesenih

stropnikov, zato je bilo treba sanirati tudi konstrukcijo. V sklopu projekta je šlo za sanacijo ovojja stavb, zamenjavo stavbnega pohištva ter preureditev ogrevanja. Zdajšnja peč na kurilno olje pa je zamenjala toplotna črpalka. Po besedah vodstva šole so pogoji dela in bivanja na šoli zdaj bistveno boljši in prijaznejši.

Začela so se ureditvena dela starega mestnega jedra v Višnji Gori

Občina Ivančna Gorica je v okviru celostne ureditve starega mestnega jedra v Višnji Gori začela z urejanjem okolice pred staro šolo v Višnji Gori. V ta namen so se z dovoljenjem Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije podrla nekatera drevesa, ostala pa so bila strokovna obrezana. Hkrati se bodo začela tudi nujna vzdrževalna dela na samem objektu šole, ko bo vreme dopuščalo, bo stekla tudi obnova strehe.

Vsa ta ureditvena dela potekajo kot priprava na praznovanje Svetovnega dne čebel in 540-letnice pridobitve mestnih pravic Višnje Gore. V mesecu maju, natančneje 18. maja, bo v starem mestnem jedru odprto obeležje Kranjski čebeli, ki je bila poslana v svet z bližnjega gradu Podsmreka. Predvidoma 25. maja 2018, pa bo na istem prizorišču prireditev ob občinskem prazniku v počastitev 540-letnice mestnih pravic Višnje Gore.

Gašper Stopar

Združeni narodi so na pobudo Slovenije 20. maj razglasili za svetovni dan čebel

20. decembra 2017 je Generalna skupščina Združenih narodov v New Yorku 20. maj razglasila za svetovni dan čebel. S tem se je končal postopek razglasitve, ki se je začel v letu 2014, ko je predsednik Čebelarstva Slovenije Boštjan Noč podal idejo za razglasitev. V postopku razglasitve so sodelovale številne institucije, vseskozi pa se je potrjeval rek: »Svetovni dan čebel združuje Slovence in povezuje svet«, ki ga je izrekla državna sekretarka MKGP mag. Tanja Strniša na predstavitvi ideje leta 2015 v Bruslju.

Vloga čebel

Čebele in ostali oprasevalci so za življenje ljudi izrednega pomena. Od oprasevanja je odvisna kar tretjina pridelane hrane na svetu in čebele imajo med vsemi oprasevalci najpomembnejšo vlogo. Z oprasevanjem oprasevalci med drugim omogočajo kmetijsko proizvodnjo, ki zagotavlja varno preskrbo s hrano, čebele pa poleg tega s svojimi visoko hranljivimi izdelki pomembno prispevajo še k izboljšanju kvalitete prehrane za ljudi.

Širši pomen oprasevanja

Čebele imajo preko oprasevanja pozitivne učinke na celoten ekosistem in z njim povezanim ohranjanjem biotske raznovrstnosti v naravi. Biotska raznovrstnost je ključnega pomena za razvoj in ohranjanje naravnega okolja. Med drugim nam zagotavlja hrano, kisik, čisti vodo in zrak, stabilizira vreme in podnebje ter pomaga pri sposobnosti prilaganja na spremembe. Čebele so poleg tega tudi dober bioindikator razmer v okolju. Preko opazovanja njihovega razvoja in zdravstvenega stanja lahko ocenjujemo, kdaj se v določenem okolju nekaj dogaja in kdaj je treba ukrepati. Če na opozorila ne reagiramo pravočasno, so lahko kasnejše posledice še večje.

Ogroženost čebel

V zadnjem obdobju so, predvsem na območjih z intenzivnim kmetijstvom, čebele in ostali oprasevalci vse bolj ogroženi. Njihov življenjski prostor se spreminja in krči, s tem pa so razmere za njihovo življenje in razvoj vse slabše. Medovitih površin je zaradi vse večjih površin monokultur in spremenjene ter intenzivnejše tehnologije pridelave travinja vse manj in še te nudijo čebelarjem potrebno hrano le v krajših obdobjih in zmanjšani pestrosti kot nekoč.

Teh in ostalih dejstev se ljudje premalo zavedamo in to je eden izmed glavnih razlogov, da potrebujemo svetovni dan čebel.

Zakaj 20. maj?

20. maj smo predlagali, ker je to dan, ko se je rodil Anton Janša (1734–1773), ki je poznan kot začetnik modernega čebelarstva in eden takratnih najboljših poznavalcev čebel. Bil je prvi učitelj modernega čebelarstva na svetu, saj ga je že cesarica Marija Terezija imenovala za stalnega učitelja čebelarstva na novi čebelarški šoli na Dunaju. Njegovo delo in življenje je opisano

Ivanški čebelarji na sprejemu v predsedniški palači

v mnogih čebelarških knjigah, med drugim tudi v knjigi Svetovna zgodovina čebelarjenja, ki je bila izdana v letu 1999.

Od ideje do razglasitve

Od ideje do razglasitve je preteklo več kot 3 leta. Vsi, ki smo sodelovali v postopku za razglasitev, se na začetku nismo zavedali, da bo celotna procedura tako zahtevna in dolgotrajna. Tako so bili od ideje do razglasitve opravljeni številni koraki, dogodki, sestanki, obiski, ki so skupaj pripomogli h končnemu cilju. Ministrstvo za kmetijstvo gozdarstvo in prehrano (MKGP) je imelo v celotni proceduri številne aktivnosti, za namen promocije pobude pa so izdelali tudi paviljon Čebelji svet, ki je na raznih dogodkih, predvsem v tujini, navduševal številne obiskovalce. Glavni koraki oziroma mejniki v postopku od začetka do končne razglasitve so bili:

14. 9. 2014 Predsednik ČZS je podal pobudo za razglasitev svetovnega dne čebel.
26. 9. 2014 Podpora ideji je izrazil minister MKGP mag. Dejan Židan.
6. 10. 2014 Idejo podpre predsednik RS Borut Pahor.

25. 2. 2015 Idejo podpre Državni svet RS.

3. 12. 2015 – 8. 4. 2016 Predsednik ČZS s sodelavci obišče vsa čebelarška društva po Sloveniji.

2. 4. 2015 Vlada RS, na pobudo MKGP, sprejme pobudo in imenuje medresorsko delovno skupino za izpeljavo celotnega postopka.

16. 4. 2015 Predstavitev pobude ministrom Sveta EU za kmetijstvo in ribištvo.

10. 6. 2015 Predstavitev pobude generalnemu direktorji Organizaciji združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO) g. Joséju Grazianu da Silva in predsedujočim državam regionalnih skupin FAO.

15. 9. 2015 Na 44. mednarodnem čebelarškem kongresu, Daejeon, Južna Koreja, pobudo podpre največja čebelarška organizacija APIMONDIA.

30. 9. 2016 Predstavitev pobude na Odboru za kmetijstvo Organizacije združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO), Rim (1. korak formalnega postopka v okviru FAO).

9. 12. 2016 Predstavitev pobude na Svetu Organizacije združenih

narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO), Rim, Italija (2. korak formalnega postopka v okviru FAO).

7. 7. 2017 Podpora FAO organizacije na ministrski konferenci.

20. 12. 2017 Združeni narodi v New Yorku 20. maj razglasijo za svetovni dan čebel.

Dodatne informacije o SDČ, izvedenih dogodkih, pomembnih mejnikih ter razni elektronski materiali so dosegljivi na spletni strani: www.worldbeeday.org/si

Praznovanje 1. svetovnega dneva čebel

ČZS se na prvo praznovanje SDČ pripravlja zelo zavzeto. Glavni dogodki bodo potekali ob sodelovanju z MKGP, občino Žirovnico in občino Ivančna Gorica. Glavni dogodki bodo:

18. 5. 2018 - Svetovna čebelarška konferenca z naslovom: Globalni izzivi v čebelarstvu (Žirovnica)

18. 5. 2018 - Otvoritev spominskega obeležja kranjski čebeli v Višnji Gori (Ivančna Gorica)

19. 5. 2018 - Ministrska konferenca o čebelah in oprasevalcih (Brdo pri Kranju)

20. 5. 2018 - 1. praznovanje svetovnega dne čebel (Žirovnica)

Poleg zgoraj naštetih dogodkov se bodo po Sloveniji v okviru praznovanja svetovnega dne čebel skozi celoten mesec maj vrstili številni dogodki. Seznam vseh dogodkov bo dosegljiv na spletni strani ČZS (www.czs.si). Glavni namen dogodkov bo ozaveščanje ljudi o pomenu čebel in ostalih oprasevalcev za naš obstoj. Moramo se zavedati, da z razglasitvijo SDČ za čebele in ostale oprasevalce še nismo naredili veliko in da nas glavno delo za ohranitev čebel in ostalih oprasevalcev čaka, da ga opravimo sedaj. SDČ je v tej smeri odlična priložnost, ki jo moramo izkoristiti. Tu se čebelarji in naravovarstveniki obračamo na vse ljudi, da nam po svojih zmogljivostih pomagajo izboljšati pogoje za preživetje čebel in s tem tudi za preživetje ljudi. Tu niso potrebni veliki koraki, ampak šteje prav vsak, ki zagotavlja čebelarjem lažji obstoj.

Kaj lahko naredimo za boljše preživetje čebel:

- Sajenje avtohtonih medovitih rastlin (seznam rastlin je dosegljiv na spletni strani ČZS)
- V okrasne namene (na balkonih in drugih zunanjih prostorih) uporabljamo medovite cvetlice.
- Ohranjanje starih travnikov z večjo pestrostjo rastlin.
- Setev travnikov z medonosnimi rastlinami.
- Košnja cvetočih rastlin po cvetenju.
- Nakup medu in ostalih čebeljih pridelkov pri najbližjem čebelarju.
- Moralna podpora čebelarjem.
- Odstop primerne kmetijske lokacije za začasno ali trajno namestitev čebel.
- Zmanjšana uporaba čebelarjem škodljivih pesticidov.
- Mulčenje cvetočih rastlin v sadovnjakih in vinogradih pred škropljenjem s pesticidi.

Zgoraj našete možnosti niso primerne za vsakogar, kljub temu pa verjamem, da lahko med njimi vsakdo najde kakšno idejo, kaj lahko v prihodnje stori, da bodo čebele lažje preživele. Če bomo ideje našli in jih potem tudi uresničili, bo svetovni dan čebel dosegel svoj namen.

Dr. Peter Kozmus,
podpredsednik mednarodne čebelarške organizacije APIMONDIA
Čebelarstva Slovenije

Norčavi pust na Sokolski v Ivančni Gorici

Pustna povorka v Ivančni Gorici bo kmalu spet ogrela srca in preganjala zimo! Občina Ivančna Gorica in Zavod Prijetno domače v sodelovanju z organizatorjem Tržnice Ivančna Gorica, Zvezo kulturnih društev Ivančna Gorica in Plesnim klubom Guapa, vabijo na letošnjo PUSTNO POVORKO NA SOKOLSKI V IVANČNI GORICI, ki bo potekala na pustno soboto, 10. februarja 2018, ob 10. uri.

Pevci, gledališčniki, plesalci, likovni ustvarjalci, športniki, turistična društva, gasilska društva, vrtci, šolski razredi, poslovni kolektivi, skratka vsi ljudje dobre volje in vseh starosti vabljeni, da se pridružite veselemu pustovanju, bodisi kot skupinska ali posamezna maska. Še posebej vabljeni tudi družinske maske.

NAJBOLJŠE MASKE PO IZBORU KOMISIJE BODO PREJELE DENARNE IN PRAKTIČNE NAGRADE!

Pustno rajanje bo spremljal zabaven spremljevalni program z animacijami za otroke in gostinsko ponudbo, pridih pusta pa bodo pričarali tudi ponudniki na sobotni tržnici. Informacije in obvezne prijave skupinskih mask potekajo na telefonski številki 041 437 382 ali e-naslovu turizem@ivančna-gorica.si.

Vabljeni na pustno rajanje v Ivančno Gorico!

Občina Ivančna Gorica, ZKD Ivančna Gorica, Zavod Prijetno domače in Plesna šola Guapa

ZVEZA KULTURNIH DRUŠTEV GORICE IVANČNA GORICA

Prijetno domače Občina Ivančna Gorica

PUSTNA POVORKA NA SOKOLSKI SOBOTA, 10.2.2018 ob 10h

NASMEJANOST!

bogate praktične in denarne NAGRADE!

ZA PIAČO IN JEDAČO BO POSKRBJENO!

IZBOR SKUPINSKIH MASK

ZABAVNO!

PUSTNA TRŽNICA!

NORČAVO!!!

INFORMACIJE IN PRIJAVE SKUPINSKIH MASK (OBVEZNO) POTEKAJO NA: turizem@ivančna-gorica.si ali 041 437 382

Srečanje občinskih odborov SDS Ivančna Gorica, Grosuplje in Dobrepolje s predsednikom SDS Janezom Janšo

V petek, 12. januarja 2018, smo se v gostišču Jap v Prapročah pri Temenici zbrali članice in člani občinskih odborov Slovenske demokratske stranke Ivančna Gorica, Grosuplje in Dobrepolje. Z nami so bili poslanec v Državnem zboru mag. Andrej Šircelj, župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad, župan občine Grosuplje dr. Peter Verlič, predsednik Občinskega odbora SDS Ivančna Gorica Tomaž Smole, predsednik Občinskega odbora SDS Grosuplje mag. Dušan Hočevar in predsednik Občinskega odbora SDS Dobrepolje Roman Bukovec. Posebej veseli pa smo bili, da se je našemu srečanju pridružil tudi predsednik SDS in poslanec Državnega zbora Janez Janša.

Uvodoma so nas pozdravili in nas z nekaj spodbudnimi besedami nagovorili predsedniki vseh treh občinskih odborov SDS Tomaž Smole, mag. Dušan Hočevar in Roman Bukovec, osrednji govornik na srečanju pa je bil predsednik SDS Janez Janša.

Predsednik SDS Janez Janša se je v svojem govoru osredotočil predvsem na državnoborske volitve, ki nas čakajo meseca junija in na lokalne volitve, ki jim bodo sledile v mesecu novembru letos.

Pri tem je poudaril, da je pomemben prav vsak glas. Ni pomembno, ali je tisti, ki voli, univerzitetni profesor, ali je to nekdo, ki ima podjetje s 1000 zaposlenimi, ali je to nekdo, ki pometa ceste. Vsak ima en glas in vsak glas enako šteje.

V Sloveniji pa imamo skoraj polovico ljudi, ki ne voli. Na zadnjih državnoborskih volitvah skoraj polovica

ljudi ni šla na volitve, na zadnjih predsedniških volitvah pa celo nekaj več kot polovica. »Obuditi moramo torej upanje pri tistih, ki so upanje izgubili,« je dejal.

V Sloveniji se žal običajno dogaja, da se v tistem ključnem času pred volitvami zažene velik hrup o marsičem, o čemerkoli, samo zato, da ne bi prišlo do realnega primerjanja programov, kadrovske ponudbe, vizije, ki jo imajo posamične stranke ali pa kandidati o tem, kako naj bi življenje zgedalo v prihodnje.

»Mi program imamo, imamo ekipe, imamo ljudi, ki so nekoč že vodili ministrstva, so že bili državni sekretarji, imamo ljudi, ki so vodili različne sestave Sveta Evropske unije, in imamo tudi že mlado generacijo, ki je od leta 2008 zrasla, šla čez naše akademije, prišla k nam, se pravi, imamo tudi močne okrepitve osvežitve,« je povedal Janez Janša.

Ali bi Slovenska demokratska stranka znala uspešno in v dobro vseh upravljati z našo državo, verjetno ni vprašanje, saj smo to že dokazali. In mi to vemo. Pomembno pa je, da bi se tega zavedalo čim več ljudi, da bi

se tega zavedali tudi ostali Slovenci. Janez Janša je v nadaljevanju še povedal, da imamo medtem, ko vsi govorimo o krizi, ko vidimo, kaj se dogaja v zdravstvu in ko nam s tem, ko se je v administraciji na novo zaposlilo 8.000 ljudi, vrtajo luknjo v proračun že vnaprej, v Sloveniji dva sektorja, ki v glavnem dobro funkcionirata.

Eden je lokalna samouprava. Večina slovenskih občin kljub temu, da se jim znižuje sredstva dobro dela. Večina razvoja, ki ga je Slovenija doživela po letu 2008, je bila namreč na račun razvoja v občinah, na račun programov v lokalni sferi, na račun sposobnosti ljudi v slovenskih občinah, v upravah županov, da črpajo evropska sredstva kljub težavam in s svojim skromnim proračunom ustvarjajo investicije, ki ljudem omogočajo boljše življenje. Drugi sektor je malo in srednje podjetništvo v Sloveniji. 20 % ljudi v slovenskem gospodarstvu je zaposlenih v malih in srednjih podjetjih. Ta so najbolje preživela krizo, to so podjetja, ki danes v glavnem izvažajo, ki ustvarjajo gospodarsko rast, s katero se danes vlada hvali. In to so podjetja, ki bi lahko ustvarjala še bistveno več, če bi imela bolj normalne pogoje.

»Zdaj so razmere takšne, da je te pogoje možno zagotoviti. Gre zgolj za to, da pametno upravljamo z našo državo, vsaj tako kot se upravlja z večino slovenskih občin. In Slovenija v nekem srednjeročnem obdobju dejansko lahko postane zelo razvita evropska država. Vse

PAN JAN

TREBNJE

IVANČNA GORICA

ŠKODA

TEHNIČNI PREGLEDI

KIA

2017

TRGOVEC LETA 2017

Center novih in rabljenih vozil na dveh lokacijah.

www.panjan.si

07/34 60 700

N.Si

NOVA SLOVENIJA
KRŠČANSKI DEMOKRATI

Kako bi NSi zvišala plače in otroške dodatke?

»NSi je stranka, ki se je vedno zavzela za to, da se okrepi družinske in socialne politike ločijo. To pri otroških dodatkih pomeni, da bi vsak otrok na primer prejel 200 evrov otroškega temeljnega dohodka, in bi ga lahko dobil vsak otrok do 18. leta starosti,« je na Odmevih dejal predsednik Združenja delavcev NSi Janez Cigler Kralj in pojasnil, da mora biti s stališča države vsak otrok enako dragocen in enako vreden. »Zato v NSi menimo, da je Slovenija prebogata država, da bi varčevali pri otrocih,« je še dejal Cigler Kralj. V Sloveniji imamo nekaj več kot 13.000 družin z otroki, ki so trenutno upravičeni do socialne pomoči in ki znaša 67 odstotkov sredstev, potrebnih za preživetje. Ob tem je Janez Cigler Kralj poudaril, da se s sedanjim sistemom revščina družin veča. »Mi moramo najprej za šibkejše poskrbeti, ampak predvsem z ukrepi socialne politike. Moramo jim zagotoviti vsaj to, da pridejo nad prag revščine,« je še dodal.

Razbremenimo delo, znižajmo davke in vsem omogočimo višje plače Pogovor v Odmevih je potekal tudi na temo slabe demografske slike Slovenije, predvsem o nizki stopnji rodnosti in staranju prebivalstva. Poleg tega v Sloveniji več tisoč mladih na leto odide v tujino, doma pa se spopadamo s pomanjkanjem delavcev.

»Nova Slovenija izjemno pozorno spremlja te trende in menimo, da kratkoročno lahko največ naredimo s tem, da te mlade zadržimo doma. Če jih le polovico uspemo zadržati doma, smo že veliko naredili, seveda pa jim moramo nekaj ponuditi. Mi ocenjujemo, da to lahko storimo z razbremenitvijo gospodarstva in dela, ki je v Sloveniji zelo močno obdavčeno,« je pojasnil Janez Cigler Kralj in dodal: »Razbremenimo delo, znižajmo davke in omogočimo podjetjem, da bodo tudi tem mladim, ki iščejo delo čez mejo, lahko dali večje plače. Le tako si bodo potem tukaj ustvarili tudi bolj dostojno življenje, si zgradili družino in kariero.»

Anton Černivec,
predsednik OO NSi Ivančna Gorica

potenciala imamo in vemo, kako to narediti,« je še dejal Janez Janša. Srečanje pa nam ni dalo le veliko novega delovnega navdiha, bilo je tudi kulturno obarvano. Zapel nam je Moški pevski zbor Prijatelji. Slovenska demokratska stranka je v decembru začela s predstavitvijo vladnega programa za prihodnje mandatno obdobje. V sklopu kampanje #SDSzate je sprva predstavi-

la področje zdravstva, tema, ki ji je sledila, pa prihaja iz resorja notranjih zadev: Zavarovali bomo Slovenijo! Lepo povabljeni k spremljanju naše spletne strani: <https://www.sds.si/> in naše Facebookove strani: SDS – Slovenska demokratska stranka.

Tomaž Smole,
predsednik OO SDS Ivančna Gorica

Namig za premik

7. 2., ob 9. uri, Osnovna šola Ferda Vesela Šentvid pri Stični: Šolska proslava ob kulturnem prazniku
7. 2., ob 11. uri, Srednja šola Josipa Jurčiča: Šolska proslava ob kulturnem prazniku
7. 2., ob 17. uri, Športna dvorana OŠ Stična: Prireditve ob slovenskem kulturnem prazniku s podelitvijo šolskih Prešernovih nagrad
7. 2., ob 19. uri, Kulturni dom Šentvid pri Stični: Osrednja svečanost ob slovenskem kulturnem prazniku
8. 2., ob 9. uri, Družbeni dom Krka: Proslava v počastitev kulturnega praznika ter velikana poezije dr. Franceta Prešerna in pohod na Šentrumar
8. 2., ob 9. uri, Ambrus: 4. pohod po Ankini poti
9. – 10. 2., Srednja šola Josipa Jurčiča: Informativni dan za srednje šole
10. 2., ob 8. uri, Gasilski dom Vrh pri Višnji Gori: 12. občinski kviz gasilske mladine
10. 2., ob 10. uri, Sokolska ulica: Pustna povorka v Ivančni Gorici
10. 2., po večerni maši, Župnijski dom Šentvid pri Stični: 2. Vidov večer
11. 2., ob 9.30 uri, Podboršt: 7. tradicionalni množični Dobuski pohod
13. 2., Mestno kopališče Višnja Gora: Pustna povorka
16. 2., Krka: 15. Valentinov pohod
16. 2., Šentvid pri Stični: Revija odraslih pevskih zborov in malih pevskih skupin
17. 2., Debeli hrib: Rez vinske trte
17. 2., ob 19. uri, Športna dvorana OŠ Stična: Rokometna tekma RK SVIŠ Ivančna Gorica: RD Škerjanc–Jadran Hrpelje–Kozina
19. – 23. 2., Knjižnica Ivančna Gorica: Zimske počitnice v knjižnici
24. 2., ob 19. uri, Gostilna pri Japu: 18. koncert Pesem preprostih ljudi
1. 3., Muljava: Začetek sezone v Muzeju Josipa Jurčiča
2. 3., Muljava: Poklon rojaku Josipu Jurčiču
2. 3., Višnja Gora: Kulturna prireditve na predvečer Jurčičevega pohoda
3. 3., ob 7. uri, Višnja Gora: 25. pohod po Jurčičevi poti

Organizatorje prireditve vabimo, da sporočite prireditve, ki jih organizirate in objavljene bodo v spletnem napovedniku prireditve na občinski spletni strani www.ivančna-gorica.si in v Klasju. Podatke o prireditvah lahko oddate preko spletnega obrazca »Namig za premik« ali preko elektronske pošte na naslov urednik@ivančna-gorica.si.

Podjetniški kotiček z Območno obrtno – podjetniško zbornico Grosuplje

PRIHAJAJOČI DOGODKI v Domu obrtnikov v Grosuplju, več informacij in prijavnice na www.ooz-grosuplje.si. Vabljeni.

- Seminar »Davčni obračun 2017 in davčne novosti«, v torek, 6. 2. 2018, ob 10.00.
- Redno usposabljanje voznikov 2018 (KODA 95), sobota, 10. 2. 2018, ob 7.00.
- Usposabljanje iz Varstva pri delu, sreda, 21. 3. 2018, ob 15.00.

V LETU 2017 SMO NA OOOZ GROSUPLJE IZVEDLI ŠTEVILNA IZOBRAŽEVANJA IN OSTALE POSLOVNE DOGODKE, ki se jih je udeležilo veliko obrtnikov in podjetnikov iz občine Ivančna Gorica. Tako smo med drugim razstavljali na Mednarodnem obrtnem sejmu v Celju, organizirali srečanje podjetnic, devetošolcem osnovnih šol predstavili obrtniške poklice, se učili tujih jezikov, računalniških programov, izdelovanja spletnih strani, pridobivali številna specializirana podjetniška znanja ipd. Tudi v letu 2018 nameravamo nadaljevati z organizacijo številnih dogodkov in vabljeni vsi podjetni in podjetne, da se nam pridružite. Vsi dogodki so objavljeni na naši spletni strani, www.ooz-grosuplje.si.

OZS je objavila RAZPIS ZA OPRAVLJANJE MOJSTRSKIH IZPITOV. Rok za oddajo vlog je 23. 2. 2018.

ZA GRADBENIKE: Državni zbor je sprejel novi Gradbeni zakon (GZ), novi Zakon o arhitekturni in inženirski dejavnosti (ZAID) ter novi Zakon o urejanju prostora (ZUREP). Novi zakoni se bodo začeli uporabljati s 1. 6. 2018. Pred tem bodo na ministrstvu morali sprejeti še podzakonske akte, ki pa bistveno ne bodo mogli vplivati na izvajanje zakonodaje. V zakonodaji je kar nekaj novosti tudi za izvajalce del. OZS je pri pripravi omenjenih zakonov aktivno sodelovala in bo predstavljene novosti preko številnih seminarjev, ki bodo potekala po vsej Sloveniji, predstavila zainteresirani javnosti.

Dodatna pojasnila na OOOZ Grosuplje, ooz.grosuplje@oos.si, 01-786 51 30, www.ooz-grosuplje.si, kjer smo vam na voljo tudi za kakršna koli vprašanja poslovne narave. Vabljeni!

Janez Bajt, univ. dipl. oec., sekretar OOOZ Grosuplje

Praznične dni smo obeležili tudi na tržnici v Ivančni Gorici

V decembru je bilo še posebej praznično tudi na tržnici v Ivančni Gorici, saj so ponudniki na stojnicah dodali pridih prazničnemu vzdušju. V soboto, 23. decembra, pa se je na tržnici odvijal še zadnji tematski dan v lanskem letu. Posvečen je bil zlasti najmlajšim.

Otroški živ žav na tržnici se je začel v dvorani kulturnega doma, kjer so strokovne delavke Vrtca Ivančna Gorica, enote Polžek iz Višnje Gore, za najmlajše pripravile glasbeno-gledališko predstavo z naslovom "Ta žoga je moja". Pestro pa je bilo tudi zunaj. Spremljevalno dogajanje na tržnici je bilo posvečeno varnosti. S tem namenom so se predstavljali Slovenska vojska, Policijska, gasilci in AMZS. Pripadniki Slovenske vojske so ta dan na tržnico pripeljali posebno bojno vozilo

Valuk in del vojaške opreme. Policijska Policijske postaje Grosuplje sta med obiskovalce razdelila različna tiskana gradiva, člani PGD Šent-

vid pri Stični so s svojim vozilom predstavili delo gasilca, inštruktor varne vožnje AMZS pa je s pomočjo simulatorja prevračanja prikazal pomembnost uporabe varnostnega pasu in pravilnega reševanja iz prevrnjenega vozila.

Ta dan so stojnice s praznično ponudbo domačih pridelkov in izdelkov še dodatno vabile k nakupu, prazničnemu vzdušju in zanimivemu dogajanju pa se je pridružil tudi župan Dušan Strnad.

Matej Šteh

PRAVO NA VAŠI STRANI Konkurenčna klavzula

V današnjem članku se bomo posvetili konkurenčni klavzuli.

Konkurenčna klavzula je znana tudi kot pogodbeni prepoved konkurenčne dejavnosti in se je ne sme zamenjati s konkurenčno prepovedjo (zakonska prepoved konkurenčne dejavnosti), ki ima popolnoma drugačen pomen – velja med trajanjem delovnega razmerja, ne po prenehanju. S konkurenčno klavzulo se srečujemo v pogodbah o delovnem razmerju, saj ureja pomembno vsebino v razmerju med delodajalcem in delavcem.

Zakon o delovnih razmerjih (ZDR-1) v 40. členu določa, kaj je konkurenčna klavzula: »Če delavec pri svojem delu ali v zvezi z delom pridobiva tehnična, proizvodna ali poslovna znanja in poslovne zveze, lahko delavec in delodajalec v pogodbi o zaposlitvi dogovorita prepoved opravljanja konkurenčne dejavnosti po prenehanju delovnega razmerja«.

Konkurenčna klavzula tako ni obvezna sestavina pogodbe o zaposlitvi, ampak se lahko delodajalec in delavec o njej v pogodbi o zaposlitvi dogovorita. Prav tako je pomemben podatek tudi ta, da se šteje, če konkurenčna klavzula ni dogovorjena pisno, kot da sploh ni bila dogovorjena.

Kot zgoraj navedeno, zakon konkurenčno klavzulo tudi časovno omejuje, ampak ne razume tega narobe. Ni namreč omejena na določen čas, ko je delavec v delovnem razmerju, ampak je omejena po prenehanju delovnega razmerja, in sicer se lahko delavec in delodajalec dogovorita za trajanje največ 2 (dve) leti po prenehanju delovnega razmerja.

Konkurenčna klavzula pa ne velja za vse oblike prenehanja delovnega razmerja, ampak za primere prenehanja pogodbe o zaposlitvi:

- s sporazumom med strankama,
- redne odpovedi s strani delavca,
- redne odpovedi delavcu iz krivdnega razloga in
- izredne odpovedi delavcu s strani delodajalca, razen »če delavec odkloni prehod in dejansko opravljanje dela pri delodajalcu prevzemniku«.

Vse navedeno včasih zveni tako, kot da se delavec ne bi mogel skoraj nikjer zaposliti, kar pa ni tako. ZDR-1 na tej točki ščiti delavca, saj jasno navaja, da konkurenčna klavzula ne sme izključiti možnosti primerne zaposlitve, kot tudi mora biti dogovorjena in določena z razumnimi časovnimi omejitvami prepovedi konkuriranja. Dejansko to pomeni,

da je dveletni rok skrajni rok, določanje časa pa bi naj se določalo tudi skladno z znanji in poslovnimi zvezami, ki bi jih delavec, glede na panogo in delo, lahko pridobil.

Kdaj konkurenčna klavzula preneha?

Tako kot je konkurenčna klavzula lahko dogovorjena pa lahko tudi preneha, saj se lahko delavec in delodajalec sporazumno dogovorita o prenehanju njene veljavnosti. Prav tako pa preneha, če je delavec podal delodajalcu odpoved pogodbe, ker je delodajalec hujše kršil določila sklenjene pogodbe o zaposlitvi. Vendar mora delavec v enomesečnem roku, odkar je prejšnja pogodba o zaposlitvi prenehala, delodajalcu pisno izjaviti, da ga konkurenčna klavzula več ne veže.

Kdaj se izplača nadomestilo za spoštovanje konkurenčne klavzule?

V primeru, da delavec zaradi konkurenčne klavzule ne more pridobiti zaslužka, ki je primerljiv delavčevi pretekli plači, je upravičen do denarnega nadomestila s strani nekdanjega delodajalca za ves čas spoštovanja le-te. Odmeri se skladno z dogovorjenim v pogodbi o zaposlitvi, znaša pa »mesečno najmanj tretjino povprečne mesečne plače delavca v zadnjih treh mesecih pred prenehanjem pogodbe o zaposlitvi«. Kot navedeno, mora biti denarno nadomestilo za spoštovanje konkurenčne klavzule določeno s pogodbo o zaposlitvi. V primeru, da ni, konkurenčna klavzula ne velja.

Kakšne možnosti ima delodajalec, če delavec krši konkurenčno klavzulo?

Načeloma se pogodbeni kazni za nespoštovanje konkurenčne klavzule določijo glede na konkretne okoliščine primera in je skladno z veljavno sodno prakso lahko bistveno višja kot pa nadomestilo, ki bi ga delavec prejel, če bi klavzulo spoštoval. To pomeni, da ni potrebno, da sta nadomestilo, ki se delavcu izplača za spoštovanje konkurenčne klavzule, in pogodbeni kazni v sorazmerju, če se delavec konkurenčne klavzule ni držal.

Vljudno vabljeni k spremljanju rubrike Pravo na vaši strani bralci Klasje še naprej. Če imate pravna vprašanja, jih lahko zastavite na urednistvo@klasje.net ali po pošti na naslov Klasja.

odvetnik Jože Petek,

Odvetniška pisarna Tadeje Erzin Potočnik

Sibox d.o.o., Ul. Cankarjeve Brigade 38, 1295 Ivančna Gorica

PRODAJA PELETOV

ODLUČNO RAZMERJE MED CENO IN KVALITETO
KRATKI DOBAVNI ROKI

041 370 370

info@prodajapeletov.si www.prodajapeletov.si

Zlatega Martinega in zarečenega kruha se največ poje

Če je kdo slučajno preslišal to informacijo, naj začetek tega prispevka ponosno začnemo takole: Marta Glavič s kmetije Pr' Špan iz Škoflje peče najboljši kruh v krušni peči v Sloveniji. To so že četrtič z najvišjim možnim priznanjem potrdili neodvisni strokovnjaki za kruh sredi decembra v Robu pri Velikih Laščah. Poleg »naše« Marta so zlato priznanje za svoj kruh prejeli še trije sotekmovci, podelili so še 21 srebrnih in 10 bronastih priznanj. Tako, zdaj veste. Najboljši kruh v naši državi pa lahko še vedno po enaki ceni kot pred tem priznanjem okusite in kupite vsako soboto na ivanški tržnici, za posebne družbe in priložnosti pa se lahko z Marto dogovorite tudi za posebno, samo vašo peko. Ker je ustvarjen iz moke, kvasa in vode v vasi Škoflje, se ta kruh ponosno imenuje Škofljčan.

Sicer pa Marta prihaja iz več kot dve stoletji stare kmetije, kjer poleg nje gospodarijo še njen mož Jože, ter sin in hči. Obdelujejo 12 hektarjev površin, v hlevih domuje 30 krav molznic in 20 telic ter še

nekaj prašičev. Kot mlečna kmetija želijo ustvarjati tudi končne izdelke iz mleka. Letos si nadejajo pridobiti vsa dovoljenja za zagon sirarne, v kateri bodo nastajali okusni mladi in dimljeni, trdi in poltrdi siri, skuta, jogurti v več okusih in za bolj zahtevne kupce še albuminska skuta in sirotka. Sin Jože mlajši je inženir agronomije in želi postati najboljši strokovnjak za mlečne izdelke v naši občini. V kakšni meri mu to že uspeva, lahko preizkusite vsako soboto na Ivankini tržnici, kjer lahko degustirate vse njegove izdelke. Tudi hči Ana, ki se šola za inženirko živilstva in prehrane, zelo natančno spremlja delo na kmetiji in poskuša s strokovnimi nasveti in veččinami nadgraditi pridobljene izkušnje Marte in Jožeta mlajšega.

Marta pravi, da je hčeri hvaležna za njen strokovni pristop k peki kruha in dodaja, da je sprejela in v proces peke kruha uvrstila tiste napotke, ki se ji zdijo najbolj smiselni. Izkušnje in tradicija včasih premagata tudi strokovnost, dodaja. Sicer pa je spekla svoj prvi hlebec kruha v

domači krušni peči že pred slabimi osemnajstimi leti. V vseh teh letih jih je, tako so družno izračunali vsi domači, spekla že najmanj 5.600 hlebcev kruha in še nekaj desetih potic za povrh. Za eno peko v »metrgi« zamesi testo za kruh iz 13 kilogramov pšenične in ržene moke. Za naš časopis je potrdila, da so prav njene roke tista najpomembnejša sestavina za najboljši kruh v državi. Pravi, da s strojnimi mesenjem pač ne moreš začititi testa in se pogovarjati z njim ter ga slišati, ko ti govori »še me mesi« in ne slišiš trenutka, ko ti prišepne »ravno prav si me premečkala, počival bi«. Druga Martina skrivnost je uporaba leskovihi butar za ogrevanje krušne peči, piko na »i« aroami sredice ter vonju in barvi skorje pa doda zadnja butara iz stare trte.

Ali je les žlahtne trte pripomogel tudi k zadnji zlati medalji za najboljši kruh iz krušne peči, ne bomo nikoli izvedeli. Vemo pa, da so trije ocenjevalci natančno ocenjevali kar 13 različnih lastnosti kruha. Z zlato okovani kruh, ki ga Marta z vso

Marta in Jože Glavič ter strokovni podmladek Ana in Jože mlajši pred krušno pečo v njihovi kmečki hiši v vasi Škoflje, v kateri se peče slavni kruh Škofljčan.

skrbnostjo začne ustvarjati v soboto že ob zgodnji drugi uri, lahko prvi obiskovalci ivanške tržnice še svežega okusite že ob sedmi uri zjutraj, naslednja še topla peka pa prispe na tržnico ob deveti uri. Kot smo že zapisali, ni zaradi številnih priznanj Martin kruh na tržnici nič dražji. Res pa je, da ga pa zdaj še hitreje

zmanjka. Naj vas za konec še enkrat spomnimo, da lahko ob svežem kruhu vsako soboto okusate tudi mlečne izdelke Jožeta mlajšega. Mi smo jih že okusili in moramo vam zaupati, da gre tudi sin po Martinih stopinjah.

Franc Fritz Murgelj

Občni zbor Čebelarskega društva Krka in Zagradec

Člani čebelarskega društva smo se tudi letos zbrali na občnem zboru v nedeljo 14. 1. 2018. Članstvu in gostom smo predstavili dosežke v lanskem in naše načrte za letošnje leto. Lahko smo ponosni na doseženo, saj smo v letu 2017 organizirali 110 letnico delovanja našega društva in napolnili dvorano družbenega centra na Krki. Sama prireditev je bila neobičajna, obarvana humorno z lastno predstavitev ustanovnega zbora čebelarjev, ki so jo odigrali krški kulturniki, in skečem o dogodkih na čebelarskem krožku, ki so ga odigrali sami krožkarji podružnične šole na Krki. Izdali smo zgibanko in prvi jubilejni časnik s predstavitev delovanja društva ter postavili svojo internetno stran.

Že 4. leto smo nadaljevali s čebelarskim krožkom. Učni čebeljak in medoviti vrt pa nista služila le krožkarjem, obiskalo in ogledalo si ju je vrsta obiskovalcev od šolarjev, njihovih staršev, učiteljev in vrsta posameznikov. Sodelovali smo v celi vrsti dogodkov lokalnega in državnega pomena od medenega zajtrka, dneva odprtih vrat, sprejema pri predsedniku države ter dogodkih, organiziranih s strani čebelarskih organizacij, društev, občine in drugih. Za delovanje in prispevke društvu in okolju smo podelili vrsto priznanj članom in zunanjim podpornikom. Da je naše delovanje v okolju lepo sprejeto, kaže tudi to, da smo na občnem zboru sprejeli tudi sedem novih članov, med njimi tudi 13 letnega krožkarja, ki čebelarski krožek obiskuje že od prvega dne.

To tudi dokazuje, da je naše delovanje prioritarno usmerjeno v promoviranje čebelarstva in vzgojo mladih za odgovoren odnos do okolja. Zato bomo tudi v prihodnje zagotavljali delovanje čebelarskega krožka, učnega čebelnjaka in medovitega vrta.

Poleg vseh običajnih načrtovanih

Podelitev priznanj zaslužnim članom

nalog pa je letos naša prioritarna naloga sodelovanje pri projektu postavitve obeležja kranjski sivki pod vodstvom Občine Ivančna Gorica in ČZS, ki bo 18. maja v Višnji Gori ter sodelovanje pri organizaciji 1.

svetovnega dneva čebel, ki so ga na pobudo slovenskih čebelarjev sprejele vse dežele sveta.

Marjan Volaj

Priznanje Regijske čebelarske zveze

Občni zbor Čebelarskega društva Stična

Čebelarji smo se, tako kot vsako leto, tudi letos zbrali na rednem občnem zboru. Občni zbor je potekal 20. januarja 2018, v Gasilskem domu v Stični.

Najprej smo se ozrli v preteklo leto, ko smo se udeleževali številnih dogodkov in izobraževanj doma in širom Slovenije. Še posebej smo ponosni na lanskoletni dosežek vseh slovenskih čebelarjev, ko je Generalna skupščina Združenih narodov v New Yorku na slovensko pobudo 20. maj razglasila za svetovni dan čebel. Žal pa smo se v preteklem letu poslovili od dveh dolgoletnih čebelarjev in članov društva, gospoda Ludvika Verbiča in gospoda Vinka Severja.

Ozrli pa smo se tudi v prihodnost, saj je pred nami pestro leto. Poleg dela z našimi čebelicami nas čakajo tudi številne društvene dolžnosti. Podžupan Tomaž Smole, ki nas je počastil s svojo prisotnostjo, je vsem navzočim predstavil dela, ki se odvijajo v Višnji Gori, in načrte za proslavo, ki se bo v počastitev prvega svetovnega dneva čebel prav tako odvijala tam. S svojo prisotnostjo nas je razveselil tudi predsednik Regijske čebelarske zveze Petra Pavla Glavarja Anton Koželj. Ob tej priložnosti je dvema našima članoma, Francu Bobnarju in Dragu Blatniku, za njuno delo v društvu podelil bronasti odličji Petra Pavla Glavarja. Povabilu pa sta se odzvala tudi predsednik ČD Krka in Zagradec Marjan Volaj in novi predsednik ČD Grosuplje Andrej Trontelj.

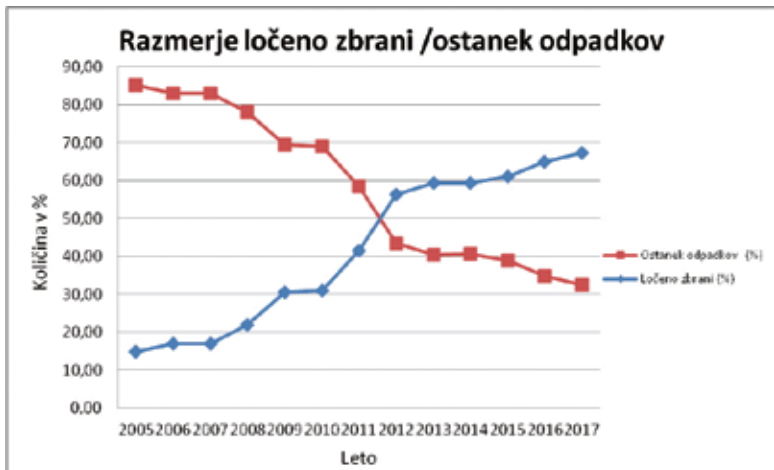
Na občnem zboru pa vsako leto sprejmemo nove člane in resnično smo veseli, da članstvo v društvu ves čas narašča. Letos smo sprejeli kar šest novih čebelarjev: Ludvika Verbiča, Slavka Žnidaršiča, Davida Kastelica, Anžeta Zajca ter Tomaža in Andreja Košaka.

Za nami je torej uspešno leto, s pričakovanjem pa zremo v leto 2018, ko se bodo na območju naše občine odvijale številne, čebelam in čebelarjem posvečene prireditve in dogodki. Predvsem pa si želimo in upamo, da bodo naše čebele uspešno prezimile in da nas čaka uspešna čebelarska sezona. Naj medi!

Za ČD Stična, Petra Peunik Okorn

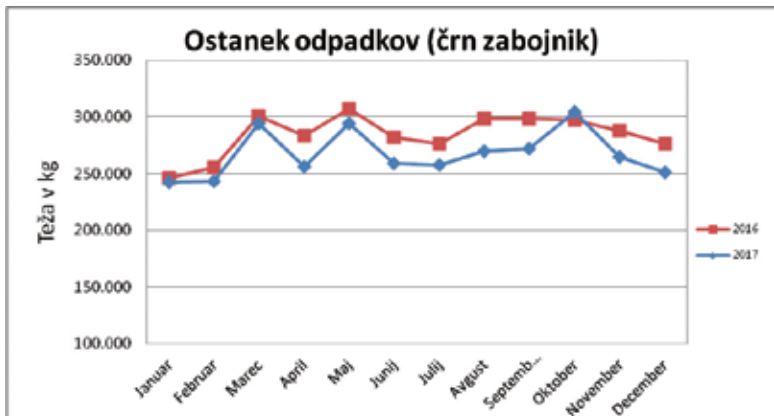
Kako uspešni smo bili pri zbiranju komunalnih odpadkov v letu 2017?

V letu 2017 smo na območju občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica zbrali skupaj 10.942 ton komunalnih odpadkov, od tega 7.378 ton ločenih frakcij ter 3.564 ton mešanih komunalnih odpadkov (črni zabojnik). S tem smo izboljšali rezultat zbrane količine ločenih frakcij iz leta 2016 za 1,57 %. Skupaj smo tako zbrali že 67,43 % ločenih frakcij, kar je razvidno na spodnjem grafu.

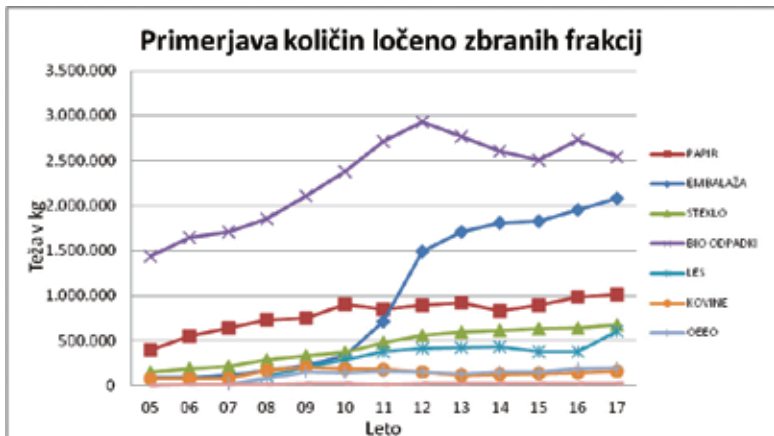
Graf 1: Prikazuje v odstotkih razmerje med količino ločeno zbranih frakcij – modra barva in količino ostanom odpadkov v črnem zabojniku – rdeča barva

Vse mešane komunalne odpadke, ki jih zberemo v črnem (kovinskem) zabojniku odpeljemo v RCERO Ljubljana na mehansko biološko obdelavo. V grafu 2 je prikazana količina odpeljanih odpadkov za leti 2016 in 2017. V letu 2017 smo zmanjšali količine odpeljanih odpadkov za 5,9 % glede na leto poprej.

Graf 2: Mesečni prikaz zbranih ostankov komunalnih odpadkov v letu 2016 in 2017, ki jih odpeljemo v RCERO Ljubljana na mehansko biološko obdelavo

V preteklem letu smo povečali količine zbranega papirja in kartona, mešane embalaže, steklene embalaže, nevarnih odpadkov, odpadne električne in elektronske opreme in odpadnega lesa, nekoliko manj kot v preteklih letih pa smo zbrali biološko razgradljive odpadke predvsem zaradi suhega poletja.

Graf 3: Prikaz količine zbranih ločenih frakcij od leta 2005, ko smo postavili nove ekološke otoke do vključno leta 2017.

Cilj Javno komunalnega podjetja Grosuplje v letu 2018 je količino ločeno zbranih frakcij glede na zbrane odpadke še povečati, na način, da bomo nadaljevali z ozaveščanjem uporabnikov o pravilnem ločevanju odpadkov in pogosteje tudi izvajali kontrolo. Uporabnike bomo sprva opozorili na nepravilno ločevanje, v primeru ponavljajočega se neupoštevanja opozoril in nasvetov, pa bomo v reševanje tovrstnih zadev vključili tudi Medobčinski inšpektorat.

V letu 2018 prav tako načrtujemo izvedbo zbirnih akcij, in sicer dve zbirni akciji nevarnih odpadkov, zbirno akcijo za odpadno električno in elektronsko opremo ter akcije zbiranja starega, odpadnega papirja v sodelovanju z osnovnimi šolami iz območja vseh treh občin.

Vse informacije o ločevanju odpadkov lahko najdete tudi na naši spletni strani odpadki.jkpg.si.

Javno komunalno podjetje Grosuplje

POROČILO O KAKOVOSTI PITNE VODE

na območju občine Ivančna Gorica za leto 2017

Na območju občine Ivančna Gorica uporabnike oskrbuje šest vodovodnih sistemov v upravljanju Javnega komunalnega podjetja Grosuplje.

Letni notranji nadzor je bil izveden s strani pooblaščenega izvajalca Nacionalnega laboratorija za zdravje, okolje in hrano. Notranji nadzor se opravlja na podlagi Pravilnika o pitni vodi (Ur. l. RS št. 19/04, 35/04, 26/06, 92/06, 25/09, 74/15, 51/17), interne HACCP dokumentacije in Odloka o oskrbi s pitno vodo na območju občine Ivančna Gorica (Ur. l. RS št. 17/14).

VODOVODNI SISTEM	količina distribuirane vode [m ³]	trdota vode [°dH]	MIKROBIOLOŠKE ANALIZE				FIZIKALNO-KEMIJSKE ANALIZE				ukrep prekuhavanja [dni]
			št. vzorcev	% ustreznih	št. neustreznih	vzrok neustreznosti	št. vzorcev	% ustreznih	št. neustreznih	vzrok neustreznosti	
Stična	623.608	17,7	37	95	2	EC, KB, SK22, SK37, CP	17	100	0	-	0
Globočec	361.713	14	17	94,12	1	SK37	7	100	0	-	0
Metnaj	25.075	17,4	6	100	0	-	6	100	0	-	0
Debeli Hrib	11.486	21,9	6	67	2	SK37	5	100	0	-	0
Felič vrh	1.649	-	4	0	4	EC, KB, SK22, SK37	4	100	0	-	365
Bukovica-Čagošče	9.362	-	4	100,00	0	-	5	100	0	-	0

V splošnem lahko ugotovimo, da se je uporabnikom distribuirala ustrezna zdrava pitna voda. Na vodovodnih sistemih Stična, Globočec in Debeli hrib se je z vzorčenjem potrdilo, da je vzrok neskladnosti na hišnem vodovodnem sistemu. Uporabniki so prejeli ustrezna navodila.

Na vodovodnem sistemu Felič Vrh ni vzpostavljena priprava pitne vode s plinskim klorom. Zaradi tega je voda brez predhodnega prekuhavanja za prehranske namene lahko škodljiva za zdravje uporabnikov. Ukrep prekuhavanja vode je uveden od 7. 11. 2013 dalje in so ga uporabniki dolžni upoštevati. V vodi je izkazana prisotnost fekalnega onesaženja.

Na vodovodnih sistemih Stična (zajetje Drmožnik in Izirk), Globočec (zajetje Globočec) in Metnaj (zajetje Kačnarjev studenec) je bila vzorčena tudi surova voda pred pripravo. Rezultati vzorčenj na vseh vzorčenih vodnih virih izkazujejo prisotnost fekalnega onesaženja (E.coli, koliformne bakterije, enterokoki).

Celotno letno poročilo za leto 2017 pripravljeno s strani pooblaščenega izvajalca notranjega nadzora, je objavljeno na spletni strani <http://www.jkpg.si/>, pod rubriko Kakovost pitne vode, kjer lahko najdete tudi podatke, s katerimi vodovodnega sistema v našem upravljanju se oskrbuje posamezno naselje in kakšna je trdota pitne vode. Poleg tega so na tem spletnem mestu dosegljiva:

- Navodila o prekuhavanju vode,
- Priporočila lastnikom objektov za vzdrževanje hišnega vodovodnega omrežja in
- Navodila za dezinfekcijo vodovodnega omrežja.

Grosuplje, januar 2018

Javno komunalno podjetje Grosuplje

Naši devetdesetletniki

Župan Dušan Strnad je v začetku leta 2018 obiskal prve letošnje jubilate devetdesetletnike.

7. januarja je 90 let dopolnila Marija Lavrič iz Stične

23. januarja je 90 let praznovala Jožefa Rogelj iz Debele

Vse ljubitelje pohodništva, narave in prijetnega druženja

vabimo na tradicionalni, letos že šestnajsti

VALENTINOV POHOD na Korinjski hrib-Ciganov vrh

Odhod izpred Družbenega centra na Krki bo v petek, 16. 2. 2018, ob 18. uri.

Za prijetno druženje na Korinju bodo poskrbeli korinjski gasilci.

Organizacijski odbor

Kinološko društvo Grosuplje vabi na strokovno predavanje z naslovom

»SPOZNAJMO GOVORICO Psov«, v četrtek, 22. februarja 2018, ob 19. uri, v Družbenem domu Grosuplje, Taborska 2, Grosuplje

Predavateljica Karmen Zahariaš, strokovnjakinja za vedenje psov.

Na predavanju zainteresirani lahko pridobijo informacije o vpisih v spomladansko šolanje psov.

Vstop prost!

20 let Planinskega društva Polž Višnja Gora

Planinsko društvo Polž Višnja Gora je v soboto, 27. januarja 2018, na rednem letnem občnem zboru v prostorih gasilskega doma Višnja Gora, obeležilo 20. obletnico delovanja društva. Ob svečanem jubileju so slavnostno razvili društveni prapor in izdali jubilejni zbornik poimenovan »S polži v hribe«.

Ideja o ustanovitvi planinskega društva se je med Višnjani rodila kmalu po ustanovitvi občine Ivančna Gorica. Med pobudniki ustanovnega sestanka leta 1998 v prostorih stare šole v Višnji Gori je bil Pavel Groznik. Udeležilo se ga je 20 članov. Društvo je bilo uradno registrirano 9. marca 1998, za prvega predsednika pa je bil izvoljen Darko Steiner. Prelomno leto za razvoj društva je bilo leta 2003, ko se je zamenjalo vodstvo. Za novega predsednika je bil izvoljen Aleš Erjavac, ki društvu predseduje še danes. Članstvo je z novim zagonom iz leta v leto narasčalo. Planinsko društvo Polž se lahko danes pohvali s 306 članicami in

člani. Skupaj z izobraženimi planinskimi vodniki, markacisti in varuhi gorske narave in učinkovitim upravnim odborom pa ne gre zanemariti številnega podmladka, ki ga vzgajajo že v vrtcih in šolah naše občine. Po besedah predsednika Aleša Erjavca so v vseh teh letih osvojili praktično vse slovenske dvatisočake, zmogli najvišja vrhova Francije in Avstrije, Mont Blanc in Grossglockner, ter zahtevne smeri v tujini, vključno z Dolomiti. V društvu deluje 7 planinskih vodnikov z različnimi licencami za vodenje, 4 markacisti in 2 varuha gorske narave. Že dlje časa pa razmišljajo o ustanovitvi alpinističnega odseka. Skr-

bijo tudi za urejenost in označenost planinskih poti v domači občini. V sodelovanju z občino Ivančna Gorica so nepogrešljivi pri organizaciji Jurčičevega pohoda, na katerega na prvo marčevsko soboto pride več tisoč ljubiteljev narave iz vse Slovenije. Še posebej pa so ponosni na Pot dveh slapov, ki poteka po dolinah potokov Višnjice in Kosce. Slednjo so uredili in registrirali sami, množično pa je obiskana zadnje nedeljo v septembru.

Med številnimi gosti na jubilejnem občnem zboru so bili prisotni tudi predsednik Planinske zveze Slovenije **Bojan Rotovnik**, predsednica Meddruštvenega odbora Ljubljana **Marinka Koželj Stepic** in župan **Dušan Strnad**, ki so društvu izrekli čestitke ob jubileju. Župan je društvu izročil **spominski kovanec Prijetno domače** in izrekel zahvalo za uspešno delovanje na področju planinstva in drugih oblik aktivnega in zdravega preživljanja časa v naravi. »Naj bo vaš korak še naprej varen in naj bo vedno obilo zadovoljstva na ciljnih vaših poti. Naj ostane sled višnjegorskega polža še dolga vidna«, je še dodal Strnad. Čestitkam so se pridružila še številna lokalna društva in sosednja planinska društva, med njimi tudi pobrateno

Planinsko društvo Drago Bregar.

Ob tej priložnosti je društvo svečano razvilo društveni prapor, med botri katerega je tudi župan Strnad. Na praporu je na prednji strani upodobljen zaščitni znak društva – polž pohodnik, na zadnji pa je lehnjakov slap na Kosci z motivi teloha in ne planik, ki so značilne sicer za Alpe. Praporščak je postal Boštjan Skubic, njegov pomočnik pa Tone Jevnikar. Društvo se je ob tej priložnosti zahvalilo številnim donatorjem in članom društva, brez katerih ne bi tako uspešno delovalo.

Sicer pa so člani PD Polž v minulem

letu uspešno izpeljali 35 izletov, pridobili pa kar 75 novih članov. V tem letu planirajo izvesti 27 planinskih izletov, Planinski tabor na Koroškem, pohod po Poti dveh slapov, šest izletov za vrtec in štiri za šole, dva upokojska izleta, v počastitev jubileja pa bodo organizirali tudi Tabor MDO Ljubljana. Še naprej je med glavnimi nalogami društva izpopolnjevanje in izobraževanje članov društva ter vključevanje in delo z najmlajšimi člani. Spremljajoči kulturni program so popestrili člani vokalne skupine Višnjanski fantje, manjkala pa ni niti polžja torta.

Gašper Stopar

Šentviški »zavod« se pripravlja na gradnjo novih prostorov

Ministrica za zdravje Milojka Kolar Celarc je v petek, 26. januarja 2017, obiskala Center za zdravljenje bolezni otrok Šentvid pri Stični. Ministrico je sprejela direktorica centra Magdalena Urbančič s sodelavci, namen obiska pa je bil pogovor o načrtovanih investicijah v tej bolnišnični ustanovi, ki v Šentvidu pri Stični deluje že več desetletij.

Že letos je namreč načrtovana gradnja novega objekta in rekonstrukcija dosedanje glavne stavbe bolnice. Investicija predvideva tudi nabavo vse potrebne opreme za novo kuhinjo bolniške sobe in garderobe. Ministrica je po delovnem srečanju javnost seznanila z veselo novico, da je ministrstvo za načrtovano investicijo že odobrilo sredstva v višini 3,4 mio evrov, kar predstavlja glavnino sredstev, potrebnih za izvedbo gradnje in nakup opreme.

Z rekonstrukcijo in novogradnjo bo zavod izboljšal funkcionalnost obstoječih objektov, povečala se bo požarna varnost, zmanjšale energetske izgube in pridobili se bodo dodatni prostori za izvajanje dejavnosti.

V centru so hospitalizirani zlasti otroci s kroničnimi obolenji. Ministrica si je ob obisku ogledala prostore in se srečala tudi s hospitaliziranimi otroki, obiskala pa je tudi varovance v dnevnem varstvu starejših.

Društvo upokojencev Ivančna Gorica
razpisuje

DELAVNICE ROČNIH SPRETNOSTI

v prostorih medgeneracijskih dejavnosti na
Cesti II. Grupe odredov 17, 2. nadstropje
(stavba knjižnice, vhod od zadaj)

PLETENJE IZDELKOV IZ VITER 1, mentor Franc Perko
(že potekalo v petek, 26. januarja, od 9:00 do 13:00)

PREDMETI IZ RECIKLIRNIH MATERIALOV, mentorica Ljuba Štrubelj
petki 2., 9., 16. in 23. februarja, od 9:00 do 11:00

KRPANKE 1, mentorica Zalka Svilar
petek, 2. marca, od 9:00 do 13:00

Mentorji bodo delavnice vodili brezplačno.
Ostale podrobnosti bodo zainteresirani izvedeli ob prijavi.

Prijave zbira tajnica društva na 051 325 819.

Matej Šteh

Poziv k vpisu v splošno ambulanto v Zagradcu

Čenjeni krajanji!

V zagraški splošni ambulanti, kjer bo za vaše zdravje poskrbela družinska zdravnica z dolgoletnimi izkušnjami, Katarina Žirovnik-Kuster dr. med., je potreba po čim večjem vpisu naših krajanov, ki se bodo opredelili za oskrbo v tej ambulanti.

Za vpis potrebujete samo obisk v ambulanti z zdravstveno izkaznico.

Če bo vpisanih dovolj pacientov, bo ambulanta obratovala vsak dan v tednu.

Trenutni delovni čas ambulante zdravnice Katarine Žirovnik-Kuster je:
SREDA 12.30 do 19.30
PETEK 6.30 do 13.00

Kontaktna telefonska št. ambulante: **01/ 788 60 29**

Delovni čas ambulante Janeza Zupančiča dr. med.:

PONEDELJEK 6.30 do 11.00

ČETRTEK 6.30 do 11.00

Lekarna Ljubljana je poleg naše ambulante uredila tudi lekarno, ki bo v najkrajšem času odprta za naše potrebe. O datumu otvoritve boste vsekakor pravočasno obveščeni. Vljudno vabljeni v čim večjem številu.

Biljana Gartner,
predsednica KS Zagradec

Mali oglas

Na sončni lokaciji Kamni Vrh pri Ambrusu, na obrobju zaselka z osupljivim razgledom, ki nudi najvišjo stopnjo zasebnosti, prodam enodružinsko stanovanjsko hišo K+P+M, grajeno leta 2008, nepozidano stavbno zemljišče, travnike, njivo in gozd v skupni površini 10.000 m². Hiša je grajena kvalitetno v kombinaciji kamen-les, plinohram, kamnita klet in vinoteka, dostop do nepremičnin urejen, vpisano v ZK. Cena 99.990,00 EUR.

Informacije: **051/377-217 in 041/638-248.**

URARSTVO
LUPŠE

URARSTVO IN IZDELAVA KLJUČEV
Stantetova Ulica 9
Ivančna Gorica
GSM: 040 242 950

DELOVNI ČAS:
PON-PET: 09.00 - 12.00
14.00 - 17.00

Jaslice v stiški baziliki

Kot že zadnjih šest let, so nas v Stični tudi lani jasličarji pod vodstvom Marjana Zdravca in župnika p. Maksimilijana presenetili. Če so v letu 2016 jaslice odražale jubileje, ki smo jih praznovali v Stični (880 let samostana, 860 let od postavitve cerkve in 80 let, odkar je bila samostanska cerkev povzdignjena v baziliko), potem so letošnje jaslice obujale spomin na tako imenovane stiške sejme. Kar pomnijo domačini in povedo zapisi, so bili v Stični vedno štirje semanji dnevi: na veliki četrtek, sejem exaudi na portni ponedeljek, na sv. Bernarda (20. avgusta) in na sv. Katarino (25. novembra). To so bili živinski sejmi, a se je

tam prodajalo še marsikaj drugega, predvsem sezonska roba. Vse to govori, da je bila Stična tudi v preteklosti živahen kraj. Sejem exaudi so npr. prirejali že v srednjem veku, ko je samostanu pravico do njega podelil Ulrik III. Spanheimski (1220–1269). Na sejmu je tudi samostan lahko prodajal svoje pridelke in izdelke. Ime exaudi pa je sejem dobil po šesti nedelji po Veliki noči (Vnebohod) in po vstopnem spevu, ki so ga na ta dan peli pri bogoslužju. Po letu 1970 so stiški sejmi zamrli, v lanskem letu pa ga je Turistično društvo Stična ponovno oživilo. Sveto družino so jasličarji postavili v čisto pravi hlev, kot ga je videti še

marsikje po naši lepi Sloveniji. Ob obisku jaslic smo bili priče petim različnim prizorom v hlevu - jutranja molža, noseča Marija z Jožefom, Jezusovo rojstvo ter obisk treh modrih. Oglede štirih zaporednih prizorov v hlevu omogoča vrtljiva plošča, med samimi prizori se hlevska vrata zapirajo in odpirajo. Prizor, ko Marija in Jožef iščeta prenočišče, pa se odvijata za vrati gostilne, ko jima gostilničar odgovori, naj se pobereta. Figure v jaslicah so dovršeno izdelane in oblečene v miniaturna krojena oblačila. Marsikatera figura se s pomočjo sodobne tehnologije tudi premika, svoj čar pa dodajo zvočni in svetlobni efekti.

V jaslicah se jasno prepoznajo tudi stiške stavbe, kot so stara šola iz leta 1904, Gradiček in gostilna. Ne manjka niti delujoči mlin. V ospredju se razprostira Velika planina, v ozadju jaslic pa je viden grad Višnjegorskih grofov, kakor ga je dal narisati Janez Vajkard Valvasor. Višnjegorski grofje so namreč darovali posestvo, na katerem je zrastle stiške samostan.

Ker je božični čas že minil, pridite v Stično znova decembra, ko bodo naši jasličarji ponovno prikazali sadove večmesečnega dela.

Karmen Posavec

Jaslice iz župnijske cerkve v Ivančni Gorici

Jaslice v župnijski cerkvi sv. Jožefa v Ivančni Gorici postavlja že uigrana ekipa, ki pa se ji pridno pridružujejo tudi novi, predvsem mladi soustvarjalci. Idejno zasnovano in mentorstvo sta tudi letos prevzela Andrej Herneć in Bojan Miklavčič. Za tehnične zadeve pa je, kot vedno, skrbel Lojze Miklavčič. Velike ivanške jaslice so imele letos slovenski pridih, na kar spominja podoba naših gora v ozadju ter makete hiš in gospodarskih poslopij, kakršne sicer lahko vidimo v naši okolici.

Jezus se želi roditi med nami, v našem kraju in v našem času. Tako središčno mesto svete družine poleg najbolj izpostavljene pozicije, poudari tudi prava osvetljenost. Tudi sicer so ivanške jaslice znane po preudarni in smiselni postavitvi. Najprej vsebinsko, saj je vsa pozornost usmerjena v rojstvo, česar ne zmoti niti obilen pretok slapu ob strani, ne detajli iz vsakdanjega življenja, s katerimi se je moč povsem poistovetiti. Človek se v vsakem trenutku zaveda, da je pred upodobitvijo božične skrivnosti.

Postavitev celotne kompozicije upošteva tudi vse zakonitosti perspektive, figure pa so izbrano postavljene in osvetljene tako, da vsaka pride do svojega izraza.

Gašper Stopar

Jaslice iz župnijske cerkve svetega Vida v Šentvidu pri Stični

V župniji Šentvid pri Stični, ki je v minulem letu obeležila visok jubilej 1000 let župnije, je običaj, da jaslice v župnijski cerkvi postavljajo krajanje izmed dvanajstih podružničnih cerkev. Letos je ta naloga doletela vernike iz podružnice Marije Snežne, kamor spadajo vasi Velike Pece in Artiža vas. Ko so stekle prve priprave, se jim je pridružilo še nekaj pomočnikov iz sosednje podružnice svetega Lamberta iz Malih Pec. S skupnimi močmi so nastajale jaslice, katerih osrednji motiv je bila pot.

Prepoznavnost domačega kraja na jaslicah je dajala cerkva Marije Snežne, ki so jo spretne roke vaščanov izdelovale v decembrskih večerih. Po pripovedovanju starejših prebivalcev so k Mariji Snežni nekdanji romali verniki od blizu in daleč. Predvsem so k Materi božji prihajali v prošnji za zdravje, poleti pa tudi v tako imenovanih prošnji procesijah za dež. Velike Pece od sosednje Glogovice loči železniška proga. Tudi ta predstavlja enega od motivov jaslic. Železnica je bila

pomembna vez med kraji, preden so našo deželo po dolgem in počez prepredle asfaltirane ceste. Velikih Pec in Artiže vasi si ne predstavljamo brez avtoceste, ki je speljana med polji in travniki. Tudi avtocesto in most smo postavili v jaslice, kot simbol naših vsakdanjih poti – od doma, do delovnega mesta in nazaj.

Bistvo jaslic je Betlehem, najmanjše med judovimi mesti. Tudi Artiža vas, Male Pece in Velike Pece ne odlojajo ravno med velike vasi šentviške

župnije. A tudi te vasice imajo svoje poslanstvo.

V glavnih vlogah letošnjih jasličarjev je bilo kar nekaj mož, ki so se v te kraje priženili. Oni so svoje življenjske poti čez železniško progo in avtocesto, speljali na najlepši možni način, z ustvarjanjem družine in posredovanjem novega življenja. To pa je smisel in večni pomen Božiča nekoč in Božiča tudi danes.

*Dragica Šteh
Foto: Tadej Strah*

Trikraljevska akcija tudi v podružnici Pungert

Že tretje leto se naši koledniki podajajo na pot. Kar nekaj težav imamo, da pridobimo otroke, ki so pripravljeni, da svoj čas podarijo za srečo svojih vrstnikov, nekje tam daleč. Pa nam vendar uspe in naši trije kralji so prav vsako leto zelo uspešni. Veliko vrat čaka odprtih, prav tako marsikatera zaklenjena.

Res je ta božični čas poln obdarovanj, toda dar, ki je dan brez besed jadikovanja in od srca, doseže dober namen. Hvala našim kolednikom Daši, Tjaši in Matiju za trud, seveda bo leto prav kmalu naokoli.

Ana Kastelic

Žive jaslice v Velikih Češnjicah

Krajanje podružnične cerkve svete Ane v Velikih Češnjicah so 30. decembra že osmo leto zapored pripravili uprizoritev živih jaslic. Tudi tokrat je uprizoritev svetopisemske zgodbe o Kristusovem rojstvu pritegnila številne obiskovalce iz bližnje in tudi širše okolice.

Obiskovalci so prav posebno vznemirjeni zaradi tega, da na poti proti prizorišču, kjer so jih tudi letos pozdravljale bakle in svetlobne figure iz lučk, ki so ponazarjale prizore iz jaslic. Novost so bile premi-

kajoče figure s prizori kmečkega in obrtniškega življenja v naravni velikosti. Osrednje prizorišče je bilo tudi tokrat travnik ob cesti, ki pelje proti cerkvi svete Ane. Na njem je približno trideset domačinov s pomočjo živali uprizorilo doživljanje božičnih skrivnosti. Tudi letos je v predstavi sodeloval dojenček v vlogi Jezuščka. Tokrat je bil to Urh Kastelic iz Malega Kala, ki prav tako spada pod podružnico svete Ane. Za pristno podoživljanje Kristusovega rojstva je z božičnimi

melodijami poskrbel Moški pevski zbor Prijatelji.

Obiskovalce in prizadevne domačine je ob tej priložnosti pozdravil tudi podžupan Tomaž Smole, ki je pohvalil zagnanost krajanov, ki s svojim delom vsako leto najlepšajo božično-novoletni čas in pomembno prispevajo k ponudbi naše občine. Prijazni domačini pa so poskrbeli tudi za druženje po končani predstavi.

Matej Šteh

»Štefanovo« v Gabrovki nad Zagradcem

Kot že nekaj let je bilo tudi letos v Gabrovki na dan po božiču, 26. 12. 2017, slovesno. V podružnični cerkvi svetega Primoža in Felicijana je ob 10. uri potekala maša ob državnem prazniku in prazniku svetega Štefana, zavetnika konj, konjarjev, kočijažev. Sveti Štefan je bil od nekdaj priljubljen ljudski svetnik, zato so se ob njegovem godu razvili številni domači običaji. Cerkev na ta dan blagoslavlja sol, vodo in konje, tako je bilo tudi v gabrovski cerkvi, ko je župnik Sašo opravil blagoslov soli in vode. Med pridigo je opozoril na usodo svetega Štefana, katerega Cerkev časti kot prvega mučenika in povezal smernice z nastajanjem naše države pred 27. leti. Župnik se je izkazal za velikega domoljuba in pozval prisotne, da ponosno izobesijo slovensko zastavo. Ob koncu maše pa je v cerkvi zadonela Zdravljica.

Zunaj pred cerkvijo je župnik zmolil blagoslovno molitev, nato pa prisotnim konjenikom in konjem podelil blagoslovljen kruh in sol ter jih

blagoslovil. Domače gospodinje in moške iz Gabrovke in Kitnega Vrha so poskrbeli za okrepčilo in vse prisotne postregli s toplimi napitki, narezki in sladkimi dobrotami.

Vreme je bilo vse prej kot zimsko, saj so bile temperature povsem pomladanske. Sončni žarki so obsijali

prečudovito pokrajino hribovitega zagraškega okolišja, ob občasnih dežnih kapljah pa se je na nebu razbohotila mavrica in poudarila prazničnost dogodka.

Marjan Urbas

Na Veliki Dobravi dvoje tradicionalnih praznovanj

Lanskega 26. decembra, na praznični torek, so na Veliki Dobravi prebivalci te lepe vasi, številni obiskovalci in člani višnjanskega društva prijateljev konj skupno obeležili dva pomembna praznika: dan samostojnosti in enotnosti ter Štefanovo, praznik konjarjev.

Dan se je svečano začel z redkim nebesnim pojavom za mesec december - mavrico nad leskovško planoto, nadaljeval pa z občasnimi rosenjem deževnih kapljic, kar pa ni motilo prazničnega vzdušja.

Kot se tradicionalno spodobi, se je začelo z mašo za pokojne konjarje v cerkvi sv. Jakoba, ki je bila zgrajena pred stoletji na nadmorski višini 470 metrov. Po maši je bil mimo cerkve tradicionalni mimohod jezdec in vpreg. Letos je bilo na mimohodu 31 konj in en poni. Vsi jezdec in vozniki vpreg so dobili spominsko medaljo in podobico. Mašo in blagoslov konj je tokrat prvič opravil novi višnjanski župnik, gospod Slavko Judež, ki je obe nalogi izvrstno opravil, kot da bi konje blagoslavljal že velikokrat! Blagoslovitve smo bili deležni tudi vsi udeleženci tega lepega dogodka. Domala na vsakega je padla kakšna kaplja blagoslovljene vode, domov pa smo si lahko vzeli tudi blagoslovljeno sol.

Po blagoslovitvi so se udeleženci na Španovem dvorišču še lep čas zadrževali v prijetnem druženju, hkrati pa občudovali visok mlaj, na katerem je bil pod zastavo na vrhu smreke nekoliko nižje obešen konjski komat in plug in številka 70. Mlaj so člani društva prijateljev konj nekaj dni prej postavili v čast okrogle obletnice rojstva gospodarja Španovih, Franceta Omahna. Sicer dva dni vnaprej, a smo vseeno čestitali za 30-letnico rojstva tudi najmlajšemu Francetovemu sinu Juriju, ki nas je skupaj s harmonikarjem Bojanom razveseljeval s svojo frajtonarico.

Seveda brez slastnega žrebičkovega

golaža, ki ga vedno pripravi Slavko, ne bi šlo. Da je vse teklo, kot je treba, pa so zaslužni vsi tisti člani društva, ki so pripravili vse potrebno, da je dan minil v prijetnem in prijateljskem vzdušju.

Za zapik pa je poskrbel še predsednik društva Peter Zajc, ki je s svojima iskrima kobilama, vpreženima v imenitni zapravljiček, po vasi vozil navdušene otroke.

Med udeleženci pa prvič v 20. letih

ni bilo priljubljenega 90-letnega Ivana Praprotnika, ki ga je tokrat mučil kašelj, smo pa ga lahko vseeno videli ta dan na televiziji, kako je pred četrto stoletja ob zgodovinskem referendumu igral na harmoniko.

Na Veliki Dobravi je bilo tudi letos zelo lepo! Čez slabih 11 mesecev pa se na Veliki Dobravi ponovno vse ponovi na novem proslavljanju.

Pavel Groznik

Tradicionalni blagoslov konj v Šentvidu

Ob prazniku svetega Štefana, zavetnika konj in konjarjev je tradicionalno žegnanje konj potekalo tudi v Šentvidu pri Stični.

K blagoslovu svoje konje pripeljali člani Konjerejskega društva Radohova vas in konjeniki Ranča Prebil iz Temenice. Blagoslov je opravil župnik Izidor Grošel, številni obiskovalci pa so se nato skupaj povsneli ob stojnici, ki jo vsakoletno pripravi konjerejsko društvo. Svojo stojnico so imeli tudi predstavniki Krajevne organizacije Rdečega križa Šentvid pri Stični. Konjenike in obiskovalce sta nagovorila predsednik konjerejskega društva Nejc Rus in grupeljske izpostave Rdečega križa Franc Horvat.

Matej Šteh

Silvestrovanje na Polževem

Z velikim zadovoljstvom povem, da smo po nekajletnem zatišju spet lahko silvestrovali v hotelu Polževo.

Saj veste, kje je to? Ne? Kraja Polževo res ne boste našli na nobenem zemljevidu, čeprav je velikokrat omenjen že v brošurah stare Jugoslavije. Bil je poznan kot smučarsko središče Dolenjske, saj so sem prihajali smučat smučarji predvsem iz Ljubljane, ki so se do Višnje Gore pripeljali z vlakom in nato s konjsko vprego (ali šli celo peš) do hotela Polževo, kjer so imeli tudi prenočišča. Tudi po vojni je bil hotel Polževo zelo znan, saj ga je obiskal tudi takratni predsednik Tito.

Planoto nad Višnjo Goro, na kateri stoji tudi hotel Polževo, imenujemo Kriško-polževska planota. Velikokrat imamo sonce, ko pri razgledni mizici gledamo meglo v dolini.

Naj se vrnem k silvestrovanju v hotelu. Zelo všečna, preprosta okrasitev prostora je pričarala prijetno vzdušje. Posebej pa moram pohvaliti osebje hotela. Z zelo, zelo dobro, okusno in izvirno pripravljeno silvestrsko večerjo smo si lahko sami postregli skozi cel večer. Bilo mi je tudi zelo všeč njihovo zavedanje, da je zdravje na prvem mestu in ni bilo onesnaževanja ter hrupa z raznimi pirotehničnimi sredstvi. V miru, ob glasbi »one man band« Jerneja Pikla in s kozarcem šampanjca smo si nazdravili na novega leta opolnoči in veliko želja je bilo izrečenih z iskrenim srcem, saj to vodi v srečnejše življenje in napolni nas z energijo.

Takega bogatega in hkrati preprostega silvestrovanja nisem občutila samo jaz, ampak tudi, z veseljem povem, vsa zbrana družba v hotelu Polževo.

Lija Šušteršič, TD Polževo

Od A do B – Nizozemci tudi skozi destinacijo Prijetno domače

Potopisna oddaja nizozemske nacionalne televizije se je minulo jesen ustavila tudi na naši priljubljeni izletniški točki Gradišče. Ekipo, ki pripravlja oddajo, je poleg čudovitega naravnega okolja pritegnila zlasti dejavnost kiparjev z motorno žago, ki imajo na Gradišču svoj sedež.

Minulo jesen se je v občini Ivančna Gorica mudila nizozemska televizijska ekipa tamkajšnje nacionalne televizije NPO, ki ustvarja zanimivo potopisno oddajo v stilu resničnostnega šova – »Od A do B« (niz. Van A naar B). V oddaji, ki je bila deloma posneta tudi na naših tleh, sta se tv voditelja Katja Schuurman in Daan Nieber s taksijema odpravila na skorajda epsko popotovanje od Aten v Grčiji, do Bologne v Italiji. Spotoma sta obiskala tudi Albanijo, Bosno in Hercegovino, Hrvaško in seveda Slovenijo. Cilj oddaje je, da voditelj s taksiji spotoma prepeljeta čim več ljudi, ki so zanimivi bodisi zaradi nenavadnih hobijev, bogatih življenjskih izkušenj ali pa gledalcem razkrijejo kakšno zanimivo podrobnost iz krajev, kjer se oddaja trenutno odvija.

V naše kraje je televizijsko ekipo pritegnila posebna zvrst kiparske

umetnosti – kiparjenje z motorno žago. Voditeljica Katja je v oddaji v Ivančni Gorici ponudila taksi prevoz nadvse zanimivemu potniku Vladu Cenclu, ki se že vrsto let ukvarja s kiparjenjem z motorno žago, na njegovo pobudo pa je bilo pred petimi leti v naši občini ustanovljeno tudi Društvo kiparjev z motorno žago.

Vlado je svoje spretnosti skupaj z ekipo kiparjev z veseljem predstavil Katji in nizozemskim gledalcem. Taksi »Katja« je zato odpeljal iz središča Ivančne Gorice na Gradišče, kjer je vse skupaj zabeležila televizijska kamera.

Miha Genorio

8. Sobraški pohod

Krajevna skupnost Sobrače in Prostovoljno gasilsko društvo Sobrače sta letos uspešno organizirala že 8. Sobraški pohod. Pohod je tradicionalno potekal tretjo nedeljo v januarju.

Organizatorji pohoda so se letos ponovno razveselili rekordnega števila pohodnikov. K temu je prispevalo lepo sončno vreme in dobri vtisi udeležencev prejšnjih pohodov. Okoli 135 pohodnikov se je zbralo pred gasilskim domom v Sobračah ter se podalo na 15 kilometrsko dolgo pot. Pot se je začela s prvim vzponom do čagoške kapele, nadaljevala skozi vas Bukovica, nato pa je sledil večji vzpon do Felič Vrha. Pohodnike so na Felič Vrhu pričakali sobraški gasilci, ki so jih postregli z dobrotami sobraških gospodinj, čajem in kuhanim vinom. Ob okrepčilu so pohodniki uživali tudi ob veličastnem razgledu širom

Slovenije.

Pohod so nato nadaljevali skozi vasi Javorje, Vrata, Višji Grm skozi zaselek Kalce ter pot zaključili v Sobračah. Pred gasilskim domom je pohodnike pričakala pogostitev ob zvokih harmonike, razveselili pa so se tudi spominske majice.

Organizatorja PGD in KS Sobrače se zahvaljujeta svojim članom in ostalim krajanom za delo ter vsem so-

braškim gospodinjam za sladke dobrote. Zahvaljujemo se Katji Richter za oblikovanje spominske majice in Ivanu Duši za pridobitev sponzorjev pohoda.

Zahvaljujemo se sponzorjem: Peskokop Kepa, Furman bar, Agrograd, Resal, Ravent, Blaževa pekarna, Piast d. o. o, Rogelj Jože, Pan-Pan d. o. o. in Larti.

Barbara Verbič in Helena Adamlje

Izlet na Trdinov vrh oziroma opis prve »polževe sledi« v letu 2018

Planinke in planinci PD Polž smo se na prvi izlet v letu 2018 odpravili med novoletnimi prazniki. V torek, 2. 1. 2018, smo se zgodaj zjutraj zbrali v Višnji Gori, od koder smo se, pod vodstvom izkušenega vodnika Ivana Janeza Čebularja, odpravili proti Novemu mestu. Med potjo se nam je pridružilo še nekaj članic in članov, tako da nas je v vasi

Gabrje pod Gorjanci pot zagrizlo kar 25 pohodnikov PD Polž, ki smo se pridružili prijateljskemu društvu PD Krka Novo mesto. Iz Gabrja smo se po blatnem gozdnatem pobočju odpravili proti studencu večne mladosti na Gospodični in se v planinskem domu za kratek čas ustavili ter si ogledali lepo urejen in lahko dostopen studenec Gospodična.

Zatem smo se odpravili proti Trdinovemu vrhu, ki je s svojimi 1.178 metri nadmorske višine najvišja točka na Gorjancih, tam nas je pričakala prava zimska idila. Na vrhu smo se okrepčali, se oddahnili od prehojene poti in se razgledali po okolici. Po prekratku postanku smo se odpravili proti Miklavžu v Gorjancih in nato proti izhodiščni točki v Gabrju. Vso pot smo se borili z »blatno pohodno kopeljo«, ki nam jo je priskrbel topli zimski dan in številni pohodniki, ki so pot prebrodili pred nami. Na drsni blatni podlagi so nekateri brez sramu pokazali svoje akrobatske sposobnosti in nas s svojimi skoki, piruetami in obrati pošteno nasmejali. Ker so nam hoja, druženje in smeh v veselje, se bomo zagotovo še ve-

V Velikih Lesah smo novo leto pričakali na prostem

Skozi celo leto nas spremljajo lepi in srečni dnevi, ko pa se približujejo božični prazniki in prihaja novo leto, si želimo, da nam le-to prinese veliko drobnih radosti in nam na široko odpre vrata v boljše in srečnejše življenje. Da je silvestrovanje na prostem čarobno in obdano s sijajem, se že od leta 2003 tudi vaščani Velikih in Malih Les snidemo ob cerkvi sv. Jakoba. Nekaj dni prej možje postavijo veliko smreko in jo okrasijo z lučkami. V soju prižganih luči zremo vanjo kot v zvezdnato nebo.

Že tekem popoldneva, zadnjega dne starega leta, so potekale priprave za silvestrovanje na prostem. S kurjenjem ognja v lesenih štorih so poskrbeli, da nam je bilo toplo. Čeprav smo vsi imeli doma večerjo, se nam je vseeno prilegla pečena svinjina, ki smo si jo sami spekli, še na star način - nataknjeno na konico kola. Gospodinje smo spekle peciva, da se posladkamo, za gašenje žeje smo imeli na voljo »kuhančka«, topel čaj, sok. Poleg radijskih valov se je oglasila še harmonika, s petjem ter plesom je bilo vzdušje popolno. Tudi najmlajši sončki so veselo rajali z nami. Seveda, ko je odbila polnoč, je sledil stisk dlani moža, žene, prijatelja-ice, sovaščana-ke, z željo, da smo si kot sosede v pomoč, se nasmejnemo in občutimo lepoto tega, da imamo drug drugega.

Mirijam Blatnik

Krožna pot na Tolsti vrh

V nedeljo, 21. 1. 2018, smo se v skupini šestnajstih udeležencev, pod okriljem PD Polž, odpravili na že drugi pohod iz seznama pohodov za leto 2018. Zborna mesto je bilo v Višnji Gori ob 7. uri zjutraj. Na poti proti Kranju smo se ustavili na skupni jutranji kavici, da smo se dodobra prebudili in se polni energije podali naprej na pot, ki nas je čakala za ta dan. Pot nas je vodila proti Gorenjski, do vasi Gozd nad Golnikom.

Pred kočjo na Kriški gori

Izhodišče je bila omenjena vasica, ki se nahaja na 891 metrov nadmorske višine. Opremljeni z gamašami, derezami ter toplimi kapami in rokavicami smo začeli z vzponom na Tolsti vrh (1715 m). Za pot do vrha je predviden čas hoje 2 uri 50 min. Kljub snežni podlagi smo dobro sledili zastavljenemu časovnemu okvirju. Na poti do vrha smo večino časa lahko občudovali sosednji Storžič in obujali spomine na nedavni pohod na Storžič, ki je bil organiziran v sklopu pohodov PD Polž. Na Tolstem vrhu smo požigosali svoje planinske dnevnike in kmalu nadaljevali pot, saj nas je pregnal mrzel veter na vrhu.

Naslednja postojanka je bila kočja na Kriški gori (1471 m), ki se nahaja dobro uro hoda stran od Tolstega vrha. V kočji, ki je odprta vse vikende skozi celo leto, smo si lahko privoščili njihovo hišno specialiteto, enolončnico, se ogreli ob vročem čaju ter v dnevnik Slovenske planinske poti (t. i. transverzale) dodali še en žig. Ob spustu navzdol, nazaj proti vasi Gozd, smo naleteli tudi na nekaj snežink, vendar smo bili zadovoljni, saj nam je bilo vreme cel dan naklonjeno. Prečudovit dan, dobra družba ter dva nova žiga v planinskem dnevniku bosta zaznamovala naš nedeljski izlet na Tolsti vrh in Kriško goro.

Brigita Primc

likokrat družno podali na takšne in podobne izlete. Hvala vsem planinkam in planincem, ki ste poskrbeli za smeh in dobro voljo, vodnikom

Ivanu-Janezu, Branetu in Milanu pa za prijetno in skrbno vodenje po gorjanskem hribovju.

Jana Zelnikar

Slavnostna podelitev listin Gasilske zveze Slovenije

Na Brdu pri Kranju, 9. januarja 2018, turobno in deževno vreme ni zmotilo svečanosti, ki jo je organizirala Gasilska zveza Slovenije. V hotelu, kjer gostijo številne protokolarne dogodke, je potekala slovesna podelitev listin o napredovanjih v čine visoki gasilski častnik, višji gasilski častnik in gasilski častnik.

V minulem letu se je, prvič po novih učnih programih, usposobilo več kot 2700 prostovoljnih gasilcev. Na novo je v gasilskih vrstah 138 gasilskih častnikov, 26 višjih gasilskih častnikov in 5 visokih gasilskih častnikov. Vsem kandidatom, ki so bili v čine imenovani na podlagi opravljenih tečajev v letu 2017, sta Janko Cerkevnik in Franci Petek, v. d. predsednika in poveljnik Gasilske zveze Slovenije, slovesno izročila listine. Med prejemniki so bili tudi člani GZ Ivančna Gorica.

Čin gasilski častnik so pridobili Primož Skubic, PGD Stična ter Rafael Radelj in Miha Masle, oba PGD Ivančna Gorica. Tečaj za gasilskega častnika, katerega namen je usposobiti tečajnike za vodenje gasilskih enot na intervenciji, so opravljali na nivoju Regije Ljubljana II. Poleg njih je bilo na tečaju še 26 tečajnikov z ostalih GZ naše regije: Kočevje, Grosuplje, Ribnica, Dobropolje in Loški Potok. Usposabljanje je trajalo 98 ur, od tega 63 ur teoretičnih predavanj in 35 ur praktičnih vaj.

Za uspešno dokončanje programa pa je bilo treba uspešno zagovarjati operativno taktično nalogo ter zaključni izpit pred komisijo Gasilske zveze Slovenije.

V čin višji gasilski častnik, ki je tudi najvišji čin, ki ga z rednim usposabljanjem kot prostovoljni gasilec lahko dosežeš, pa sta bila imenovana Neža Strmole ter Rok Oven, PGD Stična. Tečaj, namenjen usposabljanju za člane višjih poveljstev, sta opravljala na nivoju Gasilske zveze Slovenije, skupaj s 26 tečajniki iz celotne Slovenije: s Celjske, Dolenjske, Gorenjske, Koroške, Mariborske, Podravske, Pomurske, Savinjske Šaleške regije ter regije Ljubljana I in II. Kot vstopnico za na tečaj pa je bilo potrebno najprej

opraviti sprejemno testiranje, na katerem je bilo 200 kandidatov. Celoten obseg usposabljanja je sestavljalo 53 ur teoretičnih predavanj ter 26 ur praktičnih vaj, zaključilo pa se je prav tako z zagovori in zaključnimi izpiti pred komisijo Gasilske zveze Slovenije.

Vse prejemnike so spremljali Slavko Zaletelj, poveljnik GZ Ivančna Gorica ter Lojze Ljubič in Lovro Markovič, častni predsednik in častni poveljnik GZ Ivančna Gorica.

Za slovesno in prijetno vzdušje pa so z vrhunsko izpeljanimi glasbenimi točkami poskrbele Tina Žerovnik, Maja Drčar in Eva Kovačič, ki prav tako prihajajo z naše občine.

Neža Strmole, PGD Stična

143. redni letni občni zbor PGD Višnja Gora

V petek, 26. januarja, smo se na 143. rednem letnem občnem zboru sestali člani in članice PGD Višnja Gora. Volilnemu občnemu zboru, ki je PGD Višnja Gora dodelil vodstvo za nov petletni mandat, so prisostvovali tudi številni pomembni gosti. Iz prebranih poročil o delu v gasilskem letu 2017 je razbrati, da je delo v našem društvu potekalo po zastavljenem načrtu. V preteklem letu smo medse sprejeli 11 novih članov in članic, na kar smo še posebej ponosni. 7. februarja smo se v velikem številu odzvali vabilu gasilskih prijateljev iz Tešanovcev in se udeležili njihovega 7. Prešernovega pohoda. Mesec februar je bil aktiven tudi za našo gasilsko mladino, ki se je z dvema pionirskima ekipama trojk udeležila 11. občinskega gasilskega kviza. Prvo soboto v mesecu marcu je 20 gasilcev in gasilk v sodelovanju s člani planinskega društva Polž na območju Višnje Gore pomagalo pri redarski službi, na sedaj že 24. Jurčičevem pohodu.

8. aprila je bilo na pobudo krajanov in krajanek Višnje Gore organizirano predavanje in delavnica z naslovom »Ukrepi prve pomoči ob nezgodah ali nenadno obolelih ljudi«. Mesec maj smo začeli z organizacijo Florjanove maše v spomin vsem živim in že pokojnim gasilcem in gasilkam. Mladi gasilci so se 6. maja s 3 ekipami trojk udeležili 10. občinskega orientacijskega teka. Tekmovalni duh se je nadaljeval tudi na občinsko tekmovanje za memorial Matveža Haceta, ki se ga je udeležilo kar 6 ekip desetini; pionirji, člani A, člani B, članice B, starejši gasilci in tudi starejše gasilke. Tudi letošnje leto smo se na tekmovanju odrezali odlično, saj so si 4 tekmovalne desetine – člani B, članice B, starejši gasilci in starejše gasilke prislužili vstopnico na regijsko raven tekmovanja. Mesec junij smo začeli s sodelovanjem na tradicionalni prireditvi srečanja vseh krajanov in krajanek Višnje Gore in nato izvedli gasilsko veselico s skupino Gadi.

Zadnji julijski vikend smo z redarsko službo, službo prve pomoči, pripravo hrane in pijače ter pomoči pri pripravi prostora sejma, sodelovali na jubilejnem, 20. Aninem sejmu. Mesec september smo v smislu druženja posvetili pobratenim gasilcem in gasilkam iz Pirana. Organizirali smo športni dogodek, pohod čez Koške slapove do križa, kjer se je razprostiral lep razgled na Višnjo Goro in njeno širšo okolico. Poudarim lahko, da naslednje leto zaradi naših pogumnih višnjanskih in piranskih prednikov, ravno z gasilci in gasilkami iz Pirana, obeležujemo 40-letnico pobratenja. V mesecu oktobru smo kot sektorsko društvo organizirali dva dneva odprtih vrat z obiskom vrtca Polžek in POŠ Višnja Gora. Tretji dan odprtih vrat je bil združen z vsakoletnim pregledom gasilnikov in je bil namenjen vsem krajanom in krajanom KS Višnja Gora. Poudarek na medsebojnem druženju je imel tudi mesec december. Odzvali smo se vabilu naših pobratenih gasilcev iz Pirana in se tako udeležili tradicionalnega potopa božičnega drevesca. Pozabili nismo tudi na naše najstarejše člane in članice. S skromnim darilom smo tiste, ki štejejo 75 let in več, obiskali na njihovem domu in voščili božično-novoletne praznike. Da višnjanski gasilci veliko damo na povezovanje in prijateljske odnose, ste lahko gotovo že začutili iz prebranih besed. Vrhunec vsega tega pa je v letu 2017 zagotovo predstavljal dogodek slovesnega podpisa prijateljske listine med PGD Višnja Gora in PGD Tešanovci, ki se je zgodil 7. oktobra 2017. Dogodek, na

Zagraška župnija praznuje

Pastoralno leto 2018 je za Zagraško župnijo nekaj posebnega. Ne samo zato, ker je minilo že 230 let, odkar je prišel stalni duhovnik živeti med tukajšnje farane in je na nek način župnija s polnimi pljuči zaživela samostojno versko življenje. Ob tej obletnici bomo tudi pričali končanju zunanje in notranje obnove naše župnijske cerkve, ki kot golobica bdi nad okljukom zgornjega dela reke Krke in bo še desetletja krasila kraj in župnijo. Srčika vsake cerkve je njen patron ali zavetnik. Vsa župnija nestrno pričakuje trenutek, ko bomo ugledali svoj ponos in Skrinjo zaveze, obnovljen Vurnikov oltar s kipom naše ljube Gospe. Za župnijo je to leto 2018 sveto leto, ki je posvečeno naši zavetnici in zagraški patroni Mariji, brezmadežnega spočetja.

Ob tej obletnici pa bo župnija izdala domišljjski roman z naslovom Stopinja v skali. Avtorica romana je rojakinja Sabina Koželj Hrovat. V njem oživijo figure krščanske ikonografije s padlimi angeli, zavetniki župnijske in podružničnih cerkva. Z druge strani izstopa mitologija podvodnega kraljestva podvodnih mož, bovljškega zmaja, značilnosti ter posebnosti reke Krke, njenega obrežja z lehnjakovimi pragovi v zgornjem delu od Muljave do Žužemberka, skupaj s skrivnostnimi jamami, ki stoletja burijo podzavest tukajšnjih prebivalcev ter s svojo lepoto osupnejo vsakega obiskovalca. Knjiga mojstrsko preplete tudi zgodovinske dogodke, vse od Halštatske ere, rimske dobe do železarne na Fužini ter kratek prelet zgodovine župnije skozi čas. Osrednja nit v romanu je Marija Brezmadežna, župnijska zavetnica, pustila odtis svojega stopala v času kuge konec 16. stoletja. Kamen je stal v gozdču malo nad vasjo Gabrovka. Ker je bila tik ob kamnu narejena nova gozdna pot in zaradi nevarnosti, da ga promet poškoduje, ga je bilo treba zaščititi, odstraniti in mu nameniti novo mesto. Kamen bo za začetek nameščen pred župnijsko cerkvijo, kasneje pa se mu bo lahko našlo še primernejše mesto. Strnjeno in napeto dogajanje v romanu bo oplešalo marsikatero uro branja v času, ko si vsi po vrsti privoščimo premalo časa prebiranju knjižne literature. Roman Stopinja v kamnu bo razveselila tudi marsikoga iz ivanške občine, saj s svojo moderno strukturo in vsebino vidno izstopa do sedaj ponujenih knjig iz tega prostora.

Vrhunec praznovanja 230-te obletnice župnije bomo imeli 14. avgusta, na predvečer praznika Marijinega vnebovzetja in župnijskega žegnanja, ko bo novomeški škof, msgr. Andrej Glavan blagoslovil obnovljena dela na župnijski cerkvi. Župljani pa bomo skupaj z romarji ponesli Marijo v procesiji z lučkami po kraju in prepevali Marijine litanije. Zagraška Marija ima za ta del Suhe krajine romarski pomen, saj so naši predniki stoletja na predvečer Marijinega vnebovzetja s prošnjami romali v Zagradec k Mariji Brezmadežni, kot edini župnijski cerkvi v žužemberški dekaniji, posvečeni naši Ljubi Gospe. Vabljeni.

Sašo Kovač, župnik

katerem so bili prisotni tako predstavniki obeh gasilskih zvez in obeh občin, je še dolgo odmeval po številnih medijih.

Skozi leto smo posodabljali tudi svojo operativno opremo in orodje, kar nakazuje tudi letni inventurni popis. Pridobljena finančna sredstva smo delno preusmerili v vizualno prenovu voznega parka, veliko večino pa skrbno hranimo za nakup novega osnovnega in glavnega gasilskega vozila GVC 16/25. V letu 2017 je operativna enota PGD Višnja Gora intervencijsko posredovala kar 22 krat. Na intervencije smo izvozili v povprečju v 5 minutah. Na intervencijah je v povprečju sodelovalo skoraj 13 gasilcev, kar je v povprečju enako kot v lanskem letu. Operativni gasilci smo v letu 2017 izvedli 12 tehničnih pregledov in 6 izrednih delavnih akcij. Izvedli smo 12 tehničnih dni, na katerih smo vzdrževali in skrbeli za opre-

mo. Na poveljstvu društva še posebej vestno skrbimo za strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje naših operativcev. V letu 2017 smo v društvu pridobili kar 12 novih specialnosti.

Ob priliki 143. rednega letnega občnega zboru so bila določenim članom podeljena napredovanja v višje čine in plakete veteranov ter priznanja za večletno članstvo v gasilski organizaciji. Gasilci smo tudi za letošnji občni zbor pripravili obsežni Bilten 2018, v katerem smo predstavili delo društva. Za leto 2018 smo si zastavili nov in obsežen načrt dela, za katerega upamo, da ga bomo izpolnili po svojih najboljših močeh. Za konec velja zahvala vsem vam, ki nas pri našem delu podpirate. Z gasilskimi pozdravi: »Na pomoč!«

Miha Slapničar, VG
predsednik PGD Višnja Gora
Foto: Marjan Travnik

Srečanje krvodajalcev KO RK Muljava

V krajevni organizaciji RK Muljava smo 12. januarja pripravili tradicionalno srečanje krvodajalcev, na katerem smo podelili priznanja krvodajalcem jubilentom in se zahvalili zaslužnim prostovoljcem za njihovo delo. Srečanja se je udeležil tudi predsednik RKS - OZ Grosuplje gospod Franc Horvat.

Priznanja za darovanje krvi in krvne plazme je prejelo pet krvodajalcev: Bregar Primož, Čandek Tanja in Šinkovec Gašper za 10x, Bregar Andrej za 25x in Sever Vinko za 90x darovano kri. Sever Vinko je naš največji krvodajalec, ki je rešil že mnogo življenj. Skupaj je daroval že več kot 45 litrov te življenjsko pomembne tekočine - krvi, za kar se mu vsi iskreno zahvaljujemo. Vabimo, da tudi ti postaneš krvodajalec. V službi ti pripada prost dan. Zjutraj nekaj malega poješ in potem prideš na krvodajalsko akcijo. Tam izpolniš vprašalnik, izmerijo ti pritisk in osebje te na odvzemu spremlja. Sproti ti povedo, kaj delajo. Mesto odvzema se razkužuje. Povedo ti veliko več stvari, na primer, da se plazmo lahko daruje vsakih 14 dni in da je odvzem drugačen. Pa tudi to, da ima kri rok trajanja in se zato včasih določeno krvno skupino zavrne, ker je krvi še dovolj na zalogi. Na našem območju so terenske krvodajalske akcije organizirane dvakrat letno. Moški lahko kri darujejo vsake tri mesece, ženske pa vsake štiri mesece. Po odvzemu krvodajalcem ponudijo topel, sveže kuhan obrok. Na razpolago imajo tudi zelenjavo, sadje, topel napitek, sok in vodo.

V imenu Rdečega križa Grosuplje in vseh, ki jim je kri rešila življenje ali pomagala pri ozdravitvi se zahvaljujemo slavlencem, pa tudi vsem, ki ste v lanskem letu darovali kri, pa še niste dosegli okroglega števila darovanj, da bi dobili priznanja.

Stanka Šinkovec, KORK Muljava

Ko nesreča ne počiva

Običajen delovni dan. Vsak hiti po svojih opravkih, prav tako tudi »Rebrski« David, oče štiri otrok. Ljudje ga poznamo kot odličnega krovca oziroma »cimpermana«, skrbnega očeta, gasilca, soseda. Ima veliko dela, saj je skrb za družino iz dneva v dan večja.

Marsikateri nesreči se v življenju po naključju ognemo in si upravičeno rečemo, da nas je rešila sreča. Ta naša spremljevalka sreča, pa je za trenutek zapustila Davida. Trenutek nepazljivosti ali pa kaj drugega, David je s strehe omahnil v globino. Utrpel je težke poškodbe in zdravljenje bo dolgotrajno. Očetova nesreča je za družino hud udarec, zato smo se v KS Temenica sestali z vsemi društvi, PGD, KD, RK, ŠD in se odločili, da sokrajanu Davidu pomagamo, da mu stojimo ob strani tudi v nesreči. Ponujena roka je namreč vedno dobrodošla.

Akcija je stekla. Prostovoljne prispevke so družine, posamezniki in obrtniki dali po svojih zmožnostih. Veliko darovalcev je bila tudi izven naše krajevne skupnosti. Sredstva, ki smo jih zbrali, smo v enkratnem znesku dali družini, večinski del denarja pa smo naložili na račun RK Grosuplje, ta pa je svoja sredstva priložil k našim. Denar bo RK Grosuplje brez bremenitev porabil za plačilo položnic in drugih stroškov. Zbrani znesek bo po pametni porabi zadostoval skoraj za leto dni. Spisek in znesek darovalcev pa je v pogled na RK Grosuplje in KS Te-

menice.

Gasilci in še nekateri prijatelji pa so se organizirali še dodatno in prikrbneli drva za toplo ognjišče. Ob tej priložnosti pa velika hvala tudi članom AMD Šentvid, ki so skupaj s svetovnim prvakom Timom Gajserjem za Davida namenili 1000 evrov. Vsem, ki ste prispevali ali kakor koli drugače priskočili na pomoč - iskrena hvala. Davidu pa želimo čimprejšnje okrevanje, napredek v zdravju opazamo, ko ga obiščemo, vesel je vsakega, ker se zaveda, da mu dobri prijatelji vedno stojijo ob strani.

V imenu KS Temenica Ana Kastelic

Šola zdravja v Šentvidu pri Stični

Poleti, točneje avgusta leta 2017, je bila na pobudo voditelja Šole zdravja Frenka Pirca iz Portoroža ustanovljena Šola zdravja v Šentvidu pri Stični. Pomoč pri ustanovitvi pa so nam ljubezno ponudile vaditeljice iz Šole zdravja Ivančna Gorica. Na začetku je bilo le nekaj članic, ki pa so se jim zelo kmalu pridružile še druge in tako danes šola šteje že 27 članic. Na vsakodnevni jutranji telovadbi na igrišču ali v paviljonu Centra za zdravljenje bolezni otrok je redno udeleženih od 15-20 članic. Pod vodstvom vedno nasmejane Irene Urbas nam polurna telovadba mine izredno hitro. Druženje obogatimo z medsebojno masažo, prebiranjem lepih misli in s pesmijo, ter si tako polepšamo vsakdanjik.

Prijetno presenečene smo bile nad velikodušnostjo in prijaznostjo di-

rektorice CZBO gospe Magde Urbančič, ki dovoljuje uporabo zunanjih površin CZBO in pripravljenost, ter dobro voljo ravnateljca OŠ Ferda Vesela gospoda Janeza Peterlina, ki nam je dal na uporabo zunanje igrišče.

Vsako jutro v jesenskih mesecih so nam že pred vadbo zjutraj odstranili z vadbišča drevesno listje, zdaj

v zimskih mesecih pa nas pričaka osvetljen paviljon. Zjutraj je ena izmed udeleženk to opazila in rekla: »Poglejte, tudi luči so nam prižgali. Kako so pozorni!«. Druga pa je odvrnila: »Vse to so velike stvari!«. In zaradi takih stvari se rade družimo, smo zadovoljne, srečne in hvaležne.

Tatjana Zadel

Tokrat se je na naše uredništvo obrnila občanka, ki je nedavno doživela grenko izkušnjo, ko so vlomili v njen dom. Pripravila je zapis o svojih občutjih, iz katerega lahko vsak razume, v kakšni stiski se znajde posameznik oziroma družina po takšni izkušnji. Zapis je razumljivo anonimen. Verjetno se boste v spodnjih stavkih našli tudi drugi naši bralci, ki ste tudi imeli podobne izkušnje. Po podatkih Policije se na območju naše občine beleži povečano število vlomov v stanovanjske objekte. Nepripravili zelo pogosto izkoristijo odsotnost svojcev v času pogrebov. Zato policisti svetujejo, da se v takšnih priložnostih svojci dogovorijo za varovanje njihove hiše, običajno s pomočjo kate-rega od sorodnikov ali sosedov.

Zgodbe iz naših krajev

Pred dnevi se v centru največjega kraja naše občine srečajo tri žene oz. dekleta. Med sabo se poznajo. In pogovor steče. Vse tri prizadete zaradi zadnjih dogodkov v svojih domovih. Vse so namreč med njihovo odsotnostjo v večernih urah zdoma obiskali vlomilci. Pri prvi je umrla babica in medtem ko so se v vežici poslavljali, so jim v dom, kjer je do pred nekaj dni živela tudi ta babica, vlomili. Druga je imela popoldan službo, mož tudi. Ob prihodu domov je prišla v razmetano stanovanje. Tretja pa je odšla po kosilu na fakulteto (obvezne vaje) in ob prihodu domov naletela na hišo brez elektrike. Pri vseh podobna zgodba: vlomljeno okno, razmetano stanovanje, od-tisi blatnih čevljev vsepovsod (tudi po posteljah!), nekje izklopljena elektrika ... Vlomilci preiščejo vse, zanima jih zlatnina (ki je navadno spominsko darilo na nek prelomni dogodek) in denar. V papirnati

obliki. Prava zlata in evrska mrzlica. Policija nato pregleda vse sledi, če so kje kamere, si lahko ogledajo tudi model avtomobila, ki pripelje in odpelje vlomilce. Fantje (?) imajo navadno zamaskiran obraz. In zadeva je zaključena. Človek ostane sam z občutki zanikanja, jeze, sramu, besa ... Ostanajo posledice, kot pri vseh nasilnih dejanjih. Nekateri potrebujejo tudi psihološko pomoč, nekateri si ne upajo več od doma.

Če potegnemo črto, lahko zaključimo: vlomilcem je največja prijateljica noč. Ni pa nujno. Tudi podnevi jim gre dobro. Alarmi in kamere jih ne ustavijo vedno. Psa onespobijo, ustrahujejo. Če pridejo enkrat, ni nujno, da je to zadnjič. Ni jim mar za vaše osebne predmete. Ni jim mar za vas. Pred dejanjem pa si gotovo dobro ogledajo okolič bivališča, se pozanimajo o vaših navadah. Kar pa je gotovo najhuje, izrabijo priložnost, ko je v

družini pokojnik. Situacija jim tako ustreza, da se brez sramu odpravijo v pokojnikovo hišo, kot krokar na mrtvo žival. Informacije so seveda javno dostopne: kdaj pokojnik leži v vežici, kdaj je pogreb. Izkoristijo tudi vse priložnosti, ko se ljudje zbirajo: praznovanja (obletnice, poroke), vaška druženja (veselice ...). Kaj lahko torej storimo? Prvo in najbolj pomembno je, da nimamo denarja v hiši (bolje vrabec v roki, kot golob na strehi; torej v banko z njim), zlatnina – trezor, hiša pod alarmom, videonadzor ... In dobri sosede, ki vas obvestijo takoj, ko opazijo kaj sumljivega. Se vam zdi vse to nenavadno? Za nas, ki so nam vlomili, čisto nič. Bodo nadaljevali? Gotovo, saj ni sile, ki bi jih ustavila. Ljudje pa smo vseeno tako naivni, da še vedno držimo doma vredne stvari. In tudi malo slovenskega razmišljanja je vmes; če so kradli pri sosedovih, gotovo pri nas ne bodo. Ali res?

Rotary klub Grosuplje je organiziral obdaritev rejencev

Konec leta je čas, ko dobri možje uresničujejo otroške želje. V teh prazničnih dneh se še posebej veselimo življenja, se družimo s prijatelji in znanci. Rotary klub Grosuplje je v sodelovanju s Centrom za socialno delo Grosuplje organiziral božično obdarovanje otrok, ki bivajo v rejniških družinah na območju CSD Grosuplje.

Božiček je v svojem velikem starem košu prinesel darila za otroke, za katere starši ne morejo skrbeti. Majhne pozornosti so razveselile radodive otroke in jim prinesle upanja, da v prazničnih dneh dobri mož misli na njih.

Poleg daril pa smo otrokom v rejniških družinah in njihovim skrbnikom omogočili ogled Božične zgodbe v Živalskem vrtu. Božično zgodbo v času božično - novoletnih praznikov že več let organizirajo v Živalskem vrtu v Ljubljani. To je izjemen dogodek, v katerem nastopajo zaposleni v živalskem vrtu in njihove živali: osel, kamele, ovce ter druge domače živali. Posebna popestritev Božične zgodbe pa so glasbeniki, ki s svojo pesmijo pričarajo praznično vzdušje. Dogodek je prikazan v domačem okolju avtohtone slovenske hiše in kašče. Po prireditvi pa otroci in njihovi spremljevalci negujejo živali in si v hlevčku ogledajo sveto družino. Veseli smo, da smo lahko delili dobro voljo in nasmehe med otroke, ki odrasčajo v rejniških družinah. Vsem želimo srečno in veselo novo leto 2018.

Mirko Marinčič, Rotary klub Grosuplje

SREDNJA ŠOLA JOSIPA JURČIČA IVANČNA GORICA

vabi

v petek, 9. februarja 2018, ob 9. in 15. uri ter

v soboto, 10. februarja 2018, ob 9. uri

na

INFORMATIVNI DAN

za programa

splošna gimnazija in ekonomski tehnik.

Z veseljem vas pričakujemo!

Čez polje v srednjo šolo

Dijaška soba te čaka

»Jurčič je zakon« tudi za naše ekonomiste

Na Srednji šoli Josipa Jurčiča Ivančna Gorica že več kot 30 let uspešno izvajamo program ekonomski tehnik in mnogo sedanjih ekonomistov, podjetnikov, komercialistov, zavarovalnih agentov, bančnikov, računovodij itd. je osnovna strokovna znanja, ki jih uporabljajo tudi v množici drugih poklicev, pridobilo ravno na naši šoli.

Iza in Manca pri delu z otroki na praksi v Italiji

Gotovo se v teh dneh devetošolci v vseh osnovnih šolah naše občine že sprašujete, kam bi se podali v srednjo šolo, kateri razlogi bodo odločilni za izbiro, kje vam bo najbolje, kakšni bodo vaši sošolci itd.

Najbrž vsi veste, da je v Ivančni Gorici blizu vašega doma dobra srednja šola z dolgo tradicijo programov gimnazija in ekonomski tehnik, ki so jo obiskovali mnogi vaši sorodniki, prijatelji, sosedje, znanci. Verjamemo, da so pohvalili tako dobre prometne povezave kot dobrote iz lastne kuhinje v vsak dan drugačno in okusno toplo malico, ne nazadnje pa – kar je najpomembneje – dobre odnose med dijaki, kot tudi med dijaki in učitelji ter drugim osebjem šole. V sproščujočem, a delovnem okolju, kjer se med sabo vsi poznamo, se spoštujemo in prilagodimo potrebam, včasih pa celo muham dijakov, ki predstavljajo pestro paleto zanimivih značajev, saj prihajajo iz različnih okolij od Grosuplja, skoraj vseh krajev naše občine pa vse do Trebnjega in Dobrepolja, a tudi dlje.

Prijetno vzdušje, prijazni učitelji, praktična usmerjenost predmetov in uspešno poklicno usposabljanje so naši aduti tudi pri poučevanju naših bodočih ekonomskih tehnikov.

Uvajati skušamo nove načine poučevanja, pri tem želimo upoštevati sposobnosti vsakega posameznika, sledimo izzivom sodobnega časa in pridobljeno znanje preizkušamo tudi v praksi.

S pridobljeno izobrazbo na naši šoli se lahko ekonomski tehnik zaposluje na najrazličnejših področjih ali pa se vpisete na skoraj vse visokošolske programe, z opravljanjem dodatnega maturitetnega predmeta pa tudi na številne univerzitetne programe. Tega vam ne nudi noben drug srednješolski program.

Naši ekonomisti so med sabo povezani tudi izven pouka, spletejo se mnoge prijateljske vezi, vsi prispevajo k temu, da se v šoli dobro počutijo, uspešni pa so tudi na šolskem področju. Dosežki in dogodki v zadnjem obdo-

bju to vedno znova potrjujejo.

Na poklicni maturi smo tudi lani imeli zlatega maturanta, Davida Širclja, ki je svojimi sošolci dosegel 3. mesto med ekipami na državnem prvenstvu v znanju ekonomije, dijakinja Manca Andolšek je za svoje delo in dosežke na različnih tekmovanjih prejela Jurčičevo priznanje. Junija lani smo se v Bologni s skupino 7 dijakov že trinajstič zapored udeležili delovne prakse v tujini v okviru EU-projekta Erasmus+. Naši dijaki so sodelovali tudi na vsakoletnem mednarodnem sejmu učnih podjetij in se udeležili nekaterih drugih dogodkov, povezanih s poklicem ekonomski tehnik.

Zadnja leta organiziramo celodnevne ekskurzije za vse naše ekonomiste (Primorska, Posavje ...). Obiščemo tudi različna podjetja v bližnji in daljni okolici. Sodelujemo na šolskih športnih in kulturnih prireditvah, na katerih naši dijaki malo pozabijo na redne šolske obveznosti. Udeležujemo se različnih regionalnih in državnih športnih ter drugih tekmovanj, na katerih so naši ekonomski tehnik dosegli pomembna priznanja, tudi na najvišjem nivoju. Tudi pri pripravi šolskih prireditev, novoletnega bazarja, informativnega dne in drugih dogodkov na šoli in izven nje so naši ekonomisti nepogrešljivi.

Eden naših največjih dosežkov pa je že vsa zadnja leta gotovo tudi to, da tudi dijake z učnimi ali drugimi težavami uspešno motiviramo za delo in s skupnimi napori učiteljev in dijakov pripeljemo v naslednji letnik ter jih dobro pripravimo na zaključek šolanja s poklicno matura.

Da je življenje in delo na naši šoli prijetno in ustvarjalno in da je »Jurčič zakon« velja med našimi dijaki že nekaj časa. Vabimo tudi vas, da postanete dijaki programa ekonomski tehnik in se o tem prepričate kar sami. Vidimo se najprej na informativnem dnevu 9. in 10. februarja. Pa še nekaj: če boste postali dijaki naše šole, boste imeli precej več možnosti za dodelitev občinske štipendije, kar v teh časih gotovo ni zanemarljivo.

Igor Gruden,
učitelj ekonomskih predmetov

Erasmovci pri kavi na izletu v Firence

J'aime le français!

S to povedjo se velika večina dijakov začne učiti francoščino, učenje pa ni le spoznavanje samega jezika, temveč tudi kulture, umetnosti, tradicije, načina življenja, kulinarike, slavnih osebnosti in aktualnih dogodkov.

Začetno motivacijo dijakov skušamo ohraniti s pomočjo različnih aktivnosti, kot so razne igre, šansoni, izštevanki, iskanje besed in podobno.

Z dijaki obiščemo tudi Francoski inštitut v Ljubljani, kjer spoznamo njihovo knjižnico in mediateko.

Ob nekaterih praznikih primerjamo načine praznovanja pri nas in v Franciji. Pri tem se vedno znova srečujemo s kulinariko. Zato z vsako skupino dijakov izvedemo projekt KUHAJMO PO FRAN-COSKO, ko samostojno pripravijo jedi po originalnih francoskih receptih.

Marjeta Pogačar,
profesorica francoščine**Govorimo rusko/
мы говорим по-русски**

Da, res je. Na Srednji šoli Josipa Jurčiča govorimo tudi rusko, vsaj tisti dijaki, ki poleg vseh obveznosti najdejo po pouku čas še za en jezik ali pa vsak teden žrtvujejo urico spanja, da pridejo na krožek ruščine.

Tako je že od leta 2009, ko so začeli dijaki vse pogosteje izražati željo, da bi se učili ta jezik. Kar nekaj dela je bilo vložnega, da je krožek stekel, a se je obrestovalo. Dijaki uživajo v učenju osnov ruskega jezika – abecede, ruskih imen, pozdravljanja, predstavljanja sebe in svoje družine, štetja, poznavanja letnih časov, barv, nacionalnosti, ruske kulture in ostalih tem. Občasno nam ure popestrijo ruske pesmi, redkeje ruska hrana – so pa dijaki v teh letih doma že skuhalo kakšno tradicionalno rusko jed ali spekli sladico, da smo se lahko z njo posladkali vsi.

Veliko smeha in zabave nam je pred leti prinesla krajša predstava z naslovom Ruska limonada v angleškem in ruskem jeziku, ki je bila predstavljena na dnevu odprtih vrat.

Dijaki se lahko odločajo za enoletno učenje ruskega jezika, lahko pa znanje poglobijo v naslednjih letih šolanja. Nekateri se tako učijo ruščino kar tri ali celo štiri leta.

Dejstvo je, da je učenje tega slovanskega jezika izziv, predvsem zaradi ruske cirilice, vendar pa so te skupne ure za vse udeležence vir sprostitve, smeha in energije. In v tem se skriva njihov čar.

Irena Mori, prof. angleščine in ruščine

Mali nogomet ali futsal je na »Jurčiču« zelo popularen

Mali nogomet je zelo popularna športna zvrst, ki ima na naši šoli posebej pomembno vlogo. Vsako leto imamo na šoli v okviru šolskih športnih krožkov organizirano redno vadbo, praviloma enkrat tedensko. To se pozna tudi pri rezultatih na šolskih športnih tekmovanjih, saj smo od leta 2000 naprej šola, ki je na prvenstvih Dolenjske največkrat osvojila naslov srednješolskega prvaka in futsalu. Dolenjskih prvenstev se poleg naše šole udeležujejo še šole iz Litije, Kočevja, Črnomlja, Metlike, Krškega, Brežic, Sevnice in najboljše ekipe iz Novega mesta. Čeprav smo po številu dijakov med najmanjšimi ali celo najmanjša srednja šola na Dolenjskem, ki se udeležuje teh tekmovanj, smo bili prvaki kar petkrat: v letih 2001, 2005, 2007, 2009 in 2016. Tudi v prihodnje se ni bati za dobre rezultate, saj smo v letošnjem šolskem letu začeli sodelovati s Futsal klubom Ivančna Gorica in veliko naših dijakov sestavlja mladinsko in kadetsko selekcijo kluba. Obe omenjeni selekciji nastopata v najmočnejši, 1. slovenski ligi – zahod. V kadetski selekciji nastopajo naslednji dijaki: Tevž Ivanjko, Ibro Hodžič, Blaž Perko in Arber Ramadani. V mladinski selekciji pa so: Gašper Herman, Jan Bregar, Lenart Lavrih, Žiga Marjanovič in Leon Mirtič. Treninge vodimo Robi in Jože Gačnik ter Simon Bregar, ki na šoli poučujem športno vzgojo. Treningi od letos naprej potekajo dvakrat tedensko takoj po pouku, mladinci pa se lahko občasno udeležijo tudi kakega članskega treninga. Vsi treningi so v telovadnici srednje šole.

Na šoli imamo tudi odbojarski in košarkarski krožek, lahko obiskujete plesni krožek in fitness, na splošno imamo zelo dobre pogoje za delo pri športni vzgoji. Če se torej odločate, kam v šolo in vam je šport blizu, bo »Jurčič« zagotovo prava izbira!

Kako je Jurčič povezan z ekovrtom, trajnostnim razvojem in globalnim učenjem

Pred dvema letoma smo se naši šoli odločili, da mladim ponudimo možnost, da se поблиže spoznajo s trajnostnim razvojem. Združeni narodi so si namreč v okviru ciljev trajnostnega razvoja med drugim zadali tudi to, da do leta 2030 dosežejo tri ključne, med seboj povezane cilje: v čim večji meri odpraviti lakoto, zagotoviti prehransko varnost, izboljšati prehrano ter zagotoviti trajnostno kmetijstvo – takšno, ki bo zagotavljalo trajne, zdrave pogoje za rast rastlin ter življenje ljudi in živali.

Tako smo se odločili narediti svoj šolski ekovrt, na katerem dijaki dobijo neposredno izkušnjo ekološkega vrtnarjenja, z lastnimi čuti in rokami izkusijo, kako se pridelava hrana v sodelovanju z naravo, kako je naše življenje povezano z zemljo, soncem, vodo in z vsemi živimi bitji, s katerimi si delimo naš modri planet. Mladi spoznajo pomen lokalne in ekološke pridelave hrane, znajo ceniti okusno zelenjavo in sadje, ki sta izjemno pomembna za naše zdravje.

V svojem ekovrtnarskem krožku, ki ga vodiva Simon Bregar in Jelka Grabljevec, imamo kar nekaj dijakov, s katerimi sva izvedla že vrsto »podvigov«. Med večjimi je gotovo izdelava dveh ličnih visokih gred, ki sta bili lani jeseni pod okriljem mednarodnega programa Ekošola razglašeni za najlepši visoki gredi v konkurenci slovenskih srednjih šol. Naš krožek je vključen v program Slovenski šolski ekovrtovi, ki ga koordinira Inštitut za trajnostni razvoj. Naši dijaki se v okviru šolskega ekovrta spoznavajo z globalnim učenjem, ki je opredeljeno kot izobraževanje, ki ljudem odpira oči in um za resničnosti globaliziranega sveta ter jih prebuja, zato da bi bilo mogoče uresničiti pravičnejši svet, v katerem bi bilo več enakosti in pravic za vse. Tematska področja globalnega učenja so: npr. mir in razreševanje konfliktov, človekove pravice, izobraževanje za razvoj, enakopravnost spolov, socialne neenakosti, medkulturna komunikacija, vloga civilne družbe ter varovanje okolja in trajnostni razvoj. Še posebej slednjemu tematskemu področju se pri našem krožku posvečamo posebej.

Če vas vse to zanima, boste na »Jurčiču« gotovo izvedeli veliko. Globalno učenje je nedvomno zanimivo učno področje, ki bo v šolskih programih imelo vse večjo vlogo, pri nas pa ga boste deležni že sedaj.

Vrata našega šolskega ekovrta so vam na široko odprta!

Simon Bregar

Praznični december na Osnovni šoli Ferda Vesela

Osnovna šola Ferda Vesela je v najlepši mesec v letu vstopila 6. decembra s prižigom lučk in obiskom Miklavža. Tudi letos ga nam ni uspelo srečati, ampak pustil nam je sladko presenečenje – to pomeni, da smo bili skozi celo leto verjetno kar pridni. Prižig lučk smo popestrili s kratkim kulturno-glasbenim programom. Tudi šolo smo praznično okrasili – s čudovitimi okraski in s smrečico, ki je krasila osrednji šolski prostor.

22. december pa je bil nadvse prazničen. Učenci so se sprva zbrali v matičnih učilnicah in se ob družabnih igrah ter medsebojnem obdarovanju še zadnjič v tem koledarskem letu skupaj poveselili. Nato je v avli sledila kulturna prireditev. S slovensko himno smo se spomnili dneva samostojnosti in enotnosti, ki ga praznujemo 26. decembra. Obeležili pa smo tudi obletnico Prešernovega rojstva. Prireditve so obogatili instrumentalisti, pevke mladinskega pevskega zbora in plesna skupina. Letos se je plesnemu

nastopu pridružil in ga popestril še 'jelenček' na saneh. V zaključnem delu dopoldanske prireditve nas je z božično-novoletnim voščilom nagovoril tudi ravnatelj Janez Peterlin. Po končani prireditvi pa se je za učence od šestega do devetega razreda odvijalo plesno tekmovanje. Med njimi se zagotovo skriva veliko dobrih plesalcev. Najboljši so bili tudi nagrajeni. Za zaključek prazničnega dopoldneva pa smo se vsi – učenci in učitelji – zavrteli še v

avli. S plesom smo odlično zaključili skupno druženje. Učenci so si veseli in z nasmehom na obrazih zaželeli lepe praznike in za več kot teden dni zapustili šolske klopi.

Naj bosta v novem letu naše vodilo predvsem medsebojno spoštovanje in strpnost. Lepa beseda ali pa le prijeten nasmeh lahko nekemu polepšata dan. Naj bo v novem letu čim več nasmejanih, pozitivnih in mirnih dni.

Lea Kastelic

MePZ OŠ Ferda Vesela nastopil v Cankarjevem domu

V soboto, 16. decembra 2017, se je v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani odvil koncert združenih izbranih mladinskih zborov Slovenije z imenom Potujoča muzika, ki vsaki dve leti poteka v počastitev svetovnega dne zborovske glasbe. Na koncertu je nastopil tudi Mladinski pevski zbor OŠ Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični, ki je bil k sodelovanju povabljen po lanskem zlategem priznanju na regijskem tekmovanju.

Potujoča muzika je izobraževalni projekt, ki ga organizira Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in na enem mestu zbere vrhunske slovenske mladinske zборе, hkrati pa spodbuja slovenske skladatelje k ustvarjanju izvirnih pesmi zanje. Na dogodku se je predstavilo 15 mladinskih zborov, v katerih je bilo približno 500 pevcev. Vodili so ga trije priznani slovenski zborovodje, Damijan Močnik, Tadeja Vulc in Jasna Drobne. Izbor šestnajstih skladb koncertnega programa je bil tokrat tematsko povezan v tri sklope: pevci so z glasbo potovali po domovini, nato k različnim oddaljenim kulturam, za konec pa v praznični božično-novoletni čas. Hkrati so se z izborom spomnili obletnice več slovenskih skladateljev, Marjana Kozine, Frana Gerbiča, Tomaža Habeta, Damijana Močnika, Marjana Vodopivca in Alojzija Mava, ter 150-letnice nastanka skladbe Na lepi modri Donavi, ki je bila prvič v Sloveniji predstavljena v slovenskem prevodu in različici za mladinski zbor.

Pevskega dogodka se je z veseljem in ponosom udeležil tudi MePZ OŠ Ferda Vesela pod vodstvom zborovodkinje Simone Zvonar. Za zahteven in obsežen koncertni program se je zbor prizadevno pripravil že od septembra. Program je obsegal kar šestnajst skladb, dve zahtevni noviteti, skladbi Novoletna Tadeja

Vulc in Naj živi hrup Tineta Beca, večina skladb je bilo triglasnih, kar nekaj jih je bilo v tujih jezikih. Poleg rednih in dodatnih vaj je zbor imel tudi dve intenzivni vaji z dvema ljubljanskima zboroma in še eno skupno vajo štirih sodelujočih zborov, ki je z zborovodji Potujoče muzike potekala novembra na šentviški šoli. Prvič so se vsi pevci srečali na dan koncerta. Dopoldne je v Gallusovi dvorani najprej potekala večurna vaja, popoldne generalka, zvečer pa koncert, ki bo vsem sodelujočim ostal v neizbrisnem spominu. Stojče ovacije navdušenega poslušalstva po zadnji skladbi so povrnile za vse naporne ure vaj, iz občinstva pa so na oder zrle ponosne in ganjene oči staršev, sorodnikov in prijateljev. Vredno je bilo!

Kako pa so ta praznik petja doživele pevke?

Polne energije in pričakovanja smo se na dan koncerta odpravile v Ljubljano. Pevski zbori smo se zbrali na OŠ Majde Vrhovnik, kjer so nas lepo sprejeli in pospremili v razred, kjer smo si ogreli glasilke. Po kratkem upevanju v razredu smo odšli na dolgo, naporno, a zabavno vajo v Cankarjev dom. Tam smo vadili pod vodstvom zborovodij Damija-

na Močnika, Tadeje Vulc in Jasne Drobne. Del našega nastopa (tako na vaji kot tudi na koncertu) nas je spremljal Godalni orkester Zavoda sv. Stanislava iz Ljubljane. Po končani vaji smo odšli na kosilo, ob 16. uri pa smo začeli z generalko. Dobili smo še zadnje napotke pred koncertom. Prišel je čas našega nastopa in pevci smo bili v zaodrju že pripravljene. Ko smo stopili na oder, smo že začutili navdušenost celotne publike. In takrat je šlo zares! Začeli smo s sklopom Kekčevih in Mojčinih skladb in nadaljevali s skladbami drugih kultur – nad njimi so bili poslušalci res navdušeni. Praznično razpoloženje pa smo pričarali z znanimi božičnimi skladbami. Zadnji del nastopa smo slovesno zaključili s krstno izvedbo Na lepi modri Donavi, ki je bila prvič izvedena v slovenskem prevodu. Ravno ta skladba je poslušalce najbolj navdušila. Naše trdo delo zadnjih mesecev na urah pevskega vaje je bilo nagrajeno s stoječimi ovacijami. Na koncu lahko rečemo, da je bil dan naporen, vendar neponovljiv, saj smo vsi pridobili neprecenljive izkušnje, ki bodo obogatile naše življenje.

Lea Kastelic, prof., in članice MPZ

V športni dvorani OŠ Stična pokalo od energije

Čas nas prehiteva po levi, a mi se ne damo ... Čeprav je že več kot mesec dni mimo, moramo tudi učitelji in učiteljice OŠ Stična zapisati, kaj se je dogajalo 14. decembra 2017. Že drugo leto zapored smo namreč v športni dvorani Osnovne šole Stična na četrtkov večer priredili koncert, ki smo ga naslovili Za lepši svet. Za lepši svet otrok, njihovih staršev in ne nazadnje tudi učiteljev in učiteljic naše šole.

Letošnji gostje so s svojo glasbo zadovoljili tako mlado kot staro. Challe Salle, Rok Ferengja, Nipke, Plesna šola Guapa, Regina, Vili Resnik, Jana Šušteršič, The Plut Family, Marko Vozelj, spremljevalni band Art Music Orchestra, otroški pevski zbor matične šole, združeni mladinski pevski zbor matične šole, PŠ Višnja Gora in PŠ Zagradec, učenci OŠ Stična ... Rap, pop, rock'n'roll, hip-hop ... Goste sta na oder pospremili učenki 7. razreda, Vida Kovačič in Neža Jerič, ki sta s svojo neverjetno energijo obvladali tisočglavo množico s povezovanjem in tudi s petjem.

Med posameznimi točkami se je odvijala zgodba, ki so jo učenci in učence različnih razredov posneli vnaprej, v živo pa jo je napovedovala Alja Štaudohar. Zgodba je govorila o dečku Simonu (Urban Ulcej), ki je bil čisto navaden, radoveden in živahen sedemletnik, ki staršem kravčija živce. Oče (Ivo Štukelj) in mati (Meta Kovačič) sta se odpravila na večerjo, k njim na dom pa je prišla soseda Polona (Ana Lina Finec), starejša gospa, ki kljub naseljeni soseski ob večerih ostaja sama v svojem stanovanju. Seveda, ko sta jo starša prosila, naj popazi na Simona, je hitro sprejela ponudbo. To je bila krasna priložnost, da zapusti svoj osamljeni dom in se za nekaj časa družijo z mlajšo generacijo. Popolnoma razume, da starši včasih res potrebujejo trenutek zase. Tako se mati in oče odpravita na večerjo, a zgodba se zaplete, ko Simonov in Polonin večer zmotita policista (Simon Vidmar in Jan Sluga), ki sporočita, da je prišlo do hude nesreče, saj je pijani voznik zbil starše, ki pa jima res ne kaže dobro. Ker se je družina Strmole ravno pred kratkim preselila v okraj, Polona ni vedela, ali imata kaj svojcev, zato sta policista Simona odpeljala do mestne sirotišnice. Tam je Simon spoznaval nove prijatelje (Bert Cilenšek, Andraž Grbac, Jaka Fink, Klavdija Dremelj, Julija Genorio), še najbolj pa si je zapomnil gospo Grozildo Matildo (Ajda Zarja Pavlič), ki ni marala otrok, zato se je do njih obnašala zelo nesramno, skoraj bi lahko rekli sovražno. Otroci so delali 14 ur na dan. Pomagali so v hiši, v kuhinji, v hlevu in na polju. A tudi čas za sanjarjenje so si vzeli. Edini dan v letu, ko so bili prosti, je bil božič. Tedaj so se lahko igrali na dvorišču, se zabavali in si pripovedovali želje in sanje. Zvečer pa jih je gospa Matilda zbrala ter jim predala vsakoletno tradicionalno darilo, pomarančo. Letošnje leto je ocenila, da si Simon ne zasluži božičnega darila, saj je skušal poleti pobegniti iz sirotišnice. Ves žalosten in osramočen je pobegnil v svojo sobo in se zjokal.

Matilda je odšla po svojih opravkih, Simonovi prijatelji pa so po tehnem premisleku prišli do rešitve, kako bi Simonu polepšali božič. Vsak je prispeval košček pomaranče zanj. Prišli so v sobo ter mu jo izročili. Simon je spoznal, da je dobil novo družino – družino prijateljev. Najbrž vas zanima, kako se zgodba konča ... No, Simonu se je vendarle nasmehnila sreča. Dobil je družino prijateljev patudi starši so se vrnili. Res je bilo potrebnega kar nekaj časa, da sta bila starša spet popolnoma čila in zdrava. Ampak saj to ni pomembno. Simon je spet dobil nazaj nekoga, ki ga je objel samo zato, ker je. Njegova pomaranča je bila sedaj sestavljena, popolna. Z zgodbo smo želeli pokazati, da že samo s koščkom pomaranče lahko osrečimo nekoga in to vsak dan. Ne čakajmo, da se prepozno zavemo, kaj imamo, komu lahko pomagamo in kako. Nekateri konci so srečni in srečen je bil konec našega koncerta. Z vstopnicami smo zbrali dobrih 6000 evrov, kar nam ne bi uspelo brez prispevka vsakega posamezni-

ka, ki je bil tisti večer z nami v dvorani. Na tem mestu se Vam iskreno zahvaljujemo.

Čeprav se je Simonova zgodba zaključila, pa se zgodba OŠ Stična še ni. Pred zaključkom koncerta je pred odrom zasijala mavrica otrok. Želimo, da jim mavrica še naprej sije in prinaša bogastvo. Bogastvo znanja, priložnosti, izobraževanja, zabave ... Tako kot smo Vas povabili na koncert, Vas povabimo tudi na to potovanje. Pojdite z nami. Gremo namreč novim izzivom naproti. Vsi!

Na pomoč nam je priskočilo veliko število donatorjev in tudi na občinskih vratih nas niso zavrnil, ko smo prosili za podporo. Za vso podporo se Vam iskreno zahvaljujemo. Z Vami nam je uspelo dokazati, da se res učimo iz izkušenj, zato smo se potrudili, da smo koncert izpeljali v znosnem časovnem okviru, hkrati pa smo poskrbeli, da so vsi obiskovalci videli vse. Ja, letošnji koncert je bil drugačen zaradi Vas ...

Andreja Robek Perpar

Donatorji »Za lepši svet«

- ARSA PLUS, PEKARSTVO IN SLAŠČIČARSTVO, D. O. O.
- AVTOPREVOZNIŠTVO AVGUŠTIN FINEC, S. P.
- AŽUR MOBIL, D. O. O.
- BONAJO D. O. O.
- CVETLIČARNA BRANKA, S. P.
- ELTIM D. O. O.
- HURIKAN, D. O. O.
- KAMLES PERPAR
- KD IVANČNA GORICA
- KD STIČNA
- KRIS, MIZARKE STORITVE, KRISTJAN OGRIN, S. P.
- KUB ARHITEKTURA, D. O. O.
- MESARSTVO IN TRGOVINA MAVER, S. P.

- M & T MOBIL – TRGOVINA, SVE-TOVANJE, STORITVE, D. O. O.
- OBČINA IVANČNA GORICA
- PAPIRNICA PRAZNIK
- PEKARSTVO GORENC
- TONSKA TEHNIKA SIMON KAVŠEK, S. P.
- PGD STIČNA
- POLET TRGOPROMET
- SAZAS
- SENČILA OVEN, TOMAŽ OVEN, S. P.
- SIR-PAK
- SOUNDLIGHT, OZVOČENJA IN OSVETLITVE
- SREDNJA ŠOLA JOSIPA JURČIČA, IVANČNA GORICA
- THE PRINCE PUB
- VRTEC IVANČNA GORICA
- ZŠAM IVANČNA GORICA

VPIS OTROK V PRVI RAZRED OSNOVNE ŠOLE ZA ŠOLSKO LETO 2018/2019

Na Osnovni šoli Stična bo vpis otrok v 1. razred osnovne šole za šolsko leto 2018/2019 potekal po naslednjem razporedu:

Na matični šoli, v ponedeljek, 12. 2. 2018, od 7.00 do 10.00 in od 12.30 do 18.00 za šolski okoliš

- matične šole
- Stične
- Muljave

V Zagradcu, v torek, 13. 2. 2018, od 7.00 do 10.00 in od 12.30 do 18.00 za šolski okoliš

- Zagradca
- Ambrusa
- Krke

V Višnji Gori, v torek, 13. 2. 2018, od 7.00 do 10.00 in od 12.30 do 18.00

Naknadni vpis bo v ponedeljek, 26. 2. 2018, od 7.30 do 10.00 in od 12.30 do 14.00 ure na matični šoli v Ivančni Gorici.

Z OTROKI SE BOMO PRVIČ SREČALI V MESECU JUNIJU. V ŠOLO BODO PRIŠLI SKUPAJ S SVOJIMI STARŠI.

Po prazničnem zaključku leta priprave na izpitno obdobje z Grošem

Veseli december se je tudi z Grošem končal praznično, sedaj pa je pred vrati izpitno obdobje, na katerega se boste študentje lahko po novem pripravljali tudi v prostorih ŠK GROŠ. Februarja pa se bomo, kot je že v navadi, spet odpravili na enodnevna smučanja.

Na dan samostojnosti smo Groševci pripravili tretji, sedaj že tradicionalni, pohod z baklami na Magdalensko goro. Kljub nekoliko slabšemu vremenu se nas je na štartu pred prostori kluba zbralo kar lepo število udeležencev vseh generacij, kar nas še posebej veseli. Na cilju nas je pričakalo kuhano vino, čaj in manjši prigrizek, vse skupaj pa je spremljal krajši kulturni program ob obeležju 27-letnice samostojnosti.

Seveda pa praznični mesec ni minil brez Groševega silvestrovanja. Letos smo se v organizaciji Collegium Mondiala odpravili na štiridnevni izlet k našim severovzhodnim sosedom, v Budimpešto. Ob vodenih dnevniških ogledih po mestu in vožnji z ladjico po Donavi smo dodobra spoznali praznično madžarsko prestolnico. Ob večerjeh smo se naužili nacionalnih kulinarčnih dobrot, sekunde do novega leta pa smo skupaj odštevali v enem boljših klubov v mestu, tik ob Donavi. Na novega leta dan smo obiskali terme, kjer smo si s savnanjem in kopanjem pred odhodom domov »napolnili baterije«.

Po veselem decembru je pred študenti izpitno obdobje in s tem en mesec intenzivnega učenja. Groševi aktivisti se zavedamo, da mnogi študenti nimajo ustreznega prostora za učenje. Zato smo se odločili, da bodo v času izpitnega obdobja, vsak dan od ponedeljka do petka, od 18. do 22. ure, vrata študentskega kluba odprta za vse, ki potrebujete miren prostor za učenje (seveda ste dobrodošli tudi dijaki in ostali učenjaki). Tako se nam lahko pridružite tudi tisti, ki bi se po zaprtju Mestne knjižnice Grosuplje radi učili še kakšno uro.

V klubu smo poskrbeli tudi za vikend razvedrilo v času izpitnega obdobja. V mesecu februarju smo namreč za vas pripravili akcijske cene za tri enodnevna smučanja, in sicer na smučiščih v Turracher Höhe, Katschbergu in Bad Kleinkirchheimu.

Več informacij v zvezi z dogodki in ugodnostmi boste pravočasno našli na naši spletni (www.klub-gros.com) in Facebook strani (www.facebook.com/sk.gros). Pričakujemo pa vas tudi na uradnih urah v prostorih ŠK Groš na Industrijski cesti 1g, in sicer vsak torek in četrtek med 10. in 12. uro ter v ponedeljek, sredo in petek med 18. in 20. uro.

Z Grošem ni nikoli dolgčas!

Toni Krampelj, ŠK GROŠ

Jubilejni božični koncert v Višnji Gori

V soboto, 6. 1. 2018, na praznik Gospodovega razglasenja, je v farni cerkvi sv. Tilna v Višnji Gori domači cerkveni mešani pevski zbor skupaj z otroškim pevskim zborom župnije Višnja Gora, pripravil jubilejni koncert božičnih pesmi.

Otroški zbor, ki ga vodita Maja Garbas in Maja Škufca je v prezbiteriju zapel šest pesmi, mešani zbor pa na koro ob orgelski spremljavi Milana Jevnikarja deset slovenskih božičnih pesmi. Polna župnijska cerkev je pevce, ki so jim z občuteno zapetimi pesmimi pričarali skrivnost božične noči, nagradila z velikim aplavzom.

Božični koncerti so v Višnji Gori dolgoletna tradicija, letošnji pa je bil še nekaj več. Cerkevni mešani zbor je z njim skromno proslavil tudi 40-letnico delovanja pod vodstvom organista in zborovodje Milana Jevnikarja.

Cerkveni mešani pevski zbor je z zborovodjem in organistom Milanom Jevnikarjem prvič javno nastopil pri polnočnici leta 1977 in od tedaj dalje deluje neprekinjeno do danes. V vseh teh letih so stali ob strani in sodelovali kar s petimi višnjegorskimi župniki, najdlje na začetku 18 let s Stankom Kastelicem, nato še s Simonom Onušičem, Boštjanom Modicem, Janezom Mihelčičem in od lanskega poletja dalje s Slavkom Judežem.

V mešanem zboru je v štiridesetletnem obdobju sodelovalo več kot 75 pevk in pevcev. Danes zbor šteje 18 članov. Vseh štirideset let pa je

zboru zvestih še osem pevcev. Poleg zborovodje Milana Jevnikarja so to še: Marija Jevnikar, Ivica Zupančič, Mojca Kastelic, Anica Pirc, Albina Skubic, Jože Gorše, France Vozel in Branko Vozelj. Tem je župnik Slavko Judež po koncertu podelil župnijsko priznanje za več kot 40-letno prepevanje v cerkvenem zboru. Nekateri pevci so v zboru prepevali že davno pred letom 1977, tako sta na jubilejnim koncertu Marija Jevnikar in France Vozel prejela priznanje za 70-letno, Ivica ZUPANČIČ in Anica PIRC pa za 63-letno prepevanje.

Na koncertu božičnih pesmi je

zbrane nagovoril tudi župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad. V nagovoru se je pevcem zahvalil za štiridesetletno lepšanje in bogatenje cerkvenih bogoslužij v župniji Višnja Gora in tudi za mnoge nastope na prireditvah v kraju in občini. V znak zahvale je Mešanemu cerkvenemu pevskemu zboru župnije Višnja Gora podelil spominski kovancec v podobi občinske znamke Prijetno domače. V imenu pevcev pa se je zborovodji Jevnikarju zahvalil Miha Slapničar.

Gašper Stopar

Gosenica najprej v Zagradcu

Zagraški oder kulturnega doma je le štiri dni pred novim letom otroke presenetil s premiero lutkovne predstave Fuj, gosenica! v produkciji KUD Žebelj in Gledališča Lilanit. Za besedilo sta zaslužna Elvis Berljak in Luna Ornik. Prvi je tudi avtor glasbe, luna pa je poskrbela za zasnovano lutk, scenografijo in režijo. Tehnologijo, oblikovanje in izdelavo lutk ter scenografijo in kostumografijo je prispevala Maja Peterlin. Predstavo sta omogočila Društvo lutkovnih ustvarjalcev Ljubljana in Občina Ivančna Gorica.

Otroci so odprtih ust spremljali zgodbo o tem, kako se iz jajčeca izleže majhna gosenica. Postaja vse večja in debelejša in ne ravno najbolj zadovoljna sama s seboj. Do konca predstave so mali radovedneži izvedeli, kaj vse se ji zgodi, preden popolnoma odraste.

Po končani predstavi sta lutkarja otrokom pomagala priklicati dedka Mraza, ki je po klepetu z lutkama otroke nagovoril in jih obdaril s sladkarijami. To sta omogočila Krajevna skupnost in KUD Žebelj.

Matjaž Marinček

Zagraški 14. božični koncert in zgodba o rojstvu

»Je kdaj sploh lepše kot nocoj« so se spraševali organizatorji 14. božičnega koncerta v Zagradcu, v župnijski cerkvi Marije Vnebovzete, ob Krki, reki ljubezni, kakor jo zadnje čase popularno poimenujemo.

Večer božičnega dne, 25. 12. 2017, je bil poln entuziazma, sreče in veselja, ko se je v zagraški cerkvi ob lično postavljenih jaslicah odvijala čudovita glasbena zgodba o rojstvu Jezusa. Koncert božičnih pesmi je pripravilo Kulturno društvo Zagradec in Mešani pevski zbor župnije Zagradec v sodelovanju z župnijo Zagradec in KS Zagradec.

Številne obiskovalce je prvi pozdravil gostitelj dogodka, domači župnik Sašo Kovač. Pozdravil je vse prisotne na prireditvi, posebej pa župana občine Ivančna Gorica Dušana Strnada, predsednico KS Zagradec Biljano Gartner ter kanonika in upokojenega župnika iz Sel pri Šumberku Florjana Božnarja. Odlično vodenje programa je izvedla Anita Globokar, ki je predstavila božično zgodbo o rojstvu Jezusa in prehojeno pot Svete družine do Jezusovega rojstva in obiska svetih treh kraljev, po prirejanih besedah zgodbe izvzetih iz Svetega pisma. Med prvimi nastopajočimi je bil mešani pevski zbor župnije Zagradec pod vodstvom prof. Roberta Kohka in organista Žige Jernejčiča, s solistoma Jožetom Mavrom in Polono Škoda. Po drugem delu božične zgodbe je nastopil otroški pevski zbor pod vodstvom Vanje Erjavec Strmec ob instrumentalni spremljavi violine, kitare in klaviatur ter solo vložkom mladega pevca Marka Zupančiča. Za vokalno popestritev tega koncerta pa so poskrbele vokaliste

glasbene zasedbe Amabile, Monika in Manca Hočevnar ter Nika in Polona Škoda. Nato je spet nastopil mešani pevski zbor ob solo nastopu Sabine Vovk in Karin Žgajnar ter instrumentalne zasedbe kitar, bas kitar, ročnih kraguljčkov, violine, klavirske harmonike, klaviatur in cerkvenih orgel. Za instrumente so poprijeli Robert Kohek, Žiga Jernejčič, Nika Škoda, Aleksander Bonifer. Ob koncu je predsednica kulturnega društva Zagradec in idejna organizatorica dogodka Sabina Vovk, k besedi povabila župana Dušana Strnada, kise je zahvalil za organizacijo prijetnega večera in orisal pomen božiča, spomnil pa je tudi na praznik enotnosti in samostojnosti naše Slovenije. Predsednica KS Zagradec Biljana Gartner, pa je ob tej

priložnosti voščila vsem krajanom. Ob koncu je sledila še skupna pesem združenega mešanega in otroškega pevskega zbora župnije Zagradec in skupine Amabile. Po cerkvi je zadonela svetovno znana Sveta noč in vsa cerkev je postala koncertni oder. Turistično društvo Zagradec je s svojimi prizadevnimi članicami in člani zunaj za vse obiskovalce pripravilo okrepitev in sladek prigrizek. Druženje se je ob topli besedi in vzdušju prijetno in domače nadaljevalo v noč. Omeniti je treba, da bo župnija Zagradec v letu 2018 praznovala 230-letnico obstoja. Na častitljivo obletnico opozarja osvetljen napis obletnice na zvoniku cerkve, ki je viden daleč naokoli.

Marjan Urbas

Praznični dnevi na Krki

Ob koncu starega leta in v pričakovanju Božiča je bilo na Krki še posebej praznično. Vsa društva na Krki so strnila svoje moči in prizadevanja v praznični program Festivala Krka, ki je obsegal koncert zborovske pesmi v domači cerkvi in tradicionalno prireditev Božični odmev.

V cerkvi sv. Kozme in Damijana je nastopil oktet Lipa iz Trebnjega, ki je poslušalce s pesmijo popeljal v predbožično vzdušje. Koncert smo zaključili s prijetnim druženjem v gostoljubnem domu krškega župnika Dejana Pavlina.

Le redka prireditev poveže nas Krčane tako kot tradicionalni Božični odmev. Veliko nas je potrebno, da je Božični odmev vredno obiskati. Člani turističnega društva poskrbijo za gostoljubnost, za prijetno vzdušje, gasilci in jamarji za varnost in red, kulturniki za program. Le tako, s skupnimi močmi, na Krki res odmeva. Le tako se v zgodnjem večeru prižge stotine svečk in iz množice zadoni Sveta noč.

Letos smo lahko prisluhnili bogatemu kulturnemu programu, ki so ga oblikovali člani domačega kulturnega društva, popestrili pa gostje: citrarka Tanja Zajc Zupan, Stiški kvartet, Ljubljanski fantje in Katice. Ob žarečih lesenih pečeh, topli pijači in gurmanski premieri »Krškega piskra«, ki ga je pripravil predsednik Turističnega društva Krka Slavko Pajtnar – Pinki, ni nikogar zeblo.

Naj odmeva tudi v prihodnje.

Franc Koželj, Kulturno društvo Krka
 Fotografija: Pia Škufca

Kako je v Ambrusu zadišalo po praznikih

Veseli december je za mnoge ljudi najlepši čas v letu – čas nestrpnega pričakovanja božične noči, izmenjevanja voščil, daril in toplih stiskov rok, radostnih pesmi ... V Ambrusu so takšno vzdušje pričarali tudi številni dogodki, ki so se v organizaciji domačih društev, še posebej kulturnega, zvrstili decembra in tako sklenili bogato leto 2017.

Lep začetek prazničnega meseca je bil Veseli literarni večer z Ivanom Sivcem, ki se je zgodil 2. decembra. Tako smo si v Ambrusu na predvečer Tega veselega dneva kulture, s katerim Slovenci obeležujemo rojstvo našega največjega pesnika, Franceta Prešerna, priredili »Ta veseli večer kulture«. Gospod Sivec, ki je najbolj plodovit slovenski pisatelj in po Cobissu tudi med najbolj branih avtorji, nas je tokrat obiskal že drugič in znova navdušil. Pripovedo-

val nam je o celjskih grofih in knezih, o svoji novi knjigi o Lojzetu Slaku Moje plošče so moje knjige in o Prijateljci v postelji, seveda pa brez pripovedovanja o Prešernu in njegovem življenju ni šlo. Pisatelj zna s svojim načinom resnično pritegniti, saj iz njegovega pripovedovanja veje pristnost, veselje do življenja in nemalokrat tudi hudomušnost. Prav zato večer z njim vedno hitro mine in je bil tudi tokrat ob petju Moškega pevskega zbora Ambrus in zvokih harmonike zares prešeren. Dvorano kulturnega doma je čez par dni obiskal naš naslednji težko pričakovani gost. Sveti Miklavž je v družbi angelov in parkljev velikodušno obdaril vse pridne otroke, pohvalil pa je tudi Otroški pevski zbor Ambrus, ki je posebej zanj pripravil nekaj pesmi. Vsak od nas se razveseli, ko v dar

prejme voščilnico. Najlepše so tiste, ki jih izdelamo sami, saj na ta način bližnjemu damo vedeti, da nam je zanj mar, da smo mu pripravljene podariti svoj čas in ustvarjalnost. Tudi letos smo člani kulturnega društva in krajevne organizacije Rdečega križa pripravili dopoldansko ustvarjalno delavnico za otroke in birmance, ki je potekala 16. 12. in na kateri smo izdelovali voščilnice. Pridne roke so ustvarile mnogo lepih voščilnic, prav vse pa so nastajale z mislijo na naše najstarejše, bolne in osamljene krajanje. Člani sveta krajevne skupnosti in člani KORK so namreč voščila ponesli prav njim ter jim tako polepšali praznične dni.

Istega dne so se po večerni sveti maši ob prepevanju domačih pevcev prižgale tudi praznične lučke na božičnem drevesu sredi naše vasi. Mehkoba in soj lučk sta napravili našo vas še lepšo, praznične luči pa ta večer niso manjkale niti v domu naše kulture, kjer je potekal prvi božično-novoletni ples. Prijeten večer je hitro minil, saj so dogajanje popestrili tudi trije plesni pari s Krke, ki so pripravili več plesnih točk in nas zares navdušili.

Že naslednji dan, 17. 12., je na ploščadi pred župniščem potekal tradicionalni božični bazar, ki ga vsako leto organizira domače turistično društvo. Različni ustvarjalci iz ambruske krajevne skupnosti in okolice so predstavili svoje izdelke, obiskovalci pa so se okrepčali tudi ob pe-

civu in toplih napitkih. Poleg tega so se lahko poučili o temeljnih postopkih oživiljanja, ki so jih prikazali gasilci PGD Ambrus, ter si izmerili krvni tlak in sladkor. Člani KORK Ambrus, ki meritve redno izvajajo na velikonočnem in božičnem bazarju, želijo ljudi na ta način spodbujati k skrbi za lastno zdravje.

Pestro decembrsko dogajanje na Ambruškem se je sklenilo s prazničnim božičnim koncertom, ki so ga domači pevci pripravili na dan samostojnosti in enotnosti. Pevci so prepevali že pri večerni sveti maši, ki jo je daroval gospod župnik Uroš Švarc, po maši pa je sledil koncertni del. V večeru so se predstavile vse glasbene zasedbe, ki delujejo v okviru našega kulturnega društva – Mešani in Otroški pevski zbor Ambrus pod vodstvom Monike Hočevar, Moški pevski zbor Ambrus pod vodstvom Cirila Hočevarja ter Glasbena skupina Amabile. Pevci so skozi raznolike, srčno zapete božične pesmi ljudem poskušali približati skrivnost božič-

ne noči. Preplet pomenljivih besedil in lepih melodij pevcev so obogatili tudi številni mladi instrumentalisti: Julija Hočevar na klavirju, Ian Perko na kljunasti flavti, Maks Perko na Marko Mirtič na kitari, Maruša Hrovat na ropotuljicah, Manca Hočevar na prečni flavti, Monika Hočevar na violončelu, Nika Škoda na violini in klavirju ter Špela Zupančič na klarinetu. Večer sta s srcem in mladostno igrivostjo povezovala nadarjena Maša Žnidaršič in Nejc Hrovat ter nas vse pripeljala do spoznanja, da je pravi zaklad, po katerem vsi hrepenimo, podarjeni čas drugemu. Ta veseli december v Ambrusu je bil poln radosti, druženja in mnogih kakovostnih dogodkov. Res jih je bilo veliko, a vendar ne preveč, da si ne bi znali ob vsakem vzeti časa ter biti v miru z drugimi in s seboj. In tudi v našo vas je prišlo leto 2018, naj medi.

Špela Zupančič in Polona Hrovat,
KD Ambrus

Spet ob jaslicah s Šentviškimi slavčki

Vrhunec vsakoletnega ustvarjanja Vokalne skupine Šentviški slavčki je božični koncert, ki ga pripravimo v domači župnijski cerkvi na sam božični dan.

Tudi ob minulem božiču je bilo tako. Poslušalci so lahko prisluhnili bogatemu programu, ki smo ga Slavčki pripravili pod vodstvom umetniške vodje Tanje Tomažič Kastelic skupaj z gosti. Pridružili so se nam člani prav posebnega glasbenega tria z umetniškimi imenom [TriO] flavta-rog-klavir, ki ga sestavljajo uspešni glasbeniki Nikolina Kovač, Robert

Božična zgodba z Moškim pevskim zborom Dob

V petek, 29. 12. 2017, so imeli pevci Moškega pevskega zbora Dob v cerkvi sv. Petra v Dobu že tradicionalni 5. samostojni koncert. To je bil njihov prvi koncert pod vodstvom novega zborovodje Žige Jernejčiča. Njihovi koncerti so vedno tematsko obarvani in tako je bilo tudi tokrat. Ker smo bili v prazničnem božičnem času, je bil večer prepleten z božičnimi napevi. Pa vseeno je bilo malo drugače. Med posameznimi pesmimi ni bilo vezne besede, ampak sta se ves večer prepletali igra in pesem. Priča smo bili več kot dve tisočletji stari božični zgodbi, ki sta bili prikazani s pesmijo in igro. Pevce je kot običajno na klavirju spremljala Urška Petek. Božična zgodba pa je bila odigrana pod mentorstvom Tatjane Škrabec.

V družbi pevcev smo preživeli lep večer, ki je prispeval dodaten kamenček v mozaiku že tako lepih in čarobnih prazničnih dni. Pevci pa so dokazali, da se tudi pod zborovsko taktirko Žige Jernejčiča odlično znajdejo. Po koncertu je bilo poskrbljeno tudi za okrepčilo s »kuhančkom«, čajem in pecivom.

Melita Hočevar Bregar

OBVESTILO O VPISU V 1. RAZRED

V skladu s 45. členom Zakona o osnovni šoli (Ur. list RS št. 81/2006 in 63/2013) so v šolskem letu 2018/2019 šoloobvezni vsi otroci, ki so rojeni v koledarskem letu 2012. Starši vpišete otroka v osnovno šolo v svojem primarnem šolskem okolišju.

Vpis v prvi razred osnovne šole za šolsko leto 2018/2019 bo za šolske obveznike iz šolskega okolišja Osnovne šole Ferda Vesela Šentvid pri Stični potekal od 5., 6., 7., 12. in 13. 2. 2018, v OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični.

Zaradi enakomernejše časovne razporeditve starše v ljudo prosimo, da upoštevajo naslednji raspored:

- otroke, katerih priimek se začne na črko od A do J pripeljete starši k vpisu v PONEDELJEK, 5. 2. 2018, od 12.30 do 16.00,
- otroke, katerih priimek se začne na črko od K do M pripeljete starši k vpisu v TOREK, 6. 2. 2018, od 12.30 do 17.00,
- otroke, katerih priimek se začne na črko od N do R pripeljete starši k vpisu v SREDO, 7. 2. 2018, od 12.30 do 16.00,
- otroke, katerih priimek se začne na črko od S do Ž pripeljete starši k vpisu v PONEDELJEK, 12. 2. 2018, od 12.30 do 16.00,

Dodaten termin za vpis je v TOREK, 13. 2. 2018, od 8.00 do 12.00.

Vpis bo potekal v pisarni pedagoginje OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični, v prostoru št. 405.

K vpisu pridite starši in otroci.

Irena Novak,
šolska svetovalna služba

Janez Peterlin,
ravnatelj

Petrič in Lovorka Nemeš Dular. Predstavila sta se tudi solista Glasbene šole Grosuplje-Podružnica Ivančna Gorica, sopranistka Katarina Zorec in tenorist Sašo Jelenčič. Tudi tokrat pa se je koncert zaključil v sproščenem druženju pred cerkvijo, kjer je bila ob dobrotah in toplih napitkih priložnost tudi za izrekanje prazničnih voščil.

Šentviški slavčki se ob uspešno končani pevski sezoni zahvaljujemo Občini Ivančna Gorica, ZKD občine Ivančna Gorica, JSKD OI Ivančna Gorica, Samastur, d. o. o., Stanku Kuplenku, Mojci Slana, ki nam je spet priskočila na pomoč za klavirjem ter vsem domačim. Z veseljem se že oziram v novo leto, v katerem praznujemo 30 let delovanja. Osrednji koncert ob jubileju bo potekal v soboto, 17. marca 2018, v dvorani župnijskega doma v Šentvidu pri Stični.

Matej Šteh

Kulturno društvo Krka
prireja

kulturno prireditev v počastitev kulturnega
praznika ter velikana poezije
dr. Franceta Prešerna.

Prireditev bo v avli Družbenega centra na Krki,
v četrtek, 8. 2. 2018, ob 10. uri.

Po krajšem kulturnem programu bomo odšli na hrib »Šentrumar – gobarski dom«, kjer se bo program nadaljeval ob prijetnem druženju.

Prijazno vabljeni!

Kulturno društvo Krka

Zagraška mama na odru

Gledališka skupina Zagradec je v soboto, 13. januarja, s komedijo Zagraška mama, avtorice Dragice Šteh, privabila polno, res ogromno stare in mlade publike, v dvorano zagraškega kulturnega doma. Dvorana bi počila po šivih, če ne bi bile odprte vrata na obeh koncih dvorane. Dve uri smeha, zdravega humorja in veselja, je zahtevala veliko fizične pripravljenosti gledalcev, ker za tak dogodek moraš imeti veliko kondicije za smejanje, krohot in vrisanje. Predstavo, kakršne že dolgo ni bilo v tej dvorani, si je ogledalo tudi kar nekaj gostov; podžupan občine Ivančna Gorica, Tomaž Smole, domači župnik Sašo Kovač, predsednica KS Zagradec, Biljana Gartner ter predstavniki kulturnega, turističnega življenja v kraju in mnogo drugih zadovoljnih gledalk in gledalcev. Dobri dve uri dolgo komedijo je obogatilo 13 igralcev pod vodstvom Sabine Vovk in Moški pevski zbor Zagradec pod vodstvom Roberta Kohka, kije poskrbel za spontane pevske vložke v ozadju kulis med posameznimi kratkimi premori. Predstavo so vrhunsko odigrali: Anita Globokar (zagraška mama), Manca Perko (hči Mara), Davor Žnidaršič (Janez, Marin mož), Luka Kuhelj (Simon, Marin sin), Eva Erjavec (Tina, starejša Marina hči),

Maruša Kastelic (Ana, mlajša Marina hči), Sabina Vovk (Meti, mamina hči iz Ljubljane), Robi Kastelic (Miran, Metin mož), Žan Strmec (Žan, Metin sin), Zoja Jernejčič (Maja, Metina hči), Žiga Jernejčič (zagraški župnik), Anja Lekan (patronažna sestra), Vanja Erjavec Strmec (Pepca, sosedka), Luka Šinkovec (poštar). Za prišepetavanje in zvočne vložke so poskrbeli Anja Lekan, Robi Kastelic in Davor Žnidaršič.

Igra se odvija v preprosti dvoprostorski odrski postavitvi stare kmečke hiše. Glavna oseba veseloigre je devetdesetletna mama, kateri zaradi starosti šepajo čutila, sploh pa njen sluh, ki je tudi tema celotne

igre. Zaradi slabega sluha besede napačno razume in tako se komične zamenjave besed in stavkov kar vrstijo. Mama se odloči, da si bo sama kupila slušni aparat s pomočjo televizijskega oglasa. Tudi njeni domači načrtujejo nakup ob bližajočem rojstnem dnevu, vendar se bojijo mamine reakcije, češ da tega še ne potrebuje. Pri reševanju zagate se poleg družinskih članov, vključijo tudi župnik in patronažna sestra. Med tem mama s pomočjo sosedice in poštarja na skrivaj naroči slušni aparat. Ob praznovanju maminega 90. rojstnega dne se naposled izkaže, da zaradi slabe komunikacije, vsi vpleteni kupijo enako darilo, slušne

aparate.

Igra na preprost način prikaže aktualne dogodke na podeželju današnjega časa, z uporabo modernih medijev, televizije, telefona in tudi lokalnega časopisa Klasje. V igri se večkrat pojavljajo osebe, kot so župnik, župan, poštar ... vendar podobnost med liki in dejanskimi osebami ni naključna, kar je publiko še posebej zabavalo. Zabavna je bila tudi uporaba domačega dialekta. Po predstavi so se zagraški gledališčniki zahvalili avtorici igre Dragici Šteh, ki je predstavila odrsko delo in povod za nastanek, ko je lik zagraške mame prvič zaživel v kratkem skeču ob odprtju nove šole v Zagradcu. Dragica je, kot je dejala ponosna na te kraje, saj je njen oče pred 25 leti tu služboval. Prav v spomin na očeta je bil na sceni tudi očetov gugalnik, na katerem je večji del igre sedela Zagraška mama. Predsednica kulturnega društva Sabina Vovk se je zahvalila za obisk tudi podžupanu Tomažu Smoletu kakor tudi vsem sponzorjem, Kulturnemu društvu Krka in Marjanu Jernejčiču za pripravo in izposojanje določenih rekvizitov za sceno, domačima podjetjema Štupnikov mlin in Kavarna pri Joži, TD Zagradec ter vsem posameznikom, ki so pomagali pri realizaciji krstne izvedbe te

ZAGRAŠKA MAMA

*Stare in nagubane dlani
so le še spomini na nekdaj
delovne dni.
Pod ruto se skriva redko lasišče,
v roki pa je palica za težje pre-
magljivo stopnišče.
Zdravja za enkrat se še drži,
le sluh vse bolj
izgublja svoje moči.
Besede kar v zrak izpuhtijo,
ali pa čisto nov pomen dobijo.
Taka je mama
iz Zagradca doma,
ki jo vsak dobro pozna.
S svojimi prigodami
rada nasmeji,
še posebej v dvorani zbrane
ljudi.*

Tjaša Zajc

komedije - iz domačih logov za domače ljudi.

Kot je značilno za naše kraje, je po koncu predstave sledila pogostitev vseh prisotnih z dobrotami, za katere je poskrbel Aktiv podeželskih žena Lisičke.

Marjan Urbas

VABLJENI V KNJIŽNICO

Knjižnica Ivančna Gorica
Cesta II. Grupe odredov 17
1295 Ivančna Gorica
tel. št.: 787 81 21
sikovancna@gro.sik.si

Knjižnica je odprta vsak:
pon., tor., sre., pet. od 8. do 19. ure,
čet. od 11. do 19. ure,
sob. od 8. do 13. ure.

KRAJEVNE KNJIŽNICE

Odprte so ob četrtkih popoldne, in sicer:
Višnja Gora: od 13. do 15. ure (788 45 88)
Stična: od 13. do 15. ure (051 236 436)
Šentvid: od 16. do 18. ure (051 236 436)
Krka: od 16. do 18. ure (780 65 45)

IZŠLA JE PROGRAMSKA KNJIŽICA

za leto 2018. V njej so opisane naše dejavnosti za različne ciljne oz. starostne skupine. Ukvarjamo se s širjenjem bralne kulture in pismenosti, naše dejavnosti so zasnovane bibliopedagoško. Za predšolske in šolske otroke izvajamo ure pravljic s Palčkom Bralčkom, socialne ure ob knjigi, slovensko-angleške ure pravljic, ure s poučno knjigo, branje s tačkami, počitnice v knjižnici ipd. Za odrasle sta organizirana dva bralna kluba, ustvarjalne delavnice ob knjigi, literarni večeri, odprtja razstav ipd. Opisane so tudi dejavnosti za organizirane obiske, posebne ciljne skupine in knjižne praznike, možna sodelovanja z lokalno skupnostjo. Programsko knjižico dobite v knjižnici pri pultu, na dejavnosti se je treba prijaviti, vstopnin pa ni. Dogodkom lahko sledite tudi na spletni strani www.gro.sik.si. Skupaj širimo bralni virus.

PRIJAVA NA ZIMSKE POČITNICE V

KNJIŽNICI že poteka. Vabimo osnovnošolske otroke. Počitniške dejavnosti vedno potekajo tako, da združimo več naših modelov knjižne in knjižnične vzgoje. Socialne igre bodo tokrat ob poučni knjigi, čeprav pravljic tudi ne bo manjkalo. Potekale bodo vsak dan v tednu, od 19. do 23. februarja 2018, od 10. do 12. ure. Med dejavnostmi je kratek odmor s piškotki in malinovcem, pravljica je ob kamišibaju – namiznem gledališču. Skupna tema letošnjih zimskih po-

čitniških dejavnosti so poklici. Zabavno bo. Program je naslednji:

- ponedeljek, 19. 2. 2018: ZDRAVNIK, VETERINAR
- torek, 20. 2. 2018: MEHANIČAR
- sredo, 21. 2. 2018: ASTRONOM
- četrtek, 22. 2. 2018: CVETLIČAR
- petek, 23. 2. 2018: PLESALEC

Prijave so možne do zasedbe prostih mest pri izposojevalnem pultu ali na tel. št. 01/78-78-121.

KULTURNI PRAZNIK

smo obeležili z rojstvom nove knjige. Literarni večer je tokrat potekal s patrom Brankom Petauerjem. Stiški menih se nam je predstavil kot umetnik, fotograf in pisatelj. Izšla je namreč njegova nova, že deveta knjiga, z naslovom Puščavska vrtnica. Vse njegove knjige imajo bogoslužben oz. duhoven namen, z zadnjo knjigo pa je presegel ta okvir, saj je nastal pravi roman o tretjem stoletju na področju Sirije. Knjigo smo podrobneje predstavili širši javnosti – in pogledjte tudi vi - na portalu Dobreknjige.si. Seveda pa tudi sicer vabljeni k prebiranju portala in knjig. Želimo, da bi imela kulturni praznik in kultura v vsakdanjem življenju tudi kako uporabno vrednost. Predvsem nasproti primitivizmu in nehumanosti.

V času kulturnega praznika je v knjižnici še posebej povečan obisk vrtčevskih in šolskih skupin. Knjižničarji otroke obiskujemo tudi v krajevnih knjižnicah. Takole smo širili bralni virus na Krki. Berimo svojim otrokom, berimo na glas, naj nas večkrat opazujejo s knjigo v rokah, kupujemo in izposojamo si pravljice, pesmi, izštevance, basni, poučne knjige, otroške časopise, organiziramo si domače knjižnice, obiskujemo kulturne ustanove, učimo jih kulturnega vedenja. Vztrajno delo z otroki, bralna vzgoja je naložba, tudi v našo prihodnost.

Folklorna skupina Vidovo že 25 let z nami

Folklorna skupina Vidovo je praznovala 25-letnico delovanja. Ob tej priložnosti je v petek, 17. 11. 2017, priredila slovesno prireditev v Domu kulture v Šentvidu pri Stični, z naslovom »Jaz sem si pa nekaj zmislu«. Gledalcev, ki so napolnili našo dvorano, so se predstavile vse tri folklorne skupine: otroška, odrasla ter veteranska folklorna skupina. Z igro, petjem in plesom so predstavili zgodbo o mladeniču, ki se je hotel vključiti v krog moških, najti dekle na vasi, ter o vdovi, ki jo kasneje spozna, na koncu pa se jima rodi otrok. Končni del predstave je vključeval tudi podelitev Maroltovih priznanj in značk za večletno plesanje, sodelovanje in pomoč pri Folklorni skupini Vidovo, ki jih je podelila predsednica sveta JSKD Območne izpostave Ivančna Gorica, gospa Anica Čuček.

Predstava se je razpletla po načrtih, kar je dokazal tudi aplavz gledalcev ob koncu prireditve, po prireditvi pa se je druženje z obiskovalci nadaljevalo tudi ob skromni pogostitvi in kozarčku.

Jan Ahčin, FS Vidovo

»Obstaja pa ena pridna in utrjena čebela, taka je kranjska«*

Čebelarji družine Rothschutz z gradu Podsmreka pri Višnji Gori

Družina Rothschutz in čebelnjak na graščini
Nova vas pri Radečah (1856)

Oče Filip

Kje je oče Filip rojen ni poznano, ugiba se, da izvira iz okolice Dolenjskih Toplic. Spretno je ponaredil dokumente in si pridobil plemiško poreklo. Večino svojega življenja je preživel v Šleziji. Postal je častni doktor filozofije in častni član več znanstvenih družb. V zapisu Verein zur Hebung der Bienenzucht (1873) je podatek, da je bil docent za čebelarstvo na univerzi v Breslau. Leta 1835 se je poročil s plemkinjo Frideriko Petronelo Hungs. V prvem zakonu se je rodil (1836) kot edinorojenec Emil Rothschutz, ki je bil krščen kot baron. Leta 1856 je kupil graščino Nova vas pri Radečah. Napisal in objavil je prvi opis kranjske čebele in začel je s trgovino s čebelami. Po odkritju prevare s plemiškim poreklom je bil oče Filip v zaporu, kjer je leta 1889 naredil samomor.

Sin Emil Rothschutz

Emil Rot(h)schutz (Roschutz, Rožič) (v nadaljevanju R.), čebelar, veletrgovec s čebelami, je rojen 7. avgu-

sta 1836 v Aachenu. Po končanem študiju kmetijstva se je leta 1856 stalno naselil na Kranjskem, na očetovo graščino Nova vas pri Radečah na Dolenjskem, ki jo je sin Emil prevzel leta 1859. Istega leta se je poročil z grofico Antonijo Lichtenberg. Rodilo se jima je deset (12?) otrok. Leta 1866 se je družina preselila na grad Podsmreka pri Višnji Gori, ki ga je podedovala žena.

Emil Rothschutz je nadaljeval s trgovino s čebelami. Leta 1865 je postal redni član Kranjske kmetijske družbe in veliko je prispeval k pospeševanju slovenskega čebelarstva. Ustanovil je (1868) prvi Kranjski trgovski čebelnjak. Tako je na široko odprl trgovino s kranjskimi čebelami in čebelarstvo opremo ter prispeval k širjenju kranjske čebele v Evropi in svetu.

Dejaven je bil tudi kot umni kmetovalec. Bil je uspešen pridelovalec in izvoznik lanu, posebne sorte krompirja, odporne na krompirjevo gnilobo, poimenovan Rothschutzov krompir in novega načina pridelovanja boba. Njegov izum je tudi kravajec (droži, navadno v obliki hlebčkov) – kranjski kvašeni hlebčki. To je vrsta suhega kvašenega testa, ki je sestavljen iz vinske droži in prosene moke.

Skupaj z duhovnikom Josipom Jeričem in posestnikom ter odvetnikom dr. Razlagom je dal pobudo ter tudi soustanovil (1873) Kranjsko društvo za umno čebelarstvo, ki mu je predsedoval v letih 1873–1875. Z ustanovitvijo društva sta začeli izhajati reviji Slovenska čebela (1873–1882) in Die Krainer Biene (1873–1875), ki jo je urejeval. Izdelal je predlog in program za čebelarstvo šolo na gradu Podsmreka pri Višnji Gori (1873, 1874), kar pa ni uspelo. Sodeloval je s tujimi strokovnjaki na področju čebelarstva. Še posebej je pomembno njegovo sodelovanje z doc. čebelarstva dr. Pollmannom na kmetijski akademiji v Popelsdorfu, ki je dal leta 1875 kranjski čebeli znanstveno poimenovanje: APIS MELLIFICA CARNICA. Posredoval mu je kranjske čebele in tako prispeval k vpisu kranjske čebele v zoološko sistematiko medonosnih čebel (1879) – podvrsta Apis mellifera carnica, Pollmann 1879. Wiener Landwirtschaftliche Zeitung (1882) ga je uvrstil v dvorano časti (Ehrenhalle) zaslužnih za kmetijstvo na Avstro Ogrskem. Umril je 21. februarja 1909 v Podsmreki pri Višnji Gori, pokopan je na pokopališču pri farni cerkvi v Višnji Gori. Kje je njegov grob, se še vedno ugiba in išče.

Osmrtnica

belarsko šolo na gradu Podsmreka pri Višnji Gori (1873, 1874), kar pa ni uspelo. Sodeloval je s tujimi strokovnjaki na področju čebelarstva. Še posebej je pomembno njegovo sodelovanje z doc. čebelarstva dr. Pollmannom na kmetijski akademiji v Popelsdorfu, ki je dal leta 1875 kranjski čebeli znanstveno poimenovanje: APIS MELLIFICA CARNICA. Posredoval mu je kranjske čebele in tako prispeval k vpisu kranjske čebele v zoološko sistematiko medonosnih čebel (1879) – podvrsta Apis mellifera carnica, Pollmann 1879. Wiener Landwirtschaftliche Zeitung (1882) ga je uvrstil v dvorano časti (Ehrenhalle) zaslužnih za kmetijstvo na Avstro Ogrskem. Umril je 21. februarja 1909 v Podsmreki pri Višnji Gori, pokopan je na pokopališču pri farni cerkvi v Višnji Gori. Kje je njegov grob, se še vedno ugiba in išče.

Domnevni grob Emila Rothschutzja (foto: Andrej Šalehar)

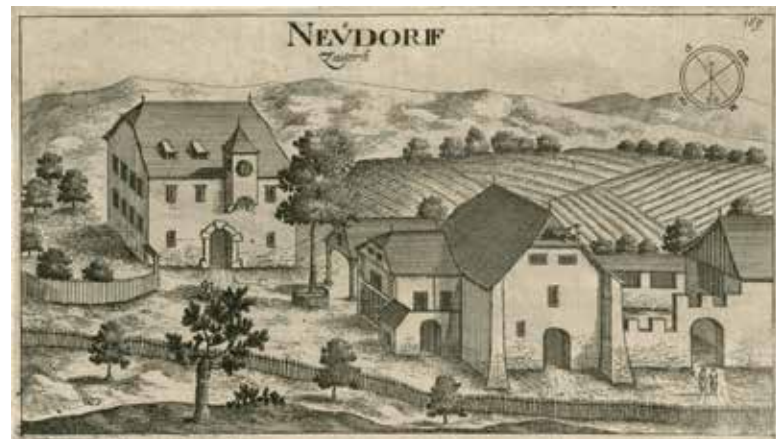
Leta 1856 je dr. Philip Rothschutz kupil graščino Zavrh v Dolah pri Litiji, poimenovana tudi Nova vas pri Radečah (Neudorf), kjer je bil tudi čebelnjak. Opazil je, da so te čebele po zunanosti in lastnostih drugačne od nemških, ki jih je poznal. V tedaj vodilni čebelarški reviji Bienenzeitung je leta 1857 objavil članek Aus Unterkrain (Z Dolenjske), kjer je te čebele opisal in jih ponudil nem-

škim čebelarjem. Uredništvo jo je v pripisu poimenovalo Die Krain'sche Biene (Kranjska čebela). To je prvi podrobni opis kranjske čebele.

*Odlomki iz knjige Kranjska čebela in čebelarji družine Rothschutz

zasl. prof. dr. Andrej Šalehar
Biotehniška fakulteta, Univerza v Ljubljani

(se nadaljuje)

Neudorf (Zavrh) (Valvasor 1679)

Naše kašče

Domoznanski krožek Univerze za tretje življenjsko obdobje v Ivančni Gorici je v šolskem letu 2016/2017 proučeval kašče v naši občini. Nekaj najzanimivejših primerkov te ljudske stavbne dediščine predstavljajo v našem glasilu.

Grajžarjeva kašča v Šentpavlu

Med zidanimi kaščami v naši občini je najbolj nenavadna Grajžarjeva v Šentpavlu. S ceste je ni težko prepoznati, z dvorišča pa je bolj podobna dvorcu. Tak videz ji daje arkadni hodnik, ki so ga prvotnemu poslopju prizidali kasneje, a ni znano, kdaj. Rojstno leto kašče 1868-69 pa je vgravirano v kletna in v kaščna vrata.

Podkleteno poslopje je večprostorsko. V kaščo vodijo stopnice navzgor na gank, od tam pa vrata na hodnik. Na levi strani hodnika je dejansko kašča, ki je največji prostor. Desno od hodnika sta dve bivalni sobi, ki sta bili včasih namenjeni služinčadi. Na koncu ganka je stranišče. Klet je dvoprostorska,

vsak prostor ima svoj vhod. V enem je danes vinska klet, v drugem shramba za različne stvari.

V kašči je deset velikih predalov in skrinja. Sprednje strani predalov so zgovorno knjigovodstvo. Na njih so zapisane vrste žita, ki so bile tu shranjene, namembnost žita (za seme ali za hrano) in količina žita v mernikih. Tudi gank je služil shranjevanju živil. Pod stropom so rante za sušenje mesnin, ob vhodu pa zanimiva kamnita posoda za mast. V zadnjem času pa je gank dobil povsem novo poslanstvo. Odkrili so ga organizatorji porok in nanj se prihajajo fotografirati mladoporočenci.

Knjigovodstvo na predalu

Posoda za mast

Tukaj se razgledujejo mladoporočenci

Razumljivo je, da je tako velika kašča potrebna samo veliki kmetiji. Poleg velikih površin svoje zemlje Medvedovi obdelujejo še najeto, saj imajo v najemu svojo nekdanjo zemljo, ki je bila po 2. svetovni vojni nacionalizirana. V Šentpavlu je še nekaj velikih kmetij. Domnevno so nastajale ob koncu 18. in v začetku 19. stoletja. Parcele gospostva bližnje graščine Grumlof je tedaj po zmernih cenah prodajal verski sklad. Ko je cesar Jožef II. razpustil samostane, je bil Grumlof namreč v lasti kostanjeviškega samostana.

Tatjana Kordiš

Naši Maistrovi borci

JANEZ POKOKAR – PAJŽBARJEV S PEŠČENIKA (8. 11. 1899–9. 3. 1974)

Večletna vojaška služba

Visokorasli kmečki fant s takratnega Peščenika še ni dočkal osemnajstega rojstnega dneva, ko ga je vojaški poziv 10. 3. 1917 že poklical braniti slavno, a takrat že hudo načeto avstro-ogrsko armado. Kaj so tedaj lahko pomenili nedorasli in vojaško povsem neuki mladeniči v nacionalno mešani vojski? Zgolj številke ali »kanonfuter«? Janezu je bila vojna sreča vendarle mila, da je večletno krvavo svatbo preživel brez omembe vrednih prask. Mladi vojaki so običajno najprej služili kot pomočniki nižjim častnikom in se usposabljali za pravo vojskovanje. Točnih podatkov o njegovem vojaškem gibanju v letu 1917 in 1918 nimamo, ohranjeno je le spominsko pričevanje, da naj bi bil udeležen tako na vzhodni fronti v Galiciji kot na zahodni, menda na Tirolskem in zanesljivo tudi na Blegošu. France Adamič zapisuje, da naj bi ga zaneslo celo na Francosko do Verduna, kar se ne zdi verjetno, ker se je tam velika bitka odvijala v letu 1916, ko Potokar še ni bil vpoklican.

Podoba razbite baterijske barake v Galiciji po ruskem obstreljevanju, 1917.

Iz njegovega lastnega zapisa izvemo, da se je Janez Potokar 6. ali 9. decembra 1918 vrnil domov in se že 19. 12. 1918 spet javil v avstrijski kasarni v Ljubljani. Zapisi so preskromni, da bi vedeli, ali se je odzval Maistrovi mobilizaciji za osvajanje Štajerske in Koroške, ki jo je general razglasil že novembra 1918, ali morda pozivu deželne vlade v Ljubljani. Sam pa je vendarle zapisal, da se je 1. 1. 1919 vključil v Maistrovo osvobodilno vojsko na Koroškem in služil v 5. poljski havbični bateriji pod poveljstvom komandirja Tomšeta vse do 15. 7. 1919. Kod je hodil in kaj je počel do koroškega plebiscita, ki je bil šele oktobra 1920, ni prav jasno. Zapisal je, da se je po plebiscitu moral odzvati še pozivu v jugoslovansko armado, ki ga je poklicala v srbski Negotin blizu Bolgarske in romunske meje. Služil je v 9. »pešadijskem puku«. Ja, že prva Jugoslavija je poskrbela za srbizacijo svoje armade in slovenske fante pošiljala čim dlje od domačih krajev. Priznali so mu vendarle skrajšan rok, glede na to, da je služil vojaški rok že tretjič.

Končno doma na kmetiji in v gostilni

Sredi leta 1920 se je po vseh odisejadah srečno vrnil domov k staršem. Mama je vodila gostilno ob spodnji višenjski cesti, imenovani »mala cesta« ki pelje naprej na Peščenik. Do leta 1928 je delal doma na kmetiji in kot natakar v gostilni. Dozorel je v močnega fanta, ki je v obcestni nekdanji furmanski gostilni,

v kateri je večkrat zavrelo v motnih glavah, moral delati red. V družini še krožijo zgodbe, da je večkrat moral koga odnesti tudi čez prag. V desetletju 1928–1938 je vodil gostilno z ženo Marijo, potem pa je prenehala delovati. Za tiste čase že zrel moški se je 28. 11. 1928 oženil z dekletom z Golega nad Igom. Imela sta štiri otroke: Ivico, Marjana, Staneta in Marijo. Živita le še Stane, rojen 1935, ki si je postavil novo hišo v neposredni bližini nekdanje gostilne, ki so jo porušili, in Marija, rojena leta 1943, ki živi v Ljubljani.

Janez Potokar po letu 1930

Janez Potokar okoli leta 1950

V dveh desetletjih po prvi svetovni vojni je bil Janez Potokar predvsem kmet in skromen gostilničar ter delaven in skrben družinski oče. Toda država ga ni pustila v miru in ga po njegovem osebnem pričevanju kar trikrat poklicala na orožne vaje. Ves čas je dobro sodeloval s Codellijevimi v bližnji graščini, kosil njihove travnike in pomagal pri delih na polju, v zameno za seno in pridelke. France Adamič, ki se je s Potokarjem osebno srečal, je zapisal, da se ukvarjal tudi s prevozništvom, predvsem naj bi prevažal žito in moko v nekdanji Baronov mlin. Družinsko pričevanje pravi, da se je kar temeljito ukvarjal z živino, predvsem s konji.

Druga svetovna vojna in mir

Druga svetovna vojna ga je zatekla doma. Po zapisu Franceta Adamiča naj bi bil nekaj časa v partizanski Cankarjevi brigadi, a so ga zaradi slabega zdravja poslali domov. Družina pa pričuje, da je bil predvsem aktivist, terenec, ki je v zaledju pomagal partizanom. Vsekakor se ni priključil vaškim stražam in kasneje domobranskim enotam, kar tudi sicer skoraj v celoti velja za Maistrove borce. Kot avstrijski vojak se je dobro priučil nemščine, zato se je lahko sproščeno pogovarjal z nemškimi vojaki in oficirji, ki so od jeseni 1943 obvladovali tudi t. i. Ljubljansko pokrajino. Ker je bila takrat tudi nemška vojska že zdesetkana in so vpoklicali tudi nezrele mladeniče in starejše moške, je Potokar srečal nekaj mož, ki so bili pravzaprav avstrijski Korošci. Z njimi je poznavalsko debatiral o slovenskih krajih, hišah in ljudeh na Koroškem, ki jih dobro poznal in svoje vojaščine iz Maistrovih časov. Ti so mu odkrito priznavali, da bi se težko znašli in odkrivali partizanska skrivališča, če jih o tem ne bi »dobrohotno« obveščali domačini.

Potokar okoli leta 1970.

Ker so mu nove oblasti zaupale, so Potokarja takoj po vojni vključile v nekakšno terensko službo za iskanje in zbiranje orožja, ki ga je bilo takrat še veliko. Tako se je le nekaj tednov po osvoboditvi (19. 6. 1945) zgodila nesreča, v kateri je izgubil življenje njegov sin, takrat še ne šestnajstletni Marjan. Pri lovljenju rib z doma predelano puško se je ta po nesreči sprožila, zgodila se je tragedija.

Pred domačo hišo po letu 1950. Žena Marija in hčerka Marija.

Fant se je ustrelil v glavo. Prva povojna leta je preživel družino s kmetovanjem, prvo redno zaposlitev pa je dobil leta 1961 v tedanji višnjegorski Iskri. Tu je delal do upokojitve leta 1973, čeprav zadnja leta že s težavo, ker je bil zaradi poškodbe prsnega koša v mladosti hud astmatik. Konec leta 1968 je Zveza prostovoljcev, borcev za severno mejo z razpisom povabila Maistrove borce, naj se priglasijo z ustreznimi dokazili in jim omogočila dodatek k pokojninam. Potokar je zbral ustrezno dokumentacijo in naslednjih nekaj let prejemal ta dodatek, ki je v letu 1972 v njegovem primeru znašal takratnih 600 dinarjev letno.

Pokojnino je užival le kratek čas, spomin in spoštovanje do njegovega prispevka v treh armadah pa bosta živela še naprej. Ohranjata ju družini njegovega sina Staneta in vnuka Marjana, ki sta vzorno uredili sicer skromno slikovno in pisno ostalino svojega očeta in deda.

Mihael Glavan

Viri:

- Slikovno in pisno dokumentacijsko gradivo družine Potokar, Višnja Gora, Gasilska cesta 10
- Ustno pričevanje družine Potokar, 5. 12. 2018

Pajžba leta 1975. Slika Štefana Horvata.

Ljudske pripovedke iz Dobrépolj, ljudska umetnost v Dobrépoljah

Naša nova knjiga v Domoznanski zbirki

Pozabe smo rešili še eno dragocenih del naše lokalne etnološke in slovstvene zgodovine. Ustvaril ga je Tone Ljubič (1908–1992), dobrepoljski učitelj, etnolog, slikar in risar ter zbiralec kulturne dediščine. Svoje delo je začel že leta 1929 v Zagradcu v naši občini, potem pa več kot celo desetletje nadaljeval v Dobrepolju, po vojni pa še drugje, predvsem v Ljubljani.

V Dobrepolju je aktivno podprl ambiciozen načrt župnika Mrkuna in prispeval pomemben avtorski delež že v prvih dveh knjižicah, ki sta vsebinsko usmerjeni h kmetijstvu, obrti in trgovini kot temeljnimi dejavnostim, s katerimi so se preživljali prebivalci dobrepoljske doline. Izdali smo jih kot tretjo knjigo v naši Domoznanski zbirki. Tone Ljubič je bil nadarjen in izurjen risar. Z močno intimno motivacijo in

poglobljenim opazovanjem ter preučevanjem človeka, narave in predmetnega sveta si je sistematično in vztrajno razvijal svoj prirojeni dar za risanje in postajal vse bolj spreten in učinkovit risar, slikar in tehnični

konstruktor. Ljubičeva celovita plemenita in kulturna osebnost se je napajala tudi iz umetnosti, ljudske in akademske, in oplajala predvsem dobrepoljske, a tudi številne druge šolarje v krajih in odrasle, kjer je desetletja poučeval in ravnateljaval. Po prvih dveh Mrkunovih knjižicah se je samostojno lotil folklorne slovnosti, ki je bilo tedaj še zelo živo v tistih krajih, in raziskovanja ljubiteljskega likovnega ustvarjanja, ki se je izkazovalo na vseh področjih življenja, od vsakdanjega orodja do krašenja oblačil, priprave praznične hrane do izdelkov umetne obrti pa vse do oblikovanja družinskega in širšega javnega prostora. Občutljiv je bil tudi za ljudsko in umetniško besedo, zato si je upal zbrati, zapisati, prirediti in objaviti folklorne pripovedi, čeprav mu je primanjkovalo strokovne izobrazbe na tem

področju, kar so mu očitali nekateri kritiki, ki pa niso pozabili pristaviti, da je otel pozabi številne dragocene bisere ljudske ustvarjalnosti. Še bolj uspešen je bil na likovnem področju. Že slovstveni folklori je dodal učinkovite ilustracijske dopolnitve, njegove natančne in tehnično dovršene risbe maškar, igrač, vezanim, poprtnika, okenskih mrež in vrat, poslikanega kmetijskega orodja in kuhinjske opreme pa so prave drobne mojstrovine. Etnologi ga zato še danes cenijo in upoštevajo njegovo delo za razvoj svoje stroke. Domoznanska zbirka naših treh občin s svojo osmo knjigo z veseljem in ponosom oživlja delo Antona Ljubiča in ga po več kot sedmih desetletjih v prenovljeni podobi predstavlja današnjim bralcem, ljubiteljem in strokovnjakom. V obsežnem razpravljalnem delu knjige dodaja-

mo sodobne strokovno-znanstvene osvetlitve Ljubičevega dela, ki so jih prispevali poznavalci. Bogato ilustrirana in lepo oblikovana knjiga je privlačna, vsebinsko zanimiva in celo ustvarjalno spodbudna. Berite Ljubičovo delo in se ob njem lotite tudi lastne ustvarjalnosti za dom, družino in bivalno okolje.

Mihael Glavan

FC Ivančna Gorica pogumno v boj za obstanek v 1. SFL

Trenutno v 1. slovenski futsal ligi vlada ligaški premor. V času, ko prebirate ta članek v Ljubljani že poteka evropsko prvenstvo, ki se ga udeležuje tudi slovenska reprezentanca. Upajmo, da bo uspešna.

Člani v 1. SFL bodo tako tekmovanja nadaljevali 9. februarja. Člane FC Ivančna Gorica čakajo še tri tekme, v katerih bodo poskušali dobiti še kakšno točko. Možnosti, da se izognejo 9. mestu in s tem dodatni tekmi za obstanek v 1. SFL z drugouvrščeno ekipo 2. SFL so majhne, a še obstajajo. Prvi trener ekipe Jože Gačnik pravi, da ekipa dobro trenira in meni, da so njihove možnosti v dodatni tekmi za obstanek, če do nje pride dobre. Pravi, da načrtuje za zaključek sezone tudi eno okrepitev. Sicer zaupa ekipi, ki je kar se tiče sestave standardna skozi celo letošnjo sezono. Omenil je še, da so z vodstva 1. SFL dobili pohvalo, da so glede finančnega poslovanja med najbolj discipliniranimi in urejenimi ekipami.

V svoji prvi sezoni se med »elito« na zahodu države dobro držijo tudi mladinci in kadeti. Tudi njih čakajo

še po dve oz. štiri tekme. Mladinci so v zadnjem krogu dokaj drago prodali svojo kožo, saj so v Škofji Loki z nepopolno ekipo izgubili proti trenutno prvouvrščeni ekipi lige FSK Stripy s 3:9. Trenutno zasedajo 7. mesto med devetimi ekipami, do 4. mesta, ki še vodi v play off pa jim manjkajo le štiri točke.

Kadeti trenutno zasedajo 6. mesto med sedmimi ekipami. Od začetka

sezone so lepo napredovali in gotovo bo naslednjo sezono tako kadetom kot mladincem lažje, saj so letos nabrali veliko novih izkušenj.

Slovenska futsal reprezentanca se je na EURU pomerila tudi s sosedi, Italijani.

Simon Bregar

Uspešno delo Košarkarskega kluba Ivančna Gorica

Preteklo leto je bilo za Košarkarski klub Ivančna Gorica zagotovo najuspešnejše do sedaj. Prvič v devetih letih obstoja kluba smo delovanje mladinskega pogona pripeljali do točke, ko na državnem prvenstvu nastopamo s prav vsemi možnimi selekcijami, od U-9 do članske ekipe. Eden od ciljev, ki smo si ga zadali ob ustanovitvi kluba, je tako na zelo dobri poti, da bo izpolnjen že v naslednji sezoni, torej, da člansko ekipo sestavljajo izključno doma vzgojeni košarkarji. Na to dejstvo smo zelo ponosni in nam daje motivacijo za delo v prihodnje. Veseli nas predvsem, da smo veliko postorili na prepoznavnosti in popularnosti košarke v širšem področju in ustvarjanju pogojev za kakovostno delo z mladimi.

Članska ekipa, ki je v vsakem klubu glavni nosilec dejavnosti, letos igra že svojo jubilejno deseto sezono v tekmovanjih pod okriljem Košarkarske zveze Slovenije. S tekmovanjem je pričela šele v mesecu novembru, saj je bila zaradi neparnega števila ekip v skupini v prvem kolu prosta. Letos se je ekipi pridružilo kar nekaj novih imen, ki dopolnjujejo jedro iz preteklih sezon, nekaj igralcev je z ekipo že od samega začetka, svoje mesto v ekipi pa si je priborilo tudi mladincev. V dosedanem delu tekmovanja v 4. slovenski košarkarski ligi je dosegla dva poraza in štiri zmage, najbolj odmevna je bila vsakakor zadnja v letu 2017, ko je na vročem gostovanju v Cerknici padla do tedaj nepremagana ekipa. Ekipa je v prvih dveh tekmah v letu 2018 premagala tudi Kočevje in Žiri, tako da za zanesljivo uvrstitev v boj za prvaka potrebuje še eno zmago, motivacije in borbe zanjo pa zagotovo ne bo manjkalo.

V odhajajočem letu smo bili zelo uspešni tudi pri projektu Šola košar-

ke, ki jo organiziramo na treh osnovnih šolah v naši občini; OŠ Šentvid, PŠ Zagradec in PŠ Višnja Gora, kjer vadbo obiskujejo tudi otroci iz OŠ Stična. Namenjena je vsem otrokom, ki želijo aktivno preživljati prosti čas, obenem pa se zabavati ob igranju košarke, kjer se poleg fizičnih in miselnih sposobnosti razvija tudi čut za timsko delo. Sestavni del programa so tudi turnirji Šole košarke, katerih glavni namen je druženje in zabava, obenem pa seveda priložnost, da otroci pokažejo, kako že obvladajo oranžno žogo. Zadnji turnir je bil tako na sporedu na začetku decembra v Višnji Gori. Udeležili so se ga otroci iz vseh šol, ki so se med seboj pomerili v štirih tekmah. Otroci so pokazali, da so se že veliko naučili ter da jih košarkarska igra zelo veseli, saj so se pri tem odlično zabavali, na koncu pa jih je obiskal Božiček.

Mladi nadobudneži s šole košarke so se takoj po začetku novega leta zbrali v ekipo cicibanov U-9 in odigrali prvi dve uradni tekmi pod okriljem Košarkarske zveze Slovenije. Patrik Horvat in Marjan Kralj, oba usposobljena trenerja, ki svoje delo opravljata zelo predano, sta sestavila krasno ekipo otrok z vseh štirih šol. Poleg igranja košarke ekipno

udejstvovanje za fante pomeni tudi spoznavanje novih prijateljev in dobro zabavo. Pri najmlajših košarkarjih je »tekma« sestavljena iz več iger, ki vključujejo nekatere košarkarske prvine in gibalne sposobnosti. Otroci se tako pomerijo v štafetnih igrah na različnih poligonih, katere morajo kar najhitreje premagati. Rezultat tekme je sestavljen iz treh štafetnih iger in košarkarske tekme, pri čemer je točkovanje prilagojeno, tako da zmagovalc posamezne četrtine prejme tri točke, poraženec pa eno. Končni rezultat v tej starostni kategoriji je tako drugotnega pomena, poudarek je na pridobivanju znanja in izkušenj ter gibalnemu razvoju otrok. Vseeno se lahko pohvalimo, da so fantje, v družbi vrstnikov iz Heliosa in KK Ljubljana, na svoji prvi tekmi zmagali!

Novi košarkarski zanesenjaki se nam lahko pridružite kadarkoli, saj delo poteka sistematično, naši trenerji pa poskrbijo, da je vadba zanimiva prav za vse. Za informacije smo vam vseskozi na voljo na naslovu info@kkivanca.si, na spletni strani www.kkivanca.si, pa si lahko več preberete o delovanju, rezultatih in ostalih aktivnostih v klubu.

Jernej Strnad,
KK Ivančna Gorica

Dogajanje v SSK Ivančna Gorica

Smo mlad klub, ki je »skočil« v tretje leto delovanja, odkar so se pogumni otroci iz naše občine prvič preizkusili na »velikanki« na Polževem.

Začelo se je takole: medtem ko se je nekaj otrok pridno ogrevalo ob vznožju smučišča, sta trenerja s pomočjo nekaj staršev na hitro skonstruirala prvo skakalnico. Dve lopati, nekaj parov rok in naša zgodba se je začela. Prav vsi otroci so se pogumno spuščali po zaletišču in skušali doseči svoj prvi osebni rekord. Zaradi privajanja na skakalno opremo seveda padcev ni manjkalo, rekord »letalnice« pa je na koncu znašal 350 cm.

Na začetku je v klubu treniralo 14 otrok, do danes pa se je število prepolovilo, kar je povsem običajno za ta šport. Ostanje najbolj marljivi in najpogumnejši. Starost otrok v klubu se giblje med 5 in 11 let. Tudi v prihodnje je strategija in vizija kluba vzgajati in trenirati otroke stare med 5 in 14 let ter jih pripraviti na prehod v večje klube, ki nato s potrebno infrastrukturo in pogoji dela poskrbijo za nadaljnji razvoj športnika. Iz našega kluba sta v ljubljanski klub Ilirija tako že prestopila Jaka Hočevar in Valter Germ (oba letnik 2004). Pod strokovnim vodstvom trenerjev Jureta Mehleta, Tomaža Verbajsa in Alojza Verbajsa sta se omenjena skakalca pridno kalila v domačem klubu in se letos uspešno vključila v nov klub. Naj omenim, da sta osebni rekord s Polževega že presešla za več kot 50 metrov.

Preostali pogumni skakalci pridno in motivirano trenirajo dva ali trikrat tedensko v telovadnici OŠ Višnja Gora ter na skakalnicah po vsej Sloveniji. V pretekli sezoni se z največjim ponosom že lahko pohvalimo s prvimi stopničkami. Tretje mesto v kategoriji dečkov do 10 let je na tekmovanju za Pokal Cockta dosegel Lovro Hočevar s skokoma, dolgima 21 m in 21,5 m. Uspeh sta dopolnili naši »vražji« Dolenjki Manca Kavšek s 5. mestom in Maja Šmid s 6. mestom. Prav tako se je za klub uspešno boril takrat naš najmlajši skakalec Anže Tratar. Pred kratkim se je klubu pridružil še perspektivni Urban Glavan, ki že pridno trenira in nabira izkušnje.

Otroci tudi na začetku letošnje sezone nabirajo kondicijo, krepijo moč in eksplozivnost, saj jih že v kratkem čakajo prva tekmovanja. Na vseh področjih iz meseca v mesec očitno napredujejo in se razvijajo v prave skakalce. V teh treh letih smo postali prava mala skakalna družinica.

Edini in največji problem v klubu pa nam predstavlja oddaljenost skakalnic. Najbližji skakalni center je v Ljubljani, kjer naši skakalci opravijo največ skokov. Res, da je Ljubljana relativno blizu, pa vendar prevoz na treninge zahteva predvsem dobro organiziranost skrbnih staršev, ki otroke prevažajo na skakalnice. Izguba dragocenega časa in goriva seveda klubu predstavlja dodatne stroške. Z velikim optimizmom se v klubu nadejamo čimprej šnje izgradnje skakalnega centra na bližnjem Polževem, ki se sicer zaradi visokih ponudb s strani morebitnih izvajalcev precej zatika. Veseli smo naklonjenosti in vneme Občine Ivančna Gorica za izvedbo omenjenega projekta, ki bi našemu klubu omogočil boljše pogoje dela ter predvsem zmanjšal stroške. Upajmo, da bodo stvari šle v pravo smer in bodo naši otroci lahko kmalu trenirali na »domačem« bregu.

Tomaž Hočevar, predsednik kluba

Namizni tenis na Krki

Začetek leta v medobčinski ligi pomeni tudi začetek nove sezone. Vse se začne znova, enako ostaja že kar nekaj let le to, da naslov prvakov še naprej brani ekipa Krka I z Jožetom Kozincem na čelu. Vsako leto se zdi, da gre bolj na tesno in da »Srečko« ni dovolj, da je potrebno še veliko znanja in truda. Druga ekipa ŠD Krka bo lansko drugo mesto branila brez kapetana in motivatorja Bojana Kuhlja. Bojan Kuhelj se, po osvojenem drugem mestu v ligi in prvem mestu na pokalnem tekmovanju, tako poslavlja v velikem slogu in se seli nazaj v ekipo Stične. Hvala Bojan za tvoj doprinos h krškemu namiznemu tenisu in še veliko uspehov v nadaljnji karieri. Začenja pa se tudi drugi del tekmovanja v ljubljanski ligi, kjer bo prva ekipa, kot vse kaže, do konca sezone igrala brez letošnje okrepitve Smrekarja. Tako KGG I kot ekipa KGG II se

bosta še naprej borili za obstanek v ligi za razliko od tretje ekipe, ki je še brez poraza prva v peti ligi, kjer se upa na končni preboj v četrto ligo. V ligo višje sicer vodita prvi dve mesti, katerima pa je ekipa Jožeta Kozinca že zelo blizu.

Bojan Vokal, ŠD Krka

Novoletne zaobljube - po novem letu vse drugače bo!

Ne valimo krivdo za svoj neuspeh na druge (sošolca, starše, sodelavca, učitelja, šefa, trenerja ...) Vzemimo začetek leta kot naš nov notranji izziv in se vprašajmo: Kaj lahko jaz naredim za svojo notranjo srečo, boljše počutje, ambicioznejše cilje? Na našem plakatu za vpis je rek: Skrivnost sreče je svoboda in skrivnost sreče je pogum! Bodimo pogumni in se spoprimimo za začetek aktivno s svojim telesom tako, da se aktivno vključimo v dejavnost, ki bo od nas zahtevala disciplino, red, pozornost, vztrajnost ... Prav preko dela na svojem telesu se na začetku povečuje fizični nivo osebnostnega razvoja, v nadaljevanju in učenju zahtevnejših borilnih gibov in dihanja pa tudi čustveni in duhovni nivo. Če spremenimo stanje svoje zavesti (na primer iz potrnosti in nezaupanja) v pozitivno (v radost, hrepenenje, srečo in zaupanje vase), se bodo spremenila naša dejanja in s tem tudi končni rezultat. Fizična drža in miselno stanje sta med seboj tesno povezana. S spremembo fizične drža telesa spremenimo tudi splošno stanje misli. Le sedem odstotkov sporočil namreč zaznamo preko besed, osemindeset odstotkov preko barve glasu, kar petinpetdeset pa preko govornice telesa. Tak začetek leta se bo kmalu obrestoval, saj se boste veliko lažje sprijeli tudi z ostalimi življenjskimi tegobami vsakdanjega dne. Šport (največkrat) ni dejavnost, s katero se bo mladostnik preživljal, je pa pot do tja. Mnogi se prav preko športa naučijo samostojnosti, discipline, trdega dela, samozavesti, sodelovanja in seveda vztrajnosti. To pa so še, kako potrebne vrednote za realiziranje osebnih-življenjskih ciljev. Sankukai karate v našem klubu poučujemo kot večino, v kateri se lahko urimo in mojstrimo celo življenje. Od svojih starejših članov zato ne zahtevamo tolikšne eksplozivno-

sti, visokih udarcev in moči kot od mlajših. Poudarek je na pravilni in lepi drža telesa, pravilnem izvajanju borilnih tehnik, pravilnem dihanju in učenju pozornosti pri izvajanju posameznih borilnih elementov. Vabimo vse, ki ste že bili naši člani in ste zaradi drugih obveznosti v življenju prekinili stik s športom, da se nam pridružite v članskih ali veteranskih vrstah, kajti v letu 2017 smo praznovali 40-letnico delovanja. Nastopajoča ekipa, ki je atraktivno popestrila slavnostni zaključek na prireditvi Športnik leta 2017 V mesecu februarju vabimo k vpisu vse, ki vas zanima ta prečudovita večina, kjer ni starostnih omejitev. Potreben je le začetni pogum, želja in veselje do gibanja, kajti SANKUKAI KARATE treningi so prilagojeni posamezni starostni kategoriji, so primerni za moški in seveda tudi ženski del populacije. Treningi potekajo v naslednjih skupinah:

- cicibani (5-7 let) - 1x tedensko (OŠ Stična v Ivančni Gorici, PŠ Zagradec),
- otroci (7-14 let) - 2x-3x tedensko (OŠ Stična v Ivančni Gorici, OŠ Šentvid, PŠ Zagradec),
- mladina (14-18 let)- 2x-4x tedensko (OŠ Stična v Ivančni Go-

- rici),
- člani (od 18 let dalje) - 2x-3x tedensko (OŠ Stična v Ivančni Gorici),
- veterani (nad 40 let) - 1x-2x tedensko (OŠ Ivančna Gorica).

Karate klub Ivančna Gorica ima 40 letne izkušnje na področju treniranja karateja. Vsi treningi se odvijajo pod vodstvom izkušenih trenerjev z licenco SKZS, pod vodstvom tehničnega mentorja g. Vlado Paradižnik - 5 dan.

Vpis poteka prav te dni v telovadnicah:

- OŠ Stična, Cesta občine Hirschaid 1; Ivančna Gorica - ob torkih in četrtek ob 18.00,
- OŠ Stična, Cesta občine Hirschaid 1; Ivančna Gorica - ob sredo ob 17.00 - cicibani,
- OŠ Šentvid - sredo in petek ob 14.00 - osnovnošolci,
- PŠ Zagradec - torek in četrtek ob 18.00 - cicibani in osnovnošolci.

Vse dodatne informacije dobite na naši internetni strani <http://www.sankukai-karate.info/>.

Jože Kastelic 2. DAN, trener SANKUKAI KARATEJA

Na polaganju za višji pas vedno več učencev

December je bil za Taekwondo klub Kang vnovič zelo uspešen mesec. Z izpitom za višji pas in božično zabavo smo zaključili letošnje leto. Za polaganje višjega pasu se je odločilo 72 Kangovcev, kar je rekordno število. Lanski december jih je bilo na polaganju 55. Letos smo prvič uvedli črtice za beli pas. Za ta sistem, ki ga v karateju in judu že delajo, smo se odločili zato, da mlajšim otrokom, ki jih imamo vsako leto več, olajšamo pot do višjih pasov. Dva učenca sta bila iz vrta in sta naredila prvo stopnjo. 20 učencev je polagalo I. beli pas, 9 učencev je opravilo izpit za višji beli pas, po 11 učencev za rumeni in višji rumeni pas, 4 za zeleni pas, 7 za višji zeleni pas, 4 za modri pas, 3 za rdeči pas in 1 za višji rdeči pas. Dogodek je potekal pod budnim očesom strokovne komisije, ki so jo sestavljali glavni trener Tomaž Zakrajšek in trenerji Renata Mavrič, Lovro Ulcej in Timotej Todič. Trener Aleš Tekavčič je dogodek fotografiral.

Kandidati za višje pasove so se pod vodstvom trenerja Timoteja Todiča najprej ogreli in opravili raztezanje. Vsi učenci so predstavili ročne in nožne tehnike pri udarcih in obrambah v dveh različnih položajih. Nato so izvajali forme, kjer se učenec bori proti namišljenemu nasprotniku in pri tem uporablja osnovne tehnike v različnih položajih. Trenerja Lovro Ulcej in Timotej Todič sta preverjala učence, ki so opravljali izpit za I. beli, višji beli in za rumeni pas. Učenci so predstavili začetek prve oziroma celotno prvo formo. Trenerja Tomaž Zakrajšek in Renata Mavrič sta preverjala učence, ki so opravljali izpit za višje pasove. Po predstavitvi form so taekwondoisti od zelenega pasu navzgor demonstrirali napad na en korak, kar pomeni, da se taekwondoist brani pri napadu nasprotnika. Sledil je vrhunec polaganja, to je razbijanje desk. Na koncu je bilo preverjanje znanja osnovnih besednih izrazov v taekwondoju, kar so učenci odlično obvladali. Kdor je bil pri vseh vajah uspešen, je opravil izpit in prejel diplomu. Na koncu so se vsi prisotni skupinsko fotografirali.

Izjava glavnega trenerja: »Opažamo, da tudi članstvo v klubu iz leta v leto raste. Na rastoče članstvo smo zelo ponosni, saj nam kaže, da smo na pravi poti. Ker imamo vsako leto na polaganju težave v prikazanju tehnike (forme), smo se v klubu odločili, da naši črni pasovi med treningom pomagajo učencem pri tehniki. Prednosti takšnega treninga so se na polaganju takoj opazile. Vesel sem, da je bilo polaganje na visokem nivoju in da so bili vsi učenci uspešni. Tudi božična zabava je bila uspešna. Zelo sem ponosen, da so pri dogodku pomagali trenerji in starši.«

Na božični zabavi so se Kangovci lahko posladkali z rogljički in pijačo. Gašper Kastelic je igral harmoniko. Tristan Maj Udovič Bes in mama sta zadržala na violi. Tekmovalna ekipa je predstavila igro, ki jo je sestavila Ina Stojanovič. Nad igro so bili vsi otroci zelo navdušeni.

Nato je prišel Božiček in podelil vsem učencem klubske majčke in vstopnice za kopalnice. Najboljši tekmovalci so dobili priznanja: mlada kadetinja Lorena Zabukovec, mlajši kadet Tevž Nemanič, kadetinja Neža Berden, kadet Žan Zupančič, mladinka Tija Dobrič, mladinec Kenan Husejinović, članica Renata Mavrič in član Timotej Todič. Plakete Taekwondo kluba Kang so dobili Pekarna Pečjak, DHC računalniško mesto, Mestno kopalnice Višnja Gora in Mizarstvo Rogelj.

Darja Podpečnik

BADMINTON

Anja Jordan zmagovalka mednarodnega mladinskega turnirja Forza Cup 2018

Medvode so pretekli tekmovalni konec tedna, ki se je, na veliko navdušenje vseh nastopajočih šolarjev, začel že v petek dopoldne, gostile 9. mladinsko mednarodno prvenstvo Forza Cup, kjer so loparje prekrizali prvi lovci na odličja in mednarodno badmintonsko slavo. Badminton klub Ljubljana je letos medvoški parket napadel s precej številčno zasedbo, med katero naj za naše bralce izpostavimo le Stičanko Anjo Jordan, ki je spet pokazala največ tekmovalne koncentracije in znanja ter se tako v svoji kategoriji povzpela do najvišjega mesta. Anja Jordan, katere krivulja tekmovalne forme se letos (po pričakovanjih) z vsakim mesecem strmo vzpenja, je tokrat fokusirala vso

Nepremagljivi Anji Jordan je uspelo pomesti z vso mednarodno konkurenco.

svojo tekmovalno energijo v močan badmintonski juriš in brez izgubljenega seta pokosila mednarodno konkurenco na letošnjem turnirju. V polfinalu je proti Anji klonila Bolgarka Mihaela Cepisheva, v finalu pa pravega odgovora na Anjino

ostro napadalno igro preprosto ni našla Čehinja Lucie Metzova. Tako je naša borbena Anja Jordan postala edina slovenska zmagovalka letošnjega Forza Cup! Bravo Anja! trener Matjaž Sketelj,

Badminton klub Ljubljana

Brušenje badmintonske forme na medvoškem parketu.

*Zemlja skupno je pribežališče
in poslednji cilj nas vseh je mir.*

V SPOMIN

JOŽEFA MOSTAR

iz Bukovice
(1932–2008)

Sredi januarja pred desetimi leti je našla svoj mir naša mami in mama.

Hvaležni smo ji za vse, kar nam je dala in žrtvovala v svojem življenju za našo srečo.

Hvala tudi vsem, ki skupaj z nami ohranjate spomin nanjo.

Njeni domači

*Nekdo me spremlja,
ko zora zarana
naznani nov dan.
Nekdo, ki ga ni,
pa vendar v srcu
mojem za vedno živi.*

V SPOMIN

Minilo je leto, odkar nas je zapustil dragi mož, oče, dedek in tast

BRANKO JANČIČ

Neizmerno te pogrešamo.

Tvoji Olga, Maja, Lejla, Lana in Miha

*Kogar imaš rad,
nikoli ne umre.*

Le daleč, daleč je ...

V SPOMIN

JANEZ BREGAR ml.

Stehanja vas 14
(1988–2008)

Minilo je že deseto leto, odkar smo se poslovili od tebe. Hvala vsem, ki z lepo mislijo postojite ob njegovem grobu in prižigate svečke njemu v spomin.

Njegovi najbližji

*Ni smrt tisto, kar nas loči
in življenje ni, kar družijo nas.
So vezi močnejše –
brez pomena zanje
so razdalje, kraj in čas.*

ZAHVALA

V 91. letu starosti je svojo pot sklenila

ROZALIJA SMREKAR

(20. 4. 1927–26. 12. 2017)
z Bojanjega Vrha 5

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sovaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovane sveče in cvetje, darove za v dober namen in svete maše.

Iskreno se zahvaljujemo duhovniku Dejanu Pavlinu in pogrebniemu zavodu Perpar za lepo opravljen poslovilni obred, ter pevcem za zapete pesmi. Zahvaljujemo se tudi gospe Anici Bregar za besede slovesa.

Še enkrat zahvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, ste jo imeli radi in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

*Pomlad bo na tvoj
vrt prišla in čakala,
da prideš ti.
In sedla bo na rožni
vrt in jokala, ker te ni.*

(S. Gregorič)

ZAHVALA

Življenjsko pot je sklenila in se poslovila od nas

BERNARDA MARKON

Bločenova Nada iz Velikih Češnjic

Na njeno pot v večnost smo jo pospremili v sredo, 20. decembra. Težko je pozabiti človeka, ki ti je drag, še težje izgubiti ga za večno.

Lepo se zahvaljujemo vsem, ki ste nam bili v boleči preizkušnji v oporo, nam izrazili sočutje in bližino. Stali ste nam ob strani sorodniki, prijatelji, sosede, znanci, društva. Najlepša hvala pevkam ŽPZ Harmonija Ivančna Gorica. Vsaka vaša pozornost bo ostala v srcu in nam lajšala njen zemeljski odhod.

Posebna hvala ZD Ivančna Gorica, g. župniku Izidorju Grošelju za lepo opravljen obred, gospe Dragici Kastelic za govor, pevcem MPZ Prijatelji za zapete pesmi in pogrebni službi Perpar za vso organizacijo.

Hvala vsem, ki ste jo v tako lepem številu pospremili v njen poslednji dan.

Vsi njeni

*V vsej nemi bolečini
srce še ni dojelo,
da te nebo je vzelo,
najdražji in edini.*

ZAHVALA

Za vedno je zaspal mož, ati, dedi in brat

JOŽE MARINČIČ

Čagošče
(1945–2017)

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, "Nedeljskim kofetkarjem", društvu upokojencev, bivšim sodelavcem Pošte Škofljica, gostilni Pri Japu in vsem drugim za izrečeno sožalje, oporo, podarjene sveče, cvetje, darove v dober namen in svete maše ter ostale darove. Hvala duhovniku Izidorju Grošelju, pevcem, govorcem za ganljive besede, pogrebniemu zavodu Perpar in gasilcem za vso pomoč in lepo zadnje slovo.

Hvala vsem, ki ste prepoznali njegovo dobroto in mu na kakršenkoli način izkazali hvaležnost in spoštovanje.

Njegovi najbližji

*Ljubila si zemljo,
ljubila družino in dom,
a v tihem zimskem dnevu
odšla si v večni dom.*

ZAHVALA

ANA NOVAK

(2. 12. 1931–19. 12. 2017)
po domače Andrejčeva
Spodnje Brezovo 12

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, stisk rok, darovane sveče in svete maše.

Hvala g. župniku za sočutno opravljen sveto mašo, hvala pevcem cerkvenega pevskega zbora. Zahvala tudi delavcem ZD Ivančna Gorica in pogrebniemu zavodu Perpar.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti in jo ohranjate v lepem spominu.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta, dedka in pradedka

ALOJZIJA PETRA STRUNA

iz Šentjurja 19
(26. 5. 1939–13. 12. 2017)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem in sosedom, ki ste nam v težkih trenutkih izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče ter za svete maše. Hvala g. župniku Janezu za lep poslovilni obred.

Hvala pevcem in pogrebniemu zavodu Perpar. Hvala vsem, ki sta ga pospremili na zadnji poti in ga ohranjate v lepem spominu.

Vsi njegovi

ZAHVALA

*Kakor tiho in mirno je živela, tako
se je tudi v sobotnem jutru, na
praznik svetih treh kraljev, poslovila
od nas naša draga*

MARIJA HOČEVAR, roj. Marolt

(10. 5. 1930–6. 1. 2018)

po domače Vrežgova teta Mima iz Velikih Les pri Krki.

Radi bi se zahvalili vsem sorodnikom, prijateljem, vaščanom in znancem za izrečena sožalja, cvetje, sveče, darovane maše ter darove za novo župnišče. Gospodu župniku za lepo opravljen obred, molitve in obiske na domu, vsem, ki ste jo obiskovali na njenem domu in se je spominjate v molitvi, gospe Ireni Slana za lep poslovilni govor, pevcem za lepo zapete pesmi, trobentaču za zaigrano tišino, osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica, posebno zdravnici Katarini Žirovnik-Kuster, pogrebniemu zavodu Perpar in vsem, ki ste našo teto Mimo pospremili na njeni zadnji poti. Ohranite jo v lepem spominu.

Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala in naj vam Bog plača z duhovnimi darovi.

Žaljuči vsi njeni

*In tvoje srce je obstalo,
utihnil je korak,
otrpnile so tudi roke,
ki so znale objeti, dajati, deliti ...*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše mame, babice in prababice

JOŽEFE CELARC

(1924–2017)

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom in vaščanom, sorodnikom in prijateljem, sodelavcem, ki ste nam ob nenadomestljivi izgubi stali ob strani, izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče. Hvala govornikom ter p. Avguštinu in Perparjevim.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

*Bil je čas, ko si šel med nas,
Sedaj je čas, ko si odšel od nas,
a ostal boš v nas.*

ZAHVALA

V 57. letu starosti se je poslovil od nas

DANIEL CEGLAR

(18. 3. 1961–29. 12. 2017)

z Lučarjevega Kala

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, darove v dober namen, svete maše in molitve v vežici. Posebna zahvala g. župniku Izidorju Grošlju za lepe besede in darovanje maš, ga. Albinu Podobnik za govor ob slovesu, vsem vaščanom Lučarjevega Kala za zadnji poklon, pevcem za čutno odpete pesmi, trobentaču za zaigrano Tišino, pogrebniemu zavodu za organizacijo pogreba in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi žalujoči

ZAHVALA

*Veseli s teboj smo živeli,
žalostni ko te več ni,
toplina med nami ostaja,
v srcu spomini in tvoje sledi.*

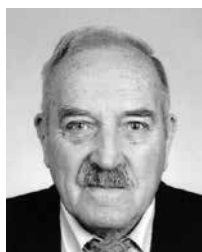
MARIJA ZALETELJ

(16. 2. 1926–3. 1. 2018)

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem za darovano cvetje, sveče in izročeno sožalje.

Najlepša hvala g. župniku Dejanu Pavlinu za lepo opravljen obred, predstavniku DU Ivančna Gorica za lepe poslovilne besede, pevcem cerkvenega zbora Krka in pogrebniemu zavodu Perpar.

Vsi njeni

*Samo to še opravi,
samo to še postavim,
potem se pa spočijem
in umirim.*

(T. Kuntner)

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega očija

ANTONA RUSA

(26. 1. 1937–9. 1. 2018)

po domače Kraševega Toneta iz Velikih Pec

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga cenili in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče, svete maše in darove za dober namen. Hvala gospodu župniku Izidorju Grošlju za lepo opravljen obred in Društvu upokojencev Šentvid pri Stični za poslovilni govor. Posebna zahvala družinama Petan in Mihelič za vso pomoč in tolažbo.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob mnogo prerani izgubi dragega moža, očeta, sina, dedka, brata, zeta in prijatelja

BOGDANA BARLETA

(19. 12. 1958–30. 11. 2017)

se iskreno zahvaljujemo za nesebično pomoč, darovane sveče, cvetje in izrečene besede vsem sorodnikom, vaščanom, tovarni Iskra, Helios, VVO Kamnik. Posebna zahvala velja družinam Praznik, Lampret, Grandovec in Bogdanovim prijateljem ter bifeju Gasilček. Zahvala tudi osebju Splošne bolnišnice Novo mesto, Zdravstvenemu domu Ivančna Gorica, pevcem, izvajalcu tišine ter gospodu župniku za lepo opravljen obred. Hvala vsem in vsakemu posebej.

Vsi njegovi

*O, kako boli,
ker te nič več ni.
In ob trpki bolečini
ostali bodo le spomini.*

ZAHVALA

Ob izgubi moje žene

PAVLE DRAB

iz Radohove vasi

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in vsem, ki so mi stali ob strani v najtežjih dneh mojega življenja in pospremili mojo ženo Pavlo na njeni zadnji poti. Zahvala vsem, ki ste mi izrekli sožalje, prinesli cvetje, sveče in mi bili kakršnokoli v podporo in pomoč. Hvala gospodu župniku za odziv, ko so se ženi iztekali zadnji dnevi življenja in je ob smrti opravil poslovilni obred. Hvala pogrebem Perpar, pevcem za zapete pesmi, izvajalcu »Tišine«. Govorniku Matjažu Marinčku za poslovilni govor in vsem, ki ste kakorkoli sočustvovali z mojo bolečino ob izgubi ljubljene žene. Ohranimo jo v lepem spominu.

Mož Toni

*Nič več ne boli,
zaprla trudne si oči.*

ZAHVALA

ANA MARKELJ, roj. VIDIC

po domače Markljeva
(22. 4. 1940–7. 12. 2017)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in sosedom za izrečeno sožalje, darovane sveče in svete maše. Hvala pevcem, pogrebniemu zavodu Perpar ter gospodu župniku Izidorju Grošlju za lepo opravljen obred, ter vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči vsi njeni

CENIK OGLASOV IN POGOJI OGLAŠEVANJA V OBČINSKEM GLASILU KLASJE

KOMERCIALNI OGLASI:

VELIKOST OGLASA	CENA (EUR)
(glede na format časopisa A3)	brez DDV
cela stran 271 x 374 mm	440,66
polovica strani 271 x 184 mm	276,33
četrtina strani 160 x 155 mm	144,46
osmina strani 106 x 150 ali 161 x 95 mm	106,03
šestnajstina strani 106 x 70 ali 51 x 140 mm	61,05
»vizitka« 51 mm x 35 mm	31,51
NASLOVNICA* 65 x 31 mm	63,02

* Oglasni prostor na naslovnici je omejen in je na razpolago do zakup.

- Za večkratno oglaševanje se naročniku prizna popust. Za prvo objavo velja osnovna cena, vsaka nadaljnja objava oglasa je cenejša za 5 % od osnovne cene, do največ 30 %. Za 6 ali več objav se avtomatično upošteva 30 % popust pri vsaki objavi.
- Oglaševalec mora pred objavo posredovati podpisano in žigosano naročilnico, iz katere je razvidno število objav in dimenzije oglasa. Podlaga za izstavitve računa je naročilnica, v primeru naročila šest oz. več objav pa se sklone pogodba o oglaševanju.
- Uredništvo si pridržuje pravico do prilagajanja dimenzij oglasov, ker včasih to zahteva tehnična izvedba postavitve člankov in oglasov v časopisu.
- Izdelane oglase sprejemamo v digitalni obliki, bodisi po elek-

tronski pošti ali na ostalih digitalnih nosilcih (CD, USB ...).

5. Informacije: (01) 781 21 30, urednistvo@klasje.net

MALI OGLASI:

Mali oglasi so brezplačni in so namenjeni le fizičnim osebam. Uredništvo si pridržuje pravico skrajšanja malega oglasa in spremembe teksta brez obvestila naročnika, če je to zaradi prostorske omejenosti potrebno. Pridržuje si pravico, da zaradi zakonskih obveznosti ne objavi oglasov, ki oglašujejo storitvene dejavnosti.

ZAHVALE:

Fizične osebe lahko objavijo zahvalo ob smrti svojcev, velikosti cca. 100 cm². Zahvala lahko obsega največ 100 besed (cca. 600 znakov) + fotografija. Cena je 13,77 EUR + DDV. Zahvala se lahko odda in plača v sprejemni pisarni občine ali po elektronski pošti.

Tehnični podatki:

Naklada: 6.150 izvodov, časopis prejema vsa gospodinjstva v občini Ivančna Gorica brezplačno
Format: A3, prepognjen na A4
Tisk: barvni
Izid: do 10 števil letno
Rok za oddajo materialov: po dogovoru

Ivančna Gorica, februar 2018

NAGRADNA KRIŽANKA

	AVTOR MARKO BOKALIČ	NEREALNA PREDSTAVA SLEPILO	NAŠE MINISTRSTVO ZA OBRAMBO	KRAJANI ARTIČ	JEKLEN PREDALJI OMARICA ZA HRAMBO DENARJA IN DRAGOCENOSTI	STRAN NEBA	IZŠLO TISKANO DELO, IZDAJA	ENOTA ZA GLASNOST
	IGRALKA THURMAN				NAŠ TV VODITELJ (PETER)			
	PODVODNI IZSTRELEK							
	KRAJ PRI AJDOVŠČINI RODO-SLOVJE							KOS JEDILNEGA PRIBORA
	CEBELJA PAŠA (STARINSKO)		NAŠ NEKD. KOLEŠAR (PRIMOŽ)		JAPONSKI PRENOSNIK			
	STAROGRŠKI KIPAR					JAN OBLAK		
	KOZJI GLAS		JAZ, TI, ?		ZALIV TIRENSK. MORJA V J. ITALIJI	NERESNICA FRANCOŠKI MODNI KREATOR (CHRISTIAN)		
	POLKROŽEN, OBOKAN STRANSKI PROSTOR V CERKVI						POJAV PRI VSIJENEM NIHANJU, SONIHANJE	SREDOZEM. RASTLINA Z BODICASTIMI LISTI
	KRUŠNO ŽITO							
	DEBEL ZAGARSKI IZDELEK VRANJI SAMEC					RIBJE JAJČECE		
	OGRAJEN PROSTOR ZA ŽIVINO OB PASTIRSKI KOČI							
	GRAFIČNO OBLIKOVANJE MATEVŽ BOKALIČ	MEHKA MAZAVA SNOV	GNUM, OGABA	DEL TELES V SKLEPU PLANŠAR		BIOLOŠKA SKUPINA ČOVŠTVA		
	URADNO JAVNO SPOROČILO ALI VOŠČILO DRŽAVNIKA					JAJČECA UŠI	ZVOK DOLGOČNE VISINE LITERARNO DELO	
	KONSTITUCIONALNA TELESNA ŠIBKOST					GORSKA ALI NJIVSKA ZELIKA GRŠKI BOG VOJNE		
	ROKO-METAŠ SKUBE			IT. PUSTOLOVEC (GIACOMO) REŽISER HOWARD				SESTAVNI ELEMENT
	RIBIŠKA MREŽA TUNOLOVKA			REKREACIJA SLUŽBA ZA STIKE Z JAVNOSTJO			NUŠA DERENDA SPLETNA DOMENA LATVIJE	
	STAREJŠI BELGIJSKI PEVEC (SALVATORE)			PREDALČEK				
	MOJZESOV BRAT, PRVI VELIKI DUHOVNIK IZRAELA			NEMŠKO IME KOROSKE POKRAJINE ROŽ				

Stvarček: LAKSATIV - odvajalno sredstvo, ONATAS - starogrški kipar

Izrebranci nagradne križanke iz zadnje številke: **Neža Medved**, Lučarjev Kal (med Prijetno domače), **Stane Kastelic**, Ivančna Gorica in **Zdenka Koščak**, Dedni Dol (koledar Prijetno domače). Nagrade prevzamete v sprejemni pisarni občine. Rešitve tokratne številke pošljite do 20. februarja 2018.

Hudomušnice

Žena vzhiceno razlaga sanje: »Ljubi moj, sanjalo se mi je, da si mi za rojstni dan kupil čudovito ogrlico. Kaj praviš, kaj to pomeni?«
Mož brez besed odide in žena je polna velikega pričakovanja.
Čez dobro uro se vrne z ozaljšanim zavitkom in ga izroči ženi. Ta ga hlastno odvije in roke ji razočarano omahnejo – v zavitku je bila knjiga z naslovom Kako si razlagamo sanje.

Meta Lojzki: »Si že slišala, da kamela lahko sedem dni dela ne da bi kaj pila?«
Lojzka Meti: »To slišim prvič. Vem pa za obrnjen primer: Moj mož sedem dni pije, ne da bi kaj delal.«

V banki je završalo, ker je blagajnik izginil neznano kam. Direktor je reševal, kar se je rešiti dalo.
Med drugim je naročil tajnici: »Še enkrat natančno pregledajte blagajno.« Čez pet minut je bila ženska že nazaj: »Gospod direktor, v blagajni ga ni!«

Sprta zakonca se obdelujeta:
Mož: »Najrajši bi bil mrtev.«
Žena: »Tudi jaz bi rada umrla.«
Mož: »Če je tako, pa jaz nočem biti mrtev.«

Kdor ga zmore, ta je od sile

KVIZ, KI SKUŠA BITI HUDOMUŠEN

- Klasjev rekord lahko doseže, kdor ima:
 - dosti soli v glavi
 - dobre zveze na občini
 - naklonjene vile sojenice
- Začetek »besede«, s katerim kokoš oznani »rojstvo« novega jajca, označimo s črko:
 - B
 - J
 - K
- Kako so naši predniki imenovali Atlantski ocean?
 - Modri bajer
 - Velika luža
 - Neskončna š kavba
- Označi del narave, ki simbolično ne prinaša novorojenčkov!
 - izvir s čisto vodo
 - slon
 - štoklja
- Kateri kraj je pri nas najbolj vinoroden?
 - Debeče
 - Debeli hrib
 - Obolno
- Katera ujma naše predele lani ni posebej prizadela?
 - pozeba
- Koliko črk šteje znani gospodarsko-turistični slogan občine Ivančan Gorica?
- Kateri »fohman« praviloma ne uporablja šivanke?
 - geolog
 - kirurg
 - modist
- Sveti trije kralji so potovali s pomočjo:
 - kopitarjev
 - parkljarjev
 - ceponožcev
- Imenuj glasbilo, ki ga igra upodobljeni »brezhlačnik«!
.....

Iz zakladnice naših domačij

»Hop« in že je bilo leto naokoli. V posebnem članku bomo na kratko pregledali, kaj smo lani pridelali na narodopisni njivi, obsegajoči deset razorov. Tu pa zastavljamo nov krog narodopisnih ugank, ki bodo vsebina našega domoznanskega kotička v letu osemnajstem.

Skrivnosten pripomoček je star dobrih sto let. Ker je bil v času funkcionalnosti večkrat izpostavljen vremenskim prilikam in neprilikam, je kajpak močno zdelan, vendar ne do neprepoznavnosti. V pomoč naj izdam le to, da je bil v pomoč najstarejši obliki človeškega preživljanja. Zapišite ime, lahko tudi več imen, in morebitne vaše spomine pri uporabi tega pripomočka. Hvala za sodelovanje.

Leopold Sever

Stalno se nekaj peteliniš – zdajle se izkaži!

Siva stran

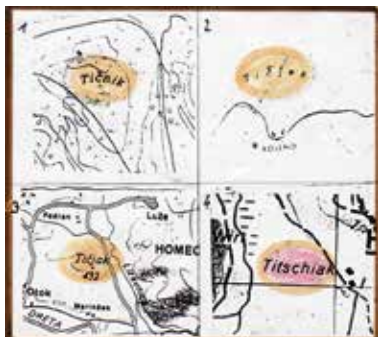
»Nov« vsestransko poučen starodavni toponim

Stari Felix Beguš. Kaj vse bi mu lahko rekli: Hrvat, Slovenec, Korošec, Windišer, sedaj pa še Avstrijec in German; Joj, kaj vse so počeli z našim življem, ko so z vseh strani trgali narodno telo. Je eden redkih, ki tam še nekoliko zna slovensko.

Vztrajno iskanje večkrat pripelje do uspeha. Tokrat smo raziskovalci naše resnične preteklosti našli nad vse zanimiv imenski relikv v osrednjem delu Koroške. Gre za moško obliko tičnice imenovano tičjak iz časov prazgodovinskega naravoverja. Ta oblika je pogosta po naši Štajerski, kjer je včasih zapisana z več različnimi izrazi: Tičnik, Tičjek, Tičjak in celo sodobnejše Ptičjak. Kljub dolgoletnemu prizadevanju, mi doslej še ni uspelo prepričljivo dognati, zakaj so nekaterim naravnim svetiščem dali moško, drugim pa žensko obliko imena; morda je to posledica narečnega govora, ali pa vzrok tiči globlje v duhovnosti naših prednikov.

Koroški Tičjak, ki leži na pomemnem slovenskem ozemlju, je seveda zapisan z germansko-črkovno simboliko Titschiak. Ker je to naj-severneje ležeči toponim te vrste, smo se nemudoma odpravili na lice mesta. Matjaž iz Ilove gore, Mitja iz Rakeka in jaz. Na kraju, ki ga je označevala zemljepisna karta, je stala kmetija, kar je bilo nenavadno; na Slovenskem so nekdanji sveti griči namreč pretežno nenaseljeni. Skušali smo priti v stik z domačimi, pa so nam kar skozi okno povedali, da se z nami ne bodo pogovarjali. Poskušali smo še pri drugih hišah, a smo povsod naleteli na nezaupanje. Končno smo v sosednji vasi Töpriarh naleteli na prijaznega gospodarja Felixa Urana. Ta nam je

Štirje geografski zapisi moške oblike imena tičnica: 1. Tičnik pri Ponovičah, 2. Tičjek pri Menini, 3. Tičjak pri Gornjem Gradu in Titschiak pri St. Martinu nad Wörterzejem ali Vrbskim jezerom kot nekoč lepo rekli naši rojaki, ki jih ondi skoraj ni več. Očitno so imeli davni Korošci tudi v duhovnosti tesnejše stike s Štajerci kot s Kranjci, čeprav smo tam našli tudi tičnice. Čisto blizu Tičjaka pri Gornjem Gradu so bili doma poštni mojstri pl. Fedrani. Njihova veja je pred nedavnim na Hudem pri Ivančnici Gorici izumrla.

v različni nemščini razložil, zakaj so ljudje tako nezaupljivi in pojasnil, da je Tičjak (Titschjak) domače ime kmetije, da pa se pri hiši pišejo Beguš (Begusch). Ker je bil z Beguševimi poznan, nas je pospremil k njim in jim dopovedal, da nismo klateži, ki s slabimi nameni obiskujejo osamljene vasi, temveč pošteni ljudje. Domači so nam predstavili stárega 86-letnega hišnega gospodarja Felixa Beguša, ki nam je v mešanici slovenskih, nemških in hrvaških besed pojasnil vso skrivnost. Zvedeli smo, da so njegovi predniki pred več kot 500 leti pred Turki pribežali iz Hrvaške iz okolice Splita in se naselili na gričku Tičjaku. Sedaj nam je bilo vse jasno: hrvaški prišleki niso vedeli za duhovno preteklost ledine in se tam naselili brez predsodkov. Drugače je bilo s staroselci, ki so se iz strahospoštovanja do duhov umrlih, povsod po Slovenskem izogibali krajev, kjer so stala »poganska« svetišča. Razumeli smo tudi nastanek priimka Beguš – nastal je po preobrazbi hrvaške besede »begun«, torej pribežnik. Stari gospodar Felix Beguš seveda ni vedel kaj pomeni Tičjak - ne etimološkem ne v sakralnem pomenu besede. Po starodavnem toponimu je Beguševa domačija dobila domače ime pri Tičjaku.

Leopold Sever

Stari nagrobniki še pričajo, da so tam nekdanje živeli Slovenci, pri Nemcih imenovani Windišerji. Beremo: Drobnič, Štrukelj, Potočnik in tako naprej. Tudi nekdanji župnik ima ohranjen nagrobnik. Na njem piše. »Tu počiva visokovredni gospod Anton Pušel, bivši župnik na Dholic, 1824 – 1901.

Pred nagrobnikom stojita raziskovalca Matjaž Kremenšek, Mitja Fajdiga in vodnik Felix Uran; nekdanji »Windišer«, ki nekaj malega še razume slovensko.

Lokacija nekdanjega naravovoreskega svetišča Tičjaka je obkrožena z oranžnim krogom. Ne gre za izrazito vzpetino, bolj za rahlo dvignjen pomol na bregu. Nad njim je precej višja vzpetina Gallin, verjetno nekdanji Petelin. Ondi bi smeli pričakovati nekdanjo gradiško utrdbo, vendar tega nismo raziskovali. Novejši zemljevidi kažejo povsem nemško imensko podobo, na starejših pa je slovenska toponimika več kot očitna. Po opustitvi obredja so ritualni plató preorali. V sedanjem času je tam pašnik.

Pomagajmo jih prepoznati

S pomočjo pričujočega kotička smo rešili že kar nekaj fotografskih »ugank«. Trenutno nimamo na zalogi nobene nove prepoznavne, temveč objavljamo novo neznanko. Fotografija je bila najdena na širšem območju Krke. Po oblačilih in fotografski tehniki bi sodil, da je podoba nastala nekaj pred prvo svetovno vojno, med njo ali po njej. Po izrazu vseh treh upodobljenih bi dejal, da so nedavno preživeli žalosten dogodek. Zanimivo bi bilo vedeti, ali je domneva pravilna. Sporočite; saj veste kaj: kdo, kje, kdaj in še kaj!

Leopold Sever

Etnološka inventura

Vsako zgledno podjetje ob prehodu v novo leto napravi inventuro. Ker naša »firma« pri tem noče zaostajati, smo tudi v pričujočem kotičku napravili nekaj podobnega.

Za boljše razumevanje zapsanega najprej nekaj pojasnil. V preglednici so za vseh deset mesečnih izdaj pod podobami zapisani osnovni podatki o izdelku, ki so jih prispevali cenjeni bralci, zlasti bralke. Podatki so različnih kategorij. Najprej je odebeleno natisnjeno »pravo« ime in nekaj o uporabnosti; sledijo podčrtana imena, ki kolikor toliko ustrezajo (lahko tudi tujke) in slednjič neustrezna imena zapisana v poševni drži.

Leopold Sever

1. (januar- februar 2017): **poljsko stranišče**, stranišče na štrbunk, kmečko stranišče, kmečki sekret, čebelnjak, sušilnica za sadje ...

2. (marec 2017): **maškare – butalski štirje: župan, mati županja, razbojnik Cefizel, policaj**; seme, larve (osebe neprepoznane).

3. (april 2017): **kotliček z držalom za kuhanje hrane na prostem**; kotel, ciganski kotel, čorbar; angleška vojaška čelada ...

4. (maj 2017): **starinski likalnik na grelno železo**; likalnik, poravnalnik, peglezen, ročni oblič ...

5. (junij 2017): **čevljarska noga**, čevljarska taca, železen kopitnik, šušarsko nakovalo, kopito, podkovski stol ...

6. (julij 2017): **steklena buča**, buteljka, flaškon, balon, neopletena pletenka, posoda za žganje, steklenica, flaša ...

7. (avgust- september 2017): **železna plužna za oranje**; plužna, plug, drvina, kulca, konjska kosilnica ...

8. (oktober 2017): **cepilni stol za zobotrebce**; cepivc, cepač, kalnik, klančar, rezilni stol ...

9. (november 2017): **osle z roženimi oselniki**; osle, rogati oselniki, roženiki, kamni, brusi, koselniki ...

10. (december 2017): **orodjarski primež**; primež, stišček, šravfštok, klešče ...

"SEVERNA" STRAN

Kako je Vincencij prihajajočo modo napovedoval

Glažarjev Vinko je bil že od mladih nog posebej – nekaj desetletij v naprej je kazal prihajajočo modo. Ker mu domače gmotne razmere niso kaj dosti dopuščale v tej smeri, si je pomagal na izviren način. Ko so se mu, na primer, nedeljske hlače spodaj scefrale, jih je v podkolenju odrezal in dobil oblačilo, ki je prišlo v modo šele čez nekaj desetletij. Fant jih je navdušeno nosil, čeprav so se mu ljudje skrivoma nasmihali – takih hlač tiste čase pač niso poznali. Davno pred tem, ko so prišle v modo mini kopalke, si je sešil dva robca in se šel kopat v bajer, medtem, ko so se drugi namakali v čisto navadnih gatah. Višek modne ustvarjalnosti pa je dosegel s pričesko, da je kar žarel od zadovoljstva. Primerilo se je takole. Na paši se mu je približal sosedov bicek Šeki, ki je imel jako rad slane stvari. Ceneta si je najprej »strokovno« ogledal, nato pa stegnil jezik in mu temeljito oblizal lasišče. Z jezikom je šel z vseh strani od spodaj navzgor in

nastal je lasni stožec, da je bil fant še najbolj podoben samuraju. Zaradi lepljive slin je pričeska zdržala več dni. Kajpak je rogati frizer znova in znova dobival prilike izkazati se v svojem »fihu«. Seveda ne zastoj – Cene si je bil odsihmal nalašč posilil glavo, da je Šeki rajši friziral. Mor-

da od tod izhaja staro reklo »pojdi se soliti«. Škoda, da Ceneta ni več – presenetljivo natančno je več desetletij vnaprej prakticiral prihajajočo modo.

Leopold Sever

Doživljaji Leopolda »Svetodeželskega«

Zadnjič sem »oznanil«, da sem si izpolnil veliko željo, ki je tlela v meni že od mladih nog, ko sem prvič prebiral svetopisemske zgodbe iz obeh zavez. Seveda ne bom podrobno opisoval dežele in vsega doživitega. To so večje storili že drugi poznavalci teh skrivnosti in duhovnosti polnih krajev. Iz množice vtisov bom postopoma objavil le kak ocvirek, kajpak na »Leopoldov« način in pri tem pazil na spoštljivost do vsega svetega ondi. Najprej nekaj iz obiska »Lazarjevega groba«. Obuditev umrlega Lazarja spada med najbolj odmevne Jezusove ču-

Pogled na skalni vrez, ki kaže nekaj vstopajočih in nekaj vračajočih se obiskovalcev Lazarjevega poslednjega bivališča.

deže. Lazarjev grob je bil vklesan v strmo pobočje. Ker so pozidave zaprle dostop do groba, so pred leti zaradi romarskega turizma z druge strani zvrtili v skalo poševen rov, ki po številnih strmih stopnicah

pripelje v globino do kraja čudeža. Seveda sem se med prvimi pognal v strmino. Kar je sledilo, preberimo pod podobama.

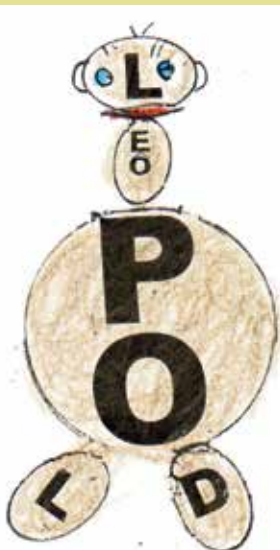
Leopold S. (Svetodeželski)

Iz starih zapiskov

(Ko človek pride v leta, začne delati inventuro.)
Pri novinarskih poizvedovanjih po naših seliščih mi je neka starejša teta odkritosrčno dejala:
»Saj ste še kar, samo predebelo ime imate«.

Komentar:
»Leopold« je torej debelo ime in ni za pomagat.

Leopold Sever

Jaz kot nikoli potešeno zijalo sem s precejšno zamudo prisopihal na površje. Nekaj zaradi napora, nekaj pa iz zaskrbljenosti, da niso moji že odšli, sem ves prepaden planil ven. Tedaj pa eden od čuvarjev v angleščini: »Glejte, Lazar je ponovno vstal iz groba« in vse naokoli se je smejala. Posnetek mojega izstopa je napravil avtor tega vzklika. Kaj hočemo, nekaj iskivosti mora biti, četudi pri Lazarjevem grobu.

218. rekord:

Buča ko slonova glava

Buča je buča in bo buča tudi ostala: debela, zabita in težka. To kajpak velja le v primeru, če ime uporabljamo kot zmerljivko. Ta, ki sta jo pridelala Trlepova dva iz Dol, sin Matej in oče Drago, pa zasluži »kapo dol«. Glavata stvar se je namreč zredila na rekordnih 150 kilogramov. Po izjavah Trlepovih dveh to ni prišlo samo od sebe. Buča je namreč jedla za dva, pila pa za deset - cele cisterne vode je polokala, pa še ni bilo zadosti. Kaj hočemo, takle dosežek ne pride kar sam od sebe. Pravijo, da debelost še človeka pobere, kaj šele buče. Zategadelj so Trlepovi iz Velikih Dol rekorderko pokrmili domačim živalim, še preden bi odšla v bučarsko večnost. Za izjemen dosežek obema gojiteljema izrekamo bučne čestitke, ki naj bodo spodbuda za nove dosežke: »Bum, bum, bum!«

Leopold Sever

Buča je presegla težo obeh gojiteljev.

Rekorderka je imela zares velika usta.

219. rekord:

Pesa, da bi jo bili še Indijanci veseli

Zakaj Indijanci? I zato, ker gre za rdečo peso, ki spominja na njihovo »rdečo raso«. Pridelek Anice Košak iz Tolčan pa ni bil samo rdeč, ampak tudi zajeten – skoraj 6 kilogramov je potegnili na tehtnici (5, 80); teža tega primerka je potemtakem vzrok, da smo ga mirne duše uvrstili med Klasjeve rekorde. Kot vidimo na podobi, gre za vrsto rdeče pese z okroglimi »plodovi« (dejansko je to odebeljena korenina). Anica je seme posejala spomladi. Rastline so celo poletje životarile, šele na jesen so pokazale, kaj zmorejjo. Poleg pričujočega primerka jih je bilo še nekaj, ki so se približali kilogramski šestici. Eno izmed debelink smo skuhalo, pripravili v solati in se prepričali, da pridelek ni samo debel ampak tudi okusen.

Če se prav spominjam, je to prvi rekord te rastline, zato gredo Anici še posebne čestitke ob dosežku.

Košakova hiša v Tolčanah še ni rekla zadnje besede; gospodar France je v istem času pridelal neznansko debelo repo. Toda to bo že druga zgodba, počakajmo!

Leopold Sever

